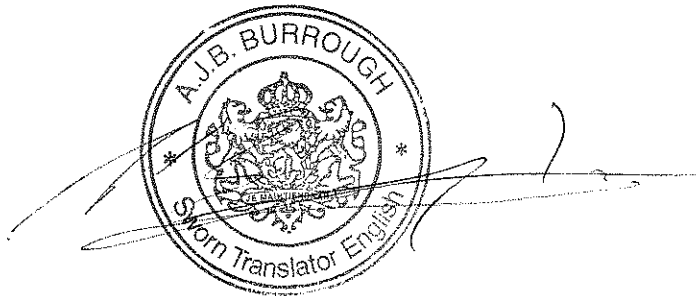

Sworn translation from Dutch to English of:
Decision by the Amsterdam Court of Appeal in case
no. 106.010.887 rendered on 29 May 2009

Leiden, 15 June 2009

Translator's statement:

The undersigned, A.J.B. Burrough, registered as sworn translator for the English language at the District Court of The Hague and registered in the Dutch Register of Sworn Interpreters and Translators (RBTV) under no. 1963, hereby faithfully declares that the attached English translation is a faithful representation of the Dutch original (which is the authentic text), also attached.

A.J.B. Burrough MA (Leiden)

Sworn Translator

Attached:

- 1) English translation, 61 pages total
- 2) Dutch original 61 pages total

[stamp: photocopy]

AMSTERDAM COURT OF APPEAL
SEVENTH THREE-JUDGE CIVIL SECTION

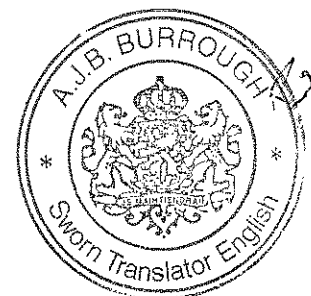
DECISION

in the matter of:

1. the public company SHELL PETROLEUM N.V.,
with registered seat in The Hague, and
2. the legal person under English law THE "SHELL" TRANSPORT AND
TRADING COMPANY LIMITED, with registered seat in London, United
Kingdom,
applicants 1 and 2 counsel: S.E. Eisma of Amsterdam,
3. the foundation STICHTING SHELL RESERVES COMPENSATION FOUNDATION,
with registered seat in The Hague,
counsel: J.H. Lemstra of The Hague,
4. the association with full legal capacity
VERENIGING VAN EFFECTENBEZITTERS [Dutch Investors' Association - VEB],
with registered seat in The Hague,
counsel: E.J. Ferman of Amsterdam,
5. the foundation STICHTING PENSIOENFONDS ABP,
with registered seat in Heerlen, and
6. the foundation STICHTING PENSIOENFONDS ZORG EN WELZIJN (previously
named STICHTING PENSIOENFONDS VOOR DE GEZONDHEID, GEESTELIJKE EN
MAATSCHAPPELIJKE BELANGEN),
with registered seat in Utrecht,
applicants 5 and 6 counsel: D.F. Lunsingh Scheurleer
of Amsterdam,

APPLICANTS,

versus

1. the public company DEXIA BANK NEDERLAND N.V., with registered seat in Amsterdam,
  2. [REDACTED], residing in [REDACTED], and
  3. [REDACTED], residing in [REDACTED],
- counsel: J.M.K.P. Cornegoor of Amsterdam,

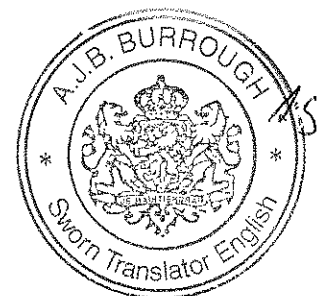
DEFENDANTS

1. The course of the proceedings

1.1 Hereinafter, the applicants 1 and 2 will be jointly referred to as Shell and also separately as either Shell Petroleum or the Dutch company, or as Shell Transport and Trading or the English company, respectively, the applicants 3 up to and including 6 consecutively as the Foundation, VEB, ABP and PGGM, the defendants jointly also as Dexia et al., and the defendant under 1 as Dexia.

1.2 The applicants have requested to declare binding an agreement (hereinafter: Settlement Agreement) serving as a collective settlement of large-scale damage within the meaning of Book 7, Section 907 of the Dutch Civil Code [DCC], by filing an application as defined in Section 1013 of the Dutch Code of Civil Procedure [DCCP], which arrived at the Registry of this Court of Appeal on 11 April 2007 (hereinafter: the original application). Eleven exhibits were attached to the original application.

1.3 The original application with exhibits was accompanied by a letter to the Court of Appeal of 11 April 2007, in which some procedural aspects were advanced. Said letter was accompanied by the letter of 11 April 2007 sent by the American lawyers of Shell to the court before which the American (consolidated) class action in the Shell reserve

re-categorisation issue was pending. This letter was intended to inform the American court of the Settlement Agreement concluded in the Netherlands and of the original application that had been filed with the Court of Appeal in Amsterdam in connection therewith.

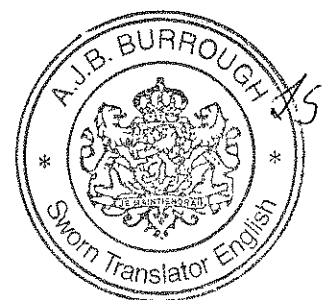
1.4 In a letter of 30 May 2007, the President inter alia informed the applicants that the Court of Appeal intended to hold a so-called pre-trial review on 12 July 2007 in order to discuss solely with the applicants' lawyers issues that could be discussed at that stage without having further interested parties giving their opinions thereon. The Court of Appeal formulated 13 questions in preparation for the pre-trial review and also as a result of the statements made in argument 1 ("Ten eerste") up to and including argument 6 ("Ten zesde") in the applicants' letter of 11 April 2007.

1.5 The lawyers Eisma and M.A. Leijten have responded, also on behalf of the lawyers of each of the applicants 3 up to and including 6, to the questions in a memorandum added as an annexe to their letter of 28 June 2007.

1.6 On 12 July 2007, the pre-trial review took place, on which occasion the further course of the proceedings was discussed. An official record was drawn up of the proceedings of the hearing.

1.7 Subsequently, the hearing of the case was stayed for some time at the applicants' request in order to await the developments in some related class actions before the courts in the United States.

1.8 On 29 February 2008, the applicants filed a revised and supplemented application (hereinafter also: the application). This application was accompanied by 22 exhibits.

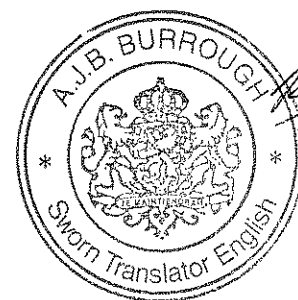
1.9 The application with exhibits was accompanied by a letter to the Court of Appeal of 29 February 2008 with five further annexes. These exhibits and annexes included drafts for the summons for the oral hearing and the announcement of that hearing, also the summons of legal persons as defined in Section 1014 DCCP. At the instruction of the Court of Appeal, the Dutch text thereof has subsequently been amended and adopted, except for some data still to be supplemented. The manner of summons and announcement will be discussed hereunder in paragraphs 5.7 et seq.

1.10 In a letter of 25 March 2008, the President informed the applicants of a number of decisions made by the Court of Appeal. This included the setting of the various days and hours relevant for the proceedings and giving further instructions as to the way of announcement and distribution of the summons.

1.11 The interested parties were granted the opportunity to file a statement of defence no later than 9 October 2008. On 9 October 2008, therefore in time, Mr Cornegoor filed a statement of defence on behalf of Dexia and two natural persons with the Registry of the Court of Appeal. Two exhibits were added to this statement of defence. No other statements of defence have been received by the Court of Appeal.

1.12 With a letter of 31 October 2008, the President requested the applicants to submit certain documents to the court and put some questions to them with reference to the statement of defence.

1.13 On 13 November 2008, Mr Eisma, also on behalf of the lawyers of each of the applicants 3 up to and including 6, submitted two letters to the Court of Appeal, one with 10 exhibits and one with one exhibit,

in view of the oral hearing and also in response to the last-mentioned letter of the President.

1.14 On 18 November 2008, Mr Eisma submitted to the Court of Appeal another letter of 17 November 2008, also on behalf of the aforementioned lawyers, with three further exhibits with regard to, briefly put, the summons for the oral hearing and the announcement thereof.

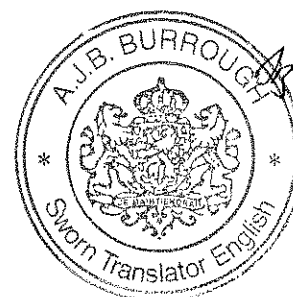
1.15 On 20 November 2008, the oral hearing of the application took place. On that occasion, the applicants and defendants had their arguments explained orally by their aforementioned lawyers, Shell and ABP and PGGM, respectively, also by their lawyers R.W. Polak and I.N. Tzankova, both having their offices in Amsterdam, always on the basis of written pleadings that were submitted to the Court of Appeal.

In addition, on that occasion, the applicants submitted to the Court an exhibit with "notes to official records", an official record regarding summons in Portugal, a handwritten diagram (of the structure of the Royal Dutch Shell Group at the time of the events to which the Settlement Agreement refers) and the intended Regulation Dispute Committee Shell Settlement.

At the end of the oral hearing, the Court of Appeal announced that judgment would be rendered at a date to be determined in further detail. An official record was drawn up of the proceedings at the hearing.

2. Previous decisions in this matter

At various occasions a number of issues in this matter have already been decided by or by the side of the Court of Appeal. A number of decisions taken on the side of the Court of Appeal (that is: by the President or the Registrar) has been recorded in letters to applicants' counsel. The decisions taken by the court of appeal

have been recorded in the official record of the hearing of 12 July 2007 (the pre-trial review) and in the official record of the hearing of 20 November 2008, where the oral hearing of the application was conducted. The Court of Appeal repeats and/or maintains that decided by the side of or by the Court of Appeal at aforementioned occasions, insofar as this was not later, or is now, repealed.

3. Facts

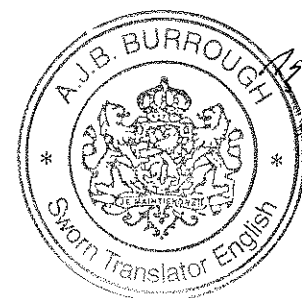
Legal structure of Shell

3.1 Shell Petroleum N.V. (applicant no. 1, the Dutch company) became the legal successor under universal title of Royal Dutch from 21 December 2005 onwards as a result of a legal merger between Shell Petroleum N.V. as the acquiring company and the former N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij (hereinafter also: Royal Dutch) as the disappearing company.

The former The "Shell" Transport and Trading Company p.l.c. (hereinafter also: STT), a public limited company, was re-registered as a limited company on 20 July 2005 and now bears the name The "Shell" Transport and Trading Company Limited (applicant no. 2, the English company).

In the period of 1907 up to and including 2005, Royal Dutch and STT were the parent companies of the Royal/Shell Group. The shares in the subsidiaries of the Royal/Shell Group were held by Shell Petroleum N.V. and Shell Petroleum Company. In its turn, Royal Dutch held 60% of the shares in Shell Petroleum N.V. and 60% of the shares in Shell Petroleum Company. STT held 40% of the shares in Shell Petroleum N.V. and 40% of the shares in Shell Petroleum Company.

Both parent companies had almost no other assets than the share equity in the two companies mentioned. Royal Dutch and STT issued a single group annual report and a single group annual financial statement, in

which the results of the companies belonging to the Royal/Shell Group were consolidated. The disclosures to be mentioned below with regard to the re-categorisation of reserves were identical and were made by Royal Dutch and by STT equally. The absence of sufficient disclosure about the reserves before these disclosures regarding the re-categorisation were made, equally occurred at Royal Dutch and STT.

3.2 On 18 March 2004, 2,083,500,000 ordinary shares with a nominal value each of €0.56 in the capital of Royal Dutch and of 9,776,500,000 ordinary shares with a nominal value each of GBP0.25 in the capital of STT were in issue. The shares of Royal Dutch were listed on the stock exchanges in, inter alia, Amsterdam, London and New York, and the shares of STT were listed on the stock exchanges in, inter alia, London and New York.

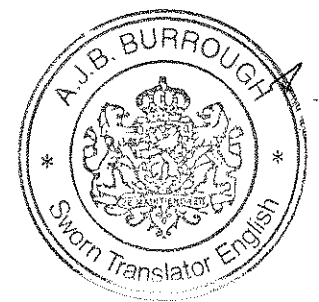
In the period 1999-2003, approximately 68% of the shares in Royal Dutch were held by legal or natural persons with registered offices or residing in continental Europe, approximately 2% by natural or legal persons in the United Kingdom and approximately 30% by legal or natural persons in the United States. In those days, (more than) 85% of the shares in Royal Dutch and STT were held by institutional investors and 15% or less by private investors.

Re-categorisation of published proven reserves

3.3 On 9 January 2004, after an internal audit, Shell disclosed that it would re-categorise an equivalent of approximately 3.9 billion barrels of oil (hereinafter: boe) of its published proven reserves that had been stated earlier as proven reserves for the financial year 2002.

On 9 January 2004, Shell also disclosed that it was performing a further investigation including analyses in order to ascertain to what extent the re-categorisation also influenced the published proven reserves for the previous years.

3.4 On 18 March 2004, Shell disclosed that, on the basis of its further investigation, it would re-categorise an additional 0.25 boe of the previously published proven reserves and that additionally it would publish 0.22 boe less than expected before the end of the financial year 2003. Royal Dutch and STT announced in (the explanatory

notes to) their annual financial statements of 2003 (dated 22 May 2004) that Shell would re-categorise its earlier published proven reserves for the years up to and including 2002 as follows:

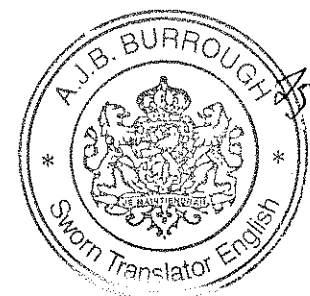
Year	Reduction of proven reserves	Reduction %
1997	3.13 boe	16%
1998	3.78 boe	18%
1999	4.58 boe	23%
2000	4.84 boe	25%
2001	4.53 boe	24%
2002	4.47 boe	23%.

3.5 After the announcement of the re-categorisations, the prices of the shares in Royal Dutch and STT decreased.

3.6 After the disclosure of 9 January 2004, the American Securities and Exchange Commission (hereinafter: SEC) and the Financial Services Authority of the United Kingdom (hereinafter: FSA), inter alia, instituted investigations into the circumstances in which the re-categorisations of the Shell reserves had taken place.

3.7 On 24 August 2004, the FSA and the SEC published a definitive settlement regarding Shell.

On the basis of the conditions of the FSA settlement, Shell agreed with a Final Notice, without acknowledging or denying FSA's findings or conclusions, in which Final Notice the FSA concludes that Shell has violated provisions on market abuse of the British Financial Services

and Markets Act 2000 and the Listing Rules issued pursuant to said Act. Additionally, Shell paid the FSA a fine of GBP17,000,000.

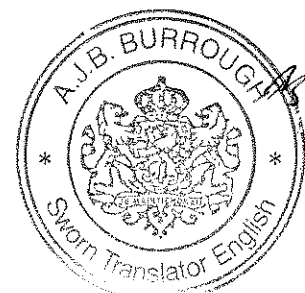
The settlement with the SEC entails that Shell has agreed to an administrative order of the SEC without accepting or contesting the SEC's conclusions, in which order it has been established that Shell has violated certain anti-fraud, reporting, bookkeeping and internal audit provisions of American legislation on stocks and related SEC rules. On the basis of a settlement with the SEC, Shell paid a civil-law fine of USD120,000,000. The SEC imparted in a letter of 30 March 2007, in so far as of interest here:

"The staff intends to recommend that the \$ 120 million fund be made available to securities holders of [STT] and [Royal Dutch] harmed by the violations alleged in the above-captioned case (...) and that securities holders of every nationality, residency and domicile, and irrespective of the market on which such securities were purchased, will be eligible to participate in the distribution of the \$ 120 million penalty fund on equal and equitable terms."

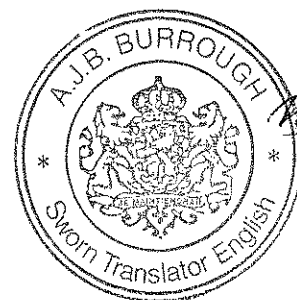
It was announced on the applicants' behalf that meanwhile the sum of USD120,000,000 has been made available for payment to all who traded in (depository receipts for) shares of Shell via American or non-American stock exchanges in the period of 8 April 1999 up to and including 18 March 2004 (hereinafter also: the Relevant Period).

Proceedings in the United States

3.8 After the disclosure of 9 January 2004 and the subsequent disclosures, 14 so-called securities class actions were instituted before US courts, inter alia against Shell. These actions were consolidated before one US court, the United States District Court for the District of New Jersey (hereinafter: the United States Court). Two public pension funds from Pennsylvania were appointed lead

plaintiffs within the meaning of the Private Securities Litigation Reform Act 1995. These pension funds filed an amended consolidated claim (the "consolidated class action"), wherein Royal Dutch and STT, inter alia, are stated as defendants. The claimants based their claims on a violation of American federal securities legislation and regulations. More in particular it is argued, as the applicants write in the application in paragraphs 5.2.4 et seq., that on 8 April 1999, Shell issued a press release in which the increase of the proven hydrocarbon reserves was described. According to the aforementioned claimants, Shell's disclosures with regard to said increase of the reserve replacement ratio (the ratio of newly discovered proven hydrocarbon reserves in a certain period in proportion to that which is actually extracted in that same period) and the volume of proven hydrocarbon reserves, which were discussed during the conferences with fund managers and analysts on the two subsequent days, and which were also included in documents placed by Shell on its website, were deliberately incorrect and misleading. It is further argued that, in addition to this, Shell allegedly made incorrect and misleading disclosures in the period of 8 April 1999 up to and including 18 March 2004 with regard to its proven hydrocarbon reserves, including its reserve replacement ratio, in annual reports and other reports to the various regulators, in annual financial statements, in presentations to analysts and investors, in meetings with enterprises, such as Bloomberg and in the publication of quarterly and annual results. The Lead Plaintiffs argue that, as a result of allegedly intentional incorrect and misleading announcements made by Shell as from 8 April 1999 with regard to its proven hydrocarbon reserves, the share prices were artificially inflated. As a result, the prices of the shares in Royal Dutch and STT were higher than they would have been if the truth about the proven hydrocarbon reserves had been known. On this basis, the share prices of the shares in Royal Dutch and STT allegedly did

not correspond to the actual value represented by these shares up to and including 18 March 2004.

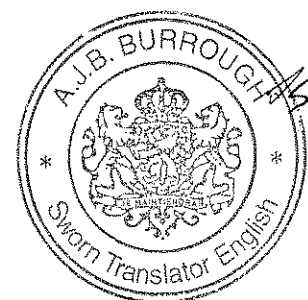
3.9 The claims have been instituted on behalf of a world-wide purported class of shareholders who acquired shares in Royal Dutch and STT during the Relevant Period.

3.10 Apart from the consolidated class action mentioned in paragraph 3.8, a number of European institutional investors, including ABP, PGGM and Deka Investment GmbH, also instituted two actions in the United States in January 2006. The arguments advanced in these proceedings do not differ essentially from the arguments in the consolidated class action. The United States Court consolidated these proceedings with the consolidated class action for the purpose of the so-called fact discovery. The actions of the European institutional shareholders were stayed by the United States Court awaiting the further progress in the consolidated class action.

Jurisdiction of United States Court

3.11 The parties in the consolidated class action first considered the question whether the United States Court is competent to hear the cases of the non-American shareholders. Non-American shareholders are legal or natural persons who bought shares in Royal Dutch and/or shares in STT on stock exchanges outside the United States during the Relevant Period and who resided or had their registered offices outside the United States at the time of the purchase(s).

3.12 In a judgment of 13 November 2007, the United States Court decided that it is not competent to hear the cases of the non-American shareholders. This judgment became final on 7 January 2008. In a

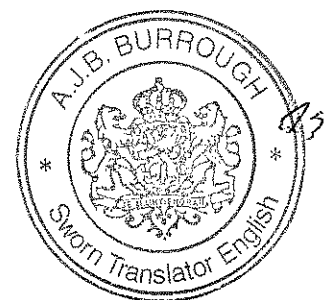

judgment of 5 December 2007, the United States Court rejected the claims of non-American shareholders. This judgment has meanwhile become final as well.

3.13 On 13 May 2008, the parties in the consolidated class action concluded a settlement agreement for the benefit of the American shareholders. American shareholders are legal or natural persons who bought shares in Royal Dutch and/or shares in STT on stock exchanges in the United States during the Relevant Period or who resided or had their registered offices in the United States at the time of the purchase(s). The settlement was provisionally approved by a judgment of the United States Court of 17 June 2008. On 26 September 2008, a so-called Fairness Hearing took place before the United States Court. On that occasion, the United States approved the settlement as "fair, reasonable and adequate." Two parties have instituted appeal against it within the period for appeal.

Settlement Agreement for the benefit of Participating Shareholders

3.14 Shell has decided to offer the Participating Shareholders compensation for the damage suffered by them as a result of the drop in prices without acknowledging that the shareholders suffered any damage as a result of the re-categorisations that qualifies for compensation. Participating Shareholders are defined as legal or natural persons who bought shares in Royal Dutch and/or STT on stock exchanges outside the United States during the Relevant Period and who resided or had their registered offices outside the United States at the time of the purchase(s) and, briefly put, who did not file an opt-out statement within the meaning of Section 7:908(2) DCC. The applicants estimate that more than 500,000 legal or natural persons will satisfy the definition of Participating Shareholders. Subsequently, Shell started negotiations with the

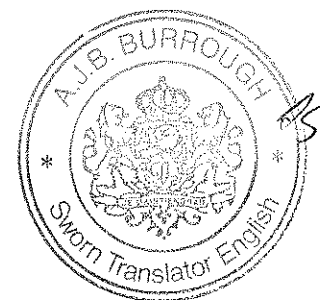

Foundation, associations representing the interests of individual shareholders and institutional shareholders. This resulted in the entering into of the Settlement Agreement on 11 April 2007. On 27 February 2008, the applicants entered into the First Amendment of the Settlement Agreement. Apart from the aforementioned First Amendment, the Précis - Statement of Intent, the corrected Plan of Allocation, the new version of Appendix/Exhibit C attached to the First Amendment, including the two tables belonging to it, each one page long, titled "Shell Transport LSE" and "Royal Dutch Amsterdam", respectively), as well as the Steps for Calculating etc., Appendix/Exhibit D) are part of the Settlement Agreement. The Appendices/Exhibits A, B and E to the Settlement Agreement (two Ancillary Agreements and an Escrow Agreement) are not part of the Settlement Agreement.

3.15 On the basis of Section 7:907(1) DCC, in conjunction with Section 1013(1)(b) DCCP, a description must be given of the event or events that caused the damage the agreement is intended to compensate and to which the agreement refers. A description of the events has been included in the application in paragraphs 5.2.2. et seq., also as a result of question 2 in the letter of the President (mentioned in paragraph 1.4) of 30 May 2007.

There it first states:

"The present proceedings concern the classical case in which investors claim that they purchased shares in a particular period at a price that was too high because of alleged material misrepresentations regarding the business run by the

issuing company. Such investors further claim that, when the issuing company corrected its alleged misrepresentations, the price of the purchased shares fell. The investors regard this price fall as the materialization of the damage that occurred as a result of the alleged misrepresentations by the issuing company."

Subsequently a description has been given of the course of events stated above in paragraphs 3.3 et seq. in the re-categorisations of Shell's published proven reserves and the proceedings in the United States.

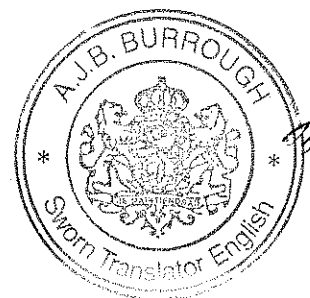
Below, in paragraphs 6.1 et seq., further considerations will be given.

3.16 The Settlement Agreement provides for a number of payments.

If the Settlement Agreement is declared binding, Shell will make available a sum of USD340,100,000 as Settlement Amount. This sum will be distributed in accordance with the aforementioned Plan of Allocation (which is also often referred to as the Settlement Distribution Plan).

Additionally, if the Settlement Agreement is declared binding, Shell will make available a Shareholders' Payment of USD12,500,500.

In addition, after the final approval of a settlement in the United States, Shell will make available an Additional Amount of USD28,342,000 which will also be distributed in accordance with the Plan of Allocation. This concerns a provision in the Settlement Agreement implying that, if Shell concludes agreements with the American Shareholders under conditions that are more favourable than those included in the Settlement Agreement, Shell will pay (or have paid) an Additional Amount into an interest-bearing account under certain circumstances (as described in further detail in the Settlement Agreement and the

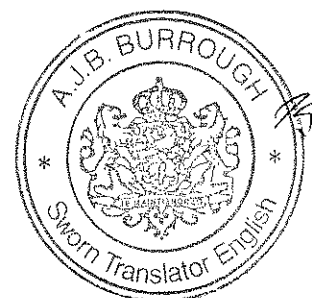
First Amendment). The parties have stated that the following sums will be made available to the American Shareholders: USD79,900,000 as Settlement Amount, USD2,950,000 as Shareholders' Payment and USD6,658,000 as Additional Amount. They have further stated that it is assumed that approximately 81% of the shareholders who bought shares in Royal Dutch and STT during the Relevant Period are Participating Shareholders and approximately 19% are American Shareholders.

Shell shall pay the aforementioned Settlement Amount of USD340,100,000 into an interest-bearing escrow account jointly administrated by Shell and the Foundation within 20 days after the Settlement Agreement has been declared binding. Shell will also pay the sum of the aforementioned Shareholders' Payment of USD12,500,000 into an interest-bearing escrow account within 20 days after said binding declaration.

3.17 If the Settlement Agreement is declared binding and is not terminated on the basis of one of the grounds listed in the Settlement Agreement, the sums to be paid will be distributed on the basis of the claim forms filed by the Participating Shareholders.

However, the amount of the compensation will be set in accordance with the Plan of Allocation as far as the Settlement Amount and the Additional Amount are concerned.

3.18 On the basis of the Plan of Allocation, it will be established for each Participating Shareholder what his proportional claim is in the distribution of the sum of USD340,100,000, and also in the distribution of the possible Additional Amount of USD28,342,000, both sums possibly to be increased by interest as from the day on which these sums have been deposited in interest-bearing escrow accounts. This proportional claim is referred to as a Recognised Claim.

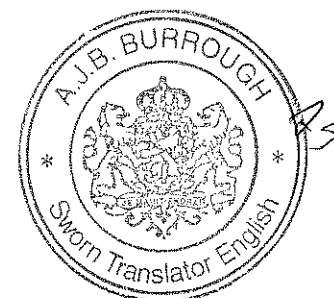

Establishing the amount of a Recognised Claim is effected as follows.

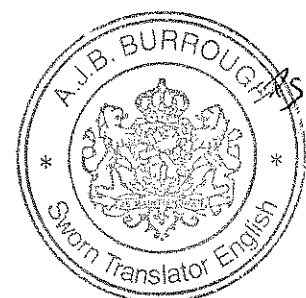
- a. For each share bought during the Relevant Period but sold before 9 January 2004 or for each share bought during the Relevant Period for a purchasing price of less than the "90 Day Lookback Price" (defined as the average price during the 90 days subsequent to 18 March 2004, which amounts to €40.63 for Royal Dutch and GBP 3.86 for STT), the Recognised Claim will be €0.04 for each share of Royal Dutch and €0.0057 for each share of STT.
- b. For each share bought during the Relevant Period but sold between 9 January 2004 and 18 March 2004, the Recognised Claim is the sum of the artificial inflation on the date of purchase minus the amount of the artificial inflation of the date of selling (whereby the amounts of the artificial inflation have to be derived from the two tables of the Plan of Allocation).
- c. For each share bought during the Relevant Period but held on or after 18 March 2004, the Recognised Claim per share will be the amount of the artificial inflation on the date of purchase (according to these two tables).
- d. If a Participating Shareholder held shares in Royal Dutch/STT at the start of the Relevant Period or bought or sold more shares in Royal Dutch/STT during the Relevant Period, the first-in, first-out (hereinafter: FIFO) method will be applied, whereby it does not matter on which stock exchange the shares were bought or sold. In the FIFO method, each sale during the Relevant Period is first deducted from the shares in Royal Dutch/STT held at the start of the Relevant Period. The remaining sales of shares in Royal Dutch/STT during the Relevant Period will be deducted in chronological order from the purchases of shares in Royal Dutch/STT during the Relevant Period.

3.19 By way of illustration, an example for each category.

- a. A Participating Shareholder bought 100 shares in Royal Dutch on 15 March 2000 and did not sell these shares before 18 March 2004. According to the table Royal Dutch Amsterdam accompanying the Plan of Allocation, the purchase price amounted to €57.4034 per share in the first quarter of 2000, which is more than the 90 Day Lookback Price of €40.63. The Recognised Claim is thus €430.11: The Average Artificial Inflation in the first quarter of 2000 is €4.3011 per share according to the table, multiplied by 100, the number of shares bought.
- b. If the shareholder sold the 100 shares he had bought on 15 March 2000 on 10 February 2004, the Recognised Claim is €363.96: the difference between the Average Artificial Inflation on 15 March 2000 (date of purchase) and that on 10 February 2004 (date of selling) according to the table €4.3011 minus €0.6615 = €3.6396 per share times 100.
- c. If the shareholder bought these 100 shares either on or after 8 April 1999 and sold these before 9 January 2004, or if he bought these on or after 9 January 2004 and sold these before 19 March 2004, or if he bought these on or after 8 April 1999 and [sold these] before 19 March 2004 for less than €4063, he has suffered no damage. In that case the Recognised Claim is €4.00: €0.04 times 100.
- d. If the shareholder already held 100 shares in Royal Dutch at the start of the Relevant Period and consecutively sold 50 shares, bought 50 shares and sold 100 shares, he has suffered no losses, according to the FIFO method (the first sale of 50 shares is deducted from the 100 shares already in the shareholder's possession; the purchase of 50 shares is added to the remaining 50 shares and the sale of the 100 shares is deducted from this, so that the outcome is 0).

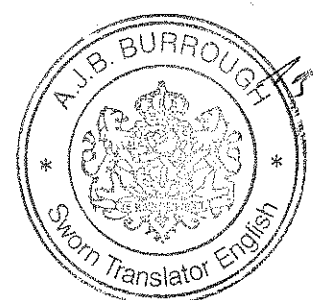
3.20 The Recognised Claim is not identical to the sum of the payment from the Settlement Amount of USD340,100,000 and the possible Additional Amount of USD28,342,000, with the possible

interest. The sum of this payment depends on the total of the Recognised Claims. For example, if the total of the Recognised Claims were to amount to €425,125,000 and assuming that the value of 1 American Dollar equals 1 Euro, that no Additional Amount is made available and that the Settlement Amount is not increased by interest, shareholder a. will receive 80% of €430.11 = €344.09, because the Settlement Amount of USD340,100,000 is 80% of €425,125,000. Shareholder b. will receive 80% of €363.96 = €291.17. Shareholder c. will receive 80% of €4.00 = €3.20.

3.21 Additionally, the Participating Shareholders filing a Recognised Claim will receive payment from the amount mentioned in paragraph 3.15 of the Shareholders' Payment of USD12,500,000, to be increased by the possible interest and independent of the amount of their claim. This is because the sum of USD12,500,000, plus possible interest, will be equally distributed among all Participating Shareholders who have actually and timely claimed part of the Settlement Amount. Therefore all Participating Shareholders will receive an equal part of the sum of USD12,500,000, plus possible interest, regardless of the number of shares they held during the Relevant Period. For example, if 500,000 Participating Shareholders claim part of the Settlement Amount in time, then on this basis USD25, possibly to be increased by interest, would be paid to each Participating Shareholder.

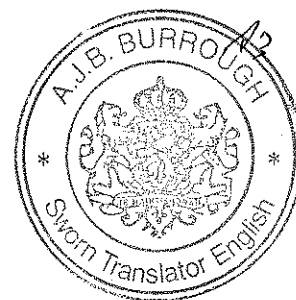
3.22 Finally all Participating Shareholders can receive part of the sum of USD120,000,000 mentioned above in paragraph 3.7 that Shell has paid to the SEC (the SEC Amount) and that has been made available by the SEC for payment to, inter alia, the Participating Shareholders.

3.23 Further considerations regarding the various payments discussed above will follow (in particular in paragraphs 6.10 et seq.).

3.24 The Settlement Agreement further implies, inter alia, that the right to damages vis-à-vis Shell and the Releasees as defined in the Settlement Agreement will lapse with regard to the re-categorisations of the reserves and that the Participating Shareholders will release Shell with regard to all known and unknown claims arising from or connected with the re-categorisations of Shell's reserves (vide Article IX of the Settlement Agreement).

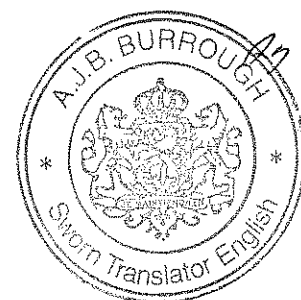
3.25 Section 7:908(4) DCC provides that the parties can stipulate that, after the agreement has been declared binding, can be terminated on the ground that the order declaring it binding has consequences for too few persons entitled to compensation. In accordance with this provision, the parties have agreed that Shell is entitled to terminate the Settlement Agreement in two circumstances after the opt-out period has lapsed (Article XI, F of the Settlement Agreement). Now that the United States Court has decided, as considered above in paragraph 3.12, that it is not competent to hear the claims of the non-American shareholders and has rejected these claims and these judgments have meanwhile become final, only the first of the two aforementioned circumstances can occur. This circumstance will occur if a group of non-American shareholders (Home Exchange Purchasers), who would have jointly received a sum according to the Plan of Allocation that is equal to or higher than 5% of the Settlement Agreement of USD340,100,000, timely announce their intention in writing that they wish not to be bound by the order declaring the agreement binding. Shell has to use this right no later than six months after the end of the so-called opt-out period.

3.26 The First Amendment of 27 February 2008 makes a number of changes in the Settlement Agreement. Article A (1) (introduction) and (a), of the First Amendment replaces Article B (1) (introduction) and (a) up to and including (c), of the Settlement Agreement. The scheme included in said article concerns the Additional Amount that has already been discussed above in paragraphs 3.16 et seq., and intends to prevent that the Participating Shareholders receive less than the American Shareholders if a "better" settlement is concluded with the latter. The First Amendment further implies that the money that remains after all reasonable efforts have been made to distribute it among the Participating Shareholders can no longer flow back to Shell. Hereinabove, at 3.14, it is already mentioned that the corrected Plan of Allocation was attached to the First Amendment.

3.28 The only matter mentioned further here with respect to the First Amendment is that Article D states that the Administrator, being the party to whom, in so far as here relevant, written opt-out statements can be sent, is: Epiq Systems, Inc., (also) having its registered office in Portland, Oregon, United States. The Court of Appeal further understands that Epiq Systems, Inc., has its principal place of business at 501 Kansas Avenue, Kansas City, Kansas, United States. The Court of Appeal infers from the content of the first page of the summons used by/on behalf of the applicants for the hearing of this case that Epiq Systems, Inc., will be active from London, United Kingdom, for the purpose of its activities as Administrator and that it will also act to that end under the name of "Royal Dutch Shell Settlement Administrator" at the address 128-129 Cheapside, London EC2V 6BT, United Kingdom.

3.28 The Settlement Agreement (in the restricted sense) and the First Amendment contain a choice for the law of the Netherlands,

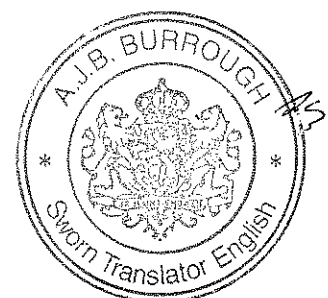

excepting the rules of conflicts of laws belonging thereto.

4. The application

The application, which is an amended version of the request made in the original application and was most recently supplemented with the applicants' letter of 13 November 2008, entails the following, in so far as now still of importance:

- that the Court of Appeal declares the Settlement Agreement binding for the persons defined in said Settlement Agreement, which also include the successors in title as meant in Section 7:907(1) last sentence DCC;
- that the Court of Appeal sets the period of time defined in Section 7:908(2) DCC - briefly put: the opt-out period - such that this period will end on the last day of the third calendar month following the end of the calendar month in which the day of announcement that the present judgment has become final as defined in Section 1017(3) DCCP, or in any case that it will set a period for the opt-out period that the Court of Appeal deems appropriate;
- and furthermore that, in the event that the Settlement Agreement is declared binding, that the Court of Appeal will direct that, under the application of Section 1017(3) DCCP, the applicants, as soon as possible after this judgment has become final:
  - a. shall provide all potential Participating Shareholders, whose addresses the applicants have at their disposal, with ordinary letters, in the form and with the content as to be approved by the Court of Appeal, with copies of this judgment; and
  - b. shall announce, in the form and with the content as to be approved by the Court of Appeal, this judgment in the newspapers the Court of Appeal has appointed earlier (in the letter of 25 March 2008 and the e-mail message of 8 May 2008) for the publication of the announcement and summons as defined in Section 1013(5) DCCP, or in the newspapers to be determined by the Court of Appeal in further detail;

in addition to which the applicants will also place the letter and announcement defined in Section 1017(3) DCCP on a number of websites.

5. Summons to appear and announcement, jurisdiction, other issues related to legal procedure

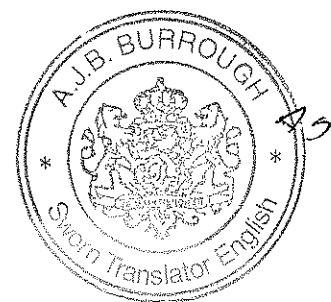
The requirements of Section 1013(1) and (2) of the Dutch Code of Civil Procedure

5.1 The purpose of the application is to have the Settlement Agreement, as a contract in the sense of Section 7:907(1) DCC, declared binding by the Court upon persons to whom the damage has been caused as a result of the events mentioned under paragraph 3.15 above, and legal successors of those persons pursuant to Section 7:907 (1), last sentence DCC. Shell Transport and Trading has its domicile in the United Kingdom, the other five applicants and three respondents all have domicile in the Netherlands.

5.2 The legal or natural persons who are party to the agreement - more than 500,000, to the estimation of the applicants - to whom the damage has been caused, referred to as Participating Shareholders (see under 3.14 above), acquired the shares in the period from 8 April 1999 up to and including 18 March outside the United States on the stock exchanges of Amsterdam and London, in Austria, Belgium, France, Germany, Luxemburg or Switzerland. At the time of purchase they were domiciled outside the United States. These legal or natural persons are to be regarded as interested parties to the application.

5.3 According to the applicants' statements - which is to be proceeded from, since there is no evidence of any grounds to doubt the veracity thereof - the following facts are applicable to them.

Their names and addresses are in general difficult to establish. With regard to Royal Dutch, only 1% of the - not traded in the United States - shares was in the hands of registered shareholders,

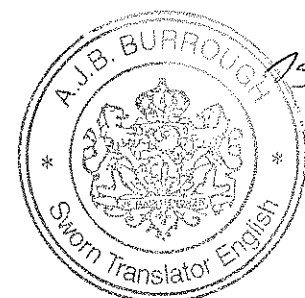

and the rest of the shares, 99%, was in the hands of legal or natural persons whose identity was unknown to Royal Dutch, at any rate, was not registered by the latter. With regard to STT, the shares were for the most part registered, but mostly in the name of "nominees" such as banks which were keeping the shares for and for account of third parties.

In the period from 1999 to 2003 about 68% of the shares in Royal Dutch were held by legal or natural persons who had domicile in continental Europe (in particular, the Netherlands, Switzerland, France, Germany and Belgium), about 2% were held by legal or natural persons with domicile in the United Kingdom, less than 1% was held by legal or natural persons with domicile outside Europe and outside the United States, and about 30% were held by legal or natural persons in the United States. At that period of time about 96% of the shares STT were held by legal or natural persons with domicile in the United Kingdom, less than 1% were held by legal or natural persons with domicile in the countries of continental Europe or outside Europe and outside the United States, and about 4% were held by legal or natural persons in the United States (see also under 3.2 above).

5.4 Shell does have the names and address information for a number of potential Participating Shareholders. Said information, stored on electronic media as well as on paper, has been submitted to the Court of Appeal. If this information does not concern merely potential, but actual Participating Shareholders, then these Shareholders may be regarded as "persons in whose interest the agreement was concluded" known by the applicants in the sense of Section 1013(1)(c) DCCP.

5.5 As it appears from the overview sent by the applicants to the Court of Appeal as an annex to their letter of 17 November 2008, it has meanwhile become apparent that the information on 111,588 potential Participating Shareholders was usable for summons. This concerns addresses in 104 different countries. Of these countries only the countries with more than 100 addresses considered usable will be mentioned in this ground. Austria with 588 addresses, Belgium with 114, Canada with 319, Germany with 190, Isle of Man with 364, France with

413, Guernsey with 213, Ireland with 2.376, Italy with 103, Jersey with 330, the Netherlands with 798, New Zealand with 528, Spain with 213, United Kingdom with 103.685, South Africa with 158 and Switzerland with 217 addresses.

5.6 The Court of Appeal establishes that the application satisfies the requirements laid down in Section 1013(1) and (2) DCCP in regard to contents of the application and annex to be attached. In particular, this also applies to the requirement concerning the mentioning of names and addresses of persons known to the applicants in whose interest the agreement was concluded, and since the information mentioned under 5.4 concerning potential Participating Shareholders has been submitted to the Court of Appeal this requirement is, therefore, has sufficiently been satisfied.

Summons to appear in the Netherlands and outside the Netherlands

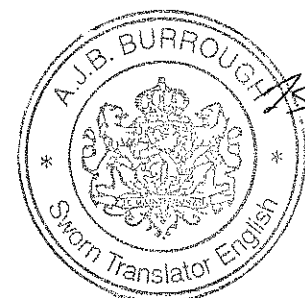
5.7 With regard to the notification to the persons for whose benefit the agreement was concluded (hereinafter also: interested parties) to appear for the hearing, during the pre-trial review of 12 July 2007, the Court of Appeal, pursuant to Section 1013(5) DCCP, determined the following.

The notification to appear for the persons in the Netherlands known to the applicants in whose interest the settlement was entered into, shall be effected by ordinary letter, and the applicants shall arrange for such notification using the latest residence addresses inside the Netherlands known to them.

Notification to appear for the persons known to the applicants in whose interest the settlement was entered into and whose latest address inside the Netherlands is unknown to the applicants, but who have a known domicile or habitual residence in another country rather than the Netherlands shall be arranged by the applicants by way of having these summons served by a bailiff and taking into account the following.

If this concerns persons who have a known domicile or habitual residence in the state where the EC Service Regulation is applicable, these summons shall be effected by a letter taking into account the provisions laid down in Article 14(2) of said Service Regulation including the provision that the state concerned accepts notices of judicial documents sent by mail.

If this concerns persons who have a known domicile or habitual residence in any state where a relevant service regulation or procedure convention is applicable, and the Netherlands is also a party to such, then the summons to appear shall be effected insofar as possible directly by a letter, taking into account the conditions under which the state concerned accepts notices of

judicial documents, or otherwise in another manner allowed under the convention concerned.

If this concerns persons who have a known domicile or habitual residence in any other state, then the summons to appear shall be effected by a registered letter (with no confirmation of receipt required).

(...)it is for the bailiff to investigate which regulations, conventions and other rules and provisions are applicable in a specific case, and the bailiff is to comply with them.

The bailiff who serves the international summons to appear is to make a report for the Court of Appeal, in which he is to record the method of service, the day of service and the number of notifications served, specified by country of destination, and in which he further is to record the number of confirmations of receipts received and also the number of notifications returned and the number of notifications regarding which a message was received (by another method) informing that the notification did not reach the addressee, all this once again consistently specified per the country of destination, and finally in which he would communicate the information he deems useful.

If in some individual cases the notification to appear did not lead to a result, then this fact alone shall not serve as a cause for the Court of Appeal to adjourn the hearing, nor shall this serve as a reason to determine a further hearing for said cases.

On that occasion the Court of Appeal also let it be known that the issue as to whether the notification to appear was served properly is to be established by the Court of Appeal on the basis of the factual circumstances, and that in respect to this judgment it was also important to consider the publicity in the media.

5.8 By a letter of 25 March 2008 the applicants were informed of further decisions of the Court of Appeal concerning the issues laid down in Section 1013 (5) DCCP - as far as this is still relevant at this stage - as follows.

The Court of Appeal, also taking into account the applicants' arguments put forward in this connection, determined certain dates and times relevant for the procedure as follows.

The written notifications to appear (for the hearing) are to be sent no later than on 16 May 2008.

The advertisements concerning the announcement of the notification are to be placed in various newspapers no later than 16 May 2008.

A statement of defence is to be submitted no later than 9 October 2008.

Written notification that persons summoned for the hearing wish to address the court is to be submitted no later than 23 October 2008.

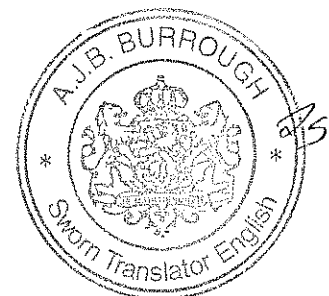
A written request for more (than 15 minutes) speaking time is to be submitted no later than 23 October 2008.

Written notification that some persons wish to be present at the hearing is to be submitted no later than 23 October 2008.

A statement of defence against eventual requests in counterclaim is to be submitted no later than 7 November 2008.

The hearing will take place on Thursday, 20 November 2008 at 9.30 hours, with a possible extension to Friday, 21 November 2008 at 9.30 hours.

The Court of Appeal (...) has further decided as follows.

The announcement of the notification to appear as well as of the notification to legal persons as provided for in Section 1014 DCCP will be effected by way of an advertisement in the newspapers listed under 7.1.4. of the amended application, placed no later than the date mentioned above.

Additionally, the notification to appear will be disseminated via the so-called Routing Information Service and placed on some websites, as mentioned in the amended application under 7.1.5 and 6. Upon the hearing the Court of Appeal wishes to receive a written report of the applicants containing (1) a listing of the dates of the advertisements were placed in various newspapers, as well as the contents of the separate advertisements (copies of the newspapers as evidence are not required), and further (2) specification of what has been done for purposes of dissemination/notification/announcement.

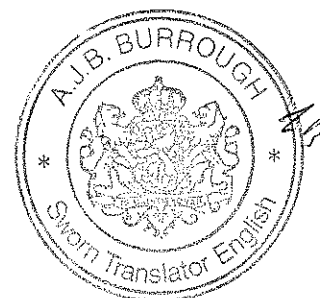
Since the notification contains a provision that the applicant filing a statement of defence is concurrently to send the copies thereof to the counsels of the parties to the Settlement Agreement, the Court of Appeal after having received a statement of defence will not at its own initiative send a copy to the applicants, but will limit itself to notification of its receipt.

5.9 Subsequently, the aforementioned instructions of the Court of Appeal were complied with. A report concerning dissemination/publication of the notification and of announcement as required has been submitted. Said report also contained the required reports drawn up by the bailiff.

5.10 From the submitted documents, as commented on during the hearing, it appears, inter alia, the following (it is to be understood that the numbers are just an estimate and absolute accuracy was not intended). All in all, 111,588 (under 5.5 above mentioned) notifications were sent.

a. To 798 potential interested parties whose address in the *Netherlands* was known to the applicants, a notification to appear was sent by the applicants by an ordinary letter by mail to that address. In one of the 47 cases when the letter was returned, a notification was sent again in the same manner later.

b. To 103,685 potential interested parties whose address in the *United Kingdom* was known to the applicants a notification to appear was sent by a Dutch bailiff (requesting confirmation of receipt) by a registered letter by mail to that address; a confirmation of receipt with regard to 71,911 of these letters was received. In 97 of the 12,083 cases when the letter was returned, a notification to

appear was sent once again in the same manner later, where no confirmation of receipt was received; in one case the letter was returned again.

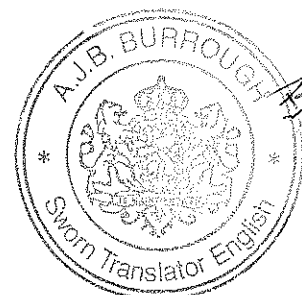
c. For 7,105 potential interested parties an address was known to the applicants *in another country rather than the Netherlands and the United Kingdom.*

d. A Dutch bailiff attempted to have summons to appear sent by bailiff's notification to 340 of those 7,105 interested parties' addresses (in alphabetic order: from Argentina to Switzerland); in 237 cases thereof it appears that service thereof indeed occurred in this manner. In 5 cases when the documents were returned without being served, a similar attempt was taken again later, but it was not established that said attempt was successful.

e. A Dutch bailiff had summons to appear sent by a registered letter by mail (requesting a confirmation of receipt) to 1,126 of the aforementioned 7,105 potential interested parties to those addresses (in alphabetic order: from Belgium to Czech Republic); a confirmation of receipt with regard to 822 of these notification letters was received. In eight of the cases when the documents were returned without having been served, a similar attempt was taken again later, but no confirmation of receipt was received; in four cases the letter was returned again.

f. A Dutch bailiff had summons to appear sent by a registered letter by mail (not requesting a confirmation of receipt) to 2,722 of the aforementioned 7,105 potential interested parties to their addresses (in alphabetic order: from Andorra to South Africa). In seven of the 260 cases when the letter was returned, a notification to appear was sent again later in a similar manner; in one case the letter was returned again.

g. A Dutch bailiff had a summons to appear sent by an ordinary letter by mail to the remaining 2,917 of the aforementioned 7,105 potential interested parties to their address (in alphabetic order: from Antigua and Barbuda to Sweden). In five of the 187 cases when

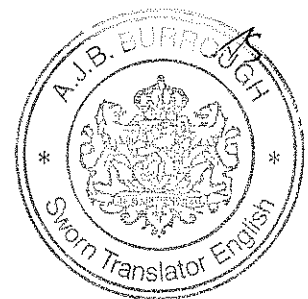

the letter was returned, another notification to appear was sent again in a similar manner.

From these numbers follows that of the almost 73,000 notifications to appear it is established that these have been received by the addressees and that of another almost 6,000 notifications to appear it is not established that these were not received by the addressees.

5.11 With regard to more than 19,000 notifications to appear sent to the addresses in the United Kingdom, whereof no confirmation of receipt was received, but which were not returned either, the Court of Appeal shares the applicants' opinion that - taking into account the submitted letter of 4 November 2008 by Royal Mail Netherlands - it must be assumed that about 98% of those summons did in fact reach the addressees.

5.12 Moreover, the following appears from the submitted documents, as commented upon during the hearing. Notifications to the potential interested parties in the Netherlands, known to the applicants, were effected by an ordinary letter to their latest domicile in the Netherlands known to the applicants, and this was taken care of by the applicants. With regard to the notifications to the potential interested parties whose latest place of domicile in the Netherlands was unknown to the applicants, but who have a known place of domicile or habitual residence in a country other than the Netherlands, the applicants arranged to have the summons served by a bailiff and taking into account the aforementioned instructions given by the Court of Appeal. In particular, it appeared that the provisions of the EC Service Regulation of 29 May 2000, of the Hague Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters of 1965, of the Civil Procedure Convention of 1954, of the Dutch-British Civil Procedure Convention of 1933 and of the Civil Procedure Convention of 1905 had sufficiently been taken into account. If in a certain case no confirmation of receipt as stipulated in Section 7(1) of the Implementation Act EC Service Regulation, respectively Section 10(1) of the Implementation Act the Hague Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters of 1965, has been received, the Court of Appeal can nonetheless take a decision in the case at hand, since the requirements laid down in these Articles have been

satisfied, and in doing so, the Court of Appeal with respect to each such separate case shall determine the term stipulated in those Acts at six months, counting from 14 May 2008, the day the notifications were sent.

5.13 With regard to the notifications to the interested parties, unknown to the applicants, or whose domicile was unknown, the Court of Appeal did not give any other explicit instructions except that the announcement of those notifications was to be published in certain newspapers and websites, in accordance with the provisions of Section 1013(5) DCCP.

As interested parties with unknown domicile must also be regarded those whose domicile data was initially known to the applicants, but in retrospect (for example, due to the returned letters because of the incorrect address) it must be assumed that the domicile data was incorrect. Taking into account the earlier considerations, this concerns more than 400,000 legal or natural persons. To be able to answer the question whether they were summoned properly, the further publicity must be taken into account.

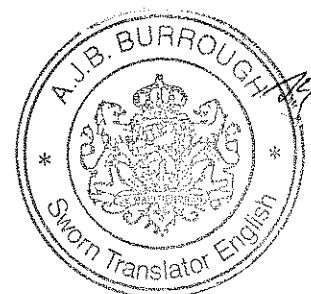
The summons for the hearings were announced in the manner instructed by the Court of Appeal on or about 15 May 2008 in 47 newspapers (published in editions for 22 countries, and also for Asia, South America, Europe and worldwide), and on 7 October 2008 published again in The Times. Of each country where at least 50 known potential interested parties had their domicile, with the exception of the countries, such as Isle of Man, Guernsey and Jersey, of the aforementioned 47 newspapers at least one was published in that country.

The announcement was also published on several websites.

Furthermore, the hearing was made known by sending an announcement thereof via the Routing Information Service.

Finally, on 7 October 2008, a press-release in the English language, in which the hearing was announced, was made known by ANP Press Support.

The documents also witness further publicity-related activities of the applicants and of the attention for the hearings in the mass media.

In view of the above it may be assumed that the instructions for summons of persons whose domicile is unknown, determined by the national regulations concerning the civil procedures of the separate countries concerned, have sufficiently been fulfilled.

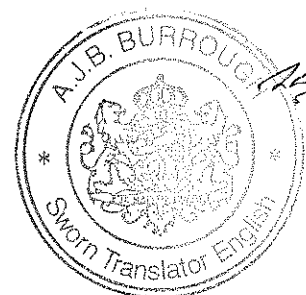
5.14 All facts considered, the Court of Appeal finds the information formalised in the bailiffs' reports and in written reports and clarified by the applicants at the hearing, of such nature that the requirements of the law, regulations and conventions have been satisfied.

International jurisdiction

5.15 The Court of Appeal, on the strength of Section 1013(3) DCCP, has exclusive jurisdiction to hear the application, but the Court of Appeal cannot derive international jurisdiction from that provision.

5.16 Insofar as the application concerns persons for whose benefit it is requested to declare the Settlement Agreement binding, who did not have domicile in the Netherlands or in one of the states mentioned under 5.17 hereunder on the day the initial application was submitted (11 April 2007), the Court of Appeal can derive international jurisdiction from Section 3 (preamble) and (a) DCCP. As it has been considered under 5.1. above, five of the applicants have their domicile in the Netherlands.

5.17 If the application concerns interested parties who on the day of submission (11 April 2007) had domicile on the territory of one of the states, which at that time were parties to EEX Regulation [Regulation on Jurisdiction and the Enforcement of Judgments in Civil and Commercial Matters] or (were still) parties to EEX Convention [Convention of 27 September 1968 on Jurisdiction and the Enforcement of Judgments in Civil and Commercial Matters] or the EVEX Convention [Convention of 16 September 1988 on Jurisdiction and the Enforcement of Judgments in Civil and Commercial Matters] (hereinafter also: the Contracting States), the Court of Appeal can derive international jurisdiction only from relevant articles of these regulation and treaties. After all, the application procedure at hand must be

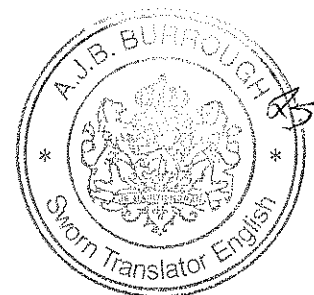
considered to pertain to civil and commercial matters as defined by Article 1(1) of the EEX Regulation, EEX Convention and EVEX Convention, and the interested parties now under discussion must be considered to be persons with regard to whom Articles 2(1) and 3(1) of the aforementioned Regulation and Conventions define - if of any importance in this matter - that they shall be summoned to appear before a court of the state within which boundaries they have their domicile, and that they can be summoned to appear before a court of another state only on the strength of the rules laid down in the relevant articles of this regulation and these conventions.

5.18 With regard to the interested parties whose domicile was in the Netherlands at that time - this concerns, at any rate, one of the respondents, namely Dexia, and eventually at least 751 (see under 5.10 (a) above) legal or natural persons whose domicile is known to the applicants - the Court of Appeal can derive international jurisdiction from Article 2(1) of the regulation and conventions mentioned.

5.19 With regard to the interested parties whose domicile at that time was outside the Netherlands in one of the other contracting states, the Court of Appeal can derive international jurisdiction from Article 6 (preamble) and (1) of the regulation and conventions mentioned, provided the condition defined in that provision is fulfilled. The Court of Appeal is, after all, "the court of domicile" (in the sense of said Article 6 (preamble) and (1) in conjunction with Section 1013(3) DCCP) of Dexia and the aforementioned 751 legal or natural persons.

5.20 Therefore, it must be examined whether said condition is satisfied. The condition entails that "there must be such a close connection between the claims that it is expedient to hear and determine the claims together in order to avoid a risk of irreconcilable judgments resulting from separate proceedings".

5.21 As the "claims" in the sense obviously implied by said condition, must be considered the actions to be brought by Shell against the

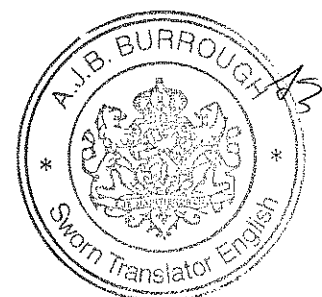

persons to whom - according to those persons' assertions - damage has been caused by the events discussed under 3.15 above, and to their legal successors.

Insofar as these persons are domiciled in the Netherlands, one of those "claims" comprises this request for a binding declaration pursuant to Section 1013 DCCP. The other contracting states do not provide for such a "claim"; with respect to these countries one might consider claims aiming for a declaratory judgment that those persons are only entitled to a claim under the Settlement Agreement and that Shell is not additionally liable for wrongful act.

It is forthwith evident that in the event of the adjudication of these disputes in separate countries and even by different courts within a single country, this will not only lead to great divergence but also to conflicting and irreconcilable judgments in the process, since the divergence will also occur within the same factual and legal situation. At the same time, it is of importance to know that the facts on which the claims will be grounded, did not take place in all separate countries, but only in the Netherlands and England.

5.22 At the hearing, the Court of Appeal - reflecting on the jurisdiction the Dutch court holds with respect to the legal relationship, which is in principle governed by Dutch law, between the Dutch company (Shell Petroleum) domiciled in The Hague, on the one hand, and the aggrieved shareholders of this Dutch company, on the other hand, raised the issue as to whether the jurisdiction of the Dutch court with regard to the legal relationship between the English company (Shell Transport and Trading) domiciled in London, on the one hand, and aggrieved shareholders of this English company, on the other hand, is barred by circumstances such as: that this legal relationship might be governed by foreign law, in particular, English law; that the binding declaration could result in the circumstance that, for example, the English court then has to recognize it, which would mean that the shareholders of the English company could no longer have (complete)

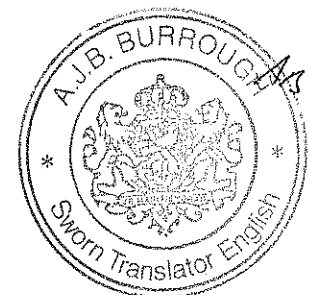
access to the other (competent) English court unless an opt-out statement is filed.

5.23 The Court of Appeal is of the opinion that the possibility that the claims for damage brought by shareholders of the English company are governed in part or in full by a different legal system to that with respect to the Dutch company shareholders, basically does not imply the absence of a close connection between those claims for damage as required by the provision. The same applies to the circumstance that the shareholders of the English company would no longer have (complete) access to the English court that would otherwise be competent, unless an opt-out statement is passed.

5.24 After all, it may be so that an aggrieved shareholder in the English company living outside the Netherlands would generally not anticipate that the legal relationship between him and the English company would be changed by a binding declaration in the Netherlands, that accordingly, the law applicable to such legal relationship would also change (after all, the Settlement Agreement and the First Amendment contain a choice for Dutch national law), and that the initially competent court would forfeit its jurisdiction in part or in full, but this still cannot be the reason to intersect the interest that Article 6 (preamble) and (1) of the Regulation and Conventions aims to serve. After all, this interest comprises the important interest of the coherent administration of justice.

5.25 For this reason, the presumption that a binding declaration would, in principle, only have effect if an aggrieved person seeks a right of recourse within the Netherlands, by analogy to the agreement concerning insolvency, cannot be accepted as the correct one. This, after all, could also lead to unacceptable intersection of aforementioned interest.

5.26 The Court of Appeal is further of the opinion that the fact that this case concerns damage caused - as the interested parties claim - by wrongful acts of the Dutch company with regard to a certain category of its shareholders, respectively, of the English company with regard to a certain category of its shareholders, also does not

affect the aforementioned close connection between the claims of the shareholders of both categories.

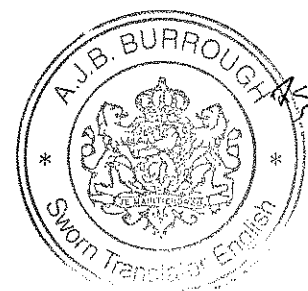
Although the Dutch company and the English company are independent legal persons, and each of them has (at least, had) its own shares with different respective nominal values, nevertheless both the Dutch and the English companies were closely connected to each other as defined under 3.1 above, and that with respect to the occurrence of the events that serve as the cause for the Settlement Agreement they both were following the same course and did not conduct actions that can be materially distinguished from one another. They both maintained single group annual accounts and their annual financial statements were drawn up on a consolidated basis. Both companies are equally accountable for the disclosures concerning the availability of the reserves included in these annual accounts and annual financial report, or the information concerning the lack of those. It did not matter whether the disclosures were made or omitted by either the Dutch or the English company, which fact the applicants acknowledged in so many words in the course of the hearing. For this reason, there exists the required close connection between the claims against the Dutch and the English companies.

5.27 This must lead to the conclusion that the requirement embodied in Article 6 (preamble) and (1) of said Regulation and Conventions is satisfied. Therefore, the Court of Appeal can derive international jurisdiction from that provision.

6. Substantive assessment

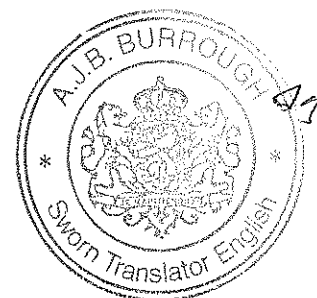
The requirements of Section 7:907(1) of Dutch Civil Code

6.1 The Settlement Agreement provides for compensation to be awarded to certain aggrieved parties for the damage caused, briefly put (also see under 3.15 above), by the fact that in the period from 8 April

1999 up to and including 18 March 2004 the information concerning the categorisation of oil and gas reserves and hydrocarbon reserves, available to Shell at that time and made public by Shell, was possibly not consistent with the manner in which these reserves ought to have been categorized in accordance with the applicable regulations, and also as a result of the disclosures made by Shell on 9 January 2004 and on 18 March 2004 concerning such possible inconsistencies and the intention of Shell to re-categorise the reserves concerned, in which the volumes quoted earlier were lowered. The initial possibly incorrect categorisation of the reserves concerned, as a result of which the volumes were quoted too optimistically, resulted in a rise in the price of Shell shares on the stock exchanges trading in Shell shares. The disclosure of the possible inadequacies and of the intention to re-categorise had the opposite effect and resulted in a drop in the price of Shell shares. Persons who acquired Shell shares in the period from 8 April 1999 up to and including 18 March 2004, may have suffered losses, as they purchased the securities for the share price which did not correspond with the real volume of the reserves held by Shell, and which was too high, while the actual volume of those reserves can be deemed to have found its expression in the lower price for the Shell share, which became effective after the disclosures made on 9 January 2004 and on 18 March 2004.

6.2 The events, such as the aforementioned possible incorrectness of the information disclosed by Shell concerning the categorisation of oil and gas reserves and hydrocarbon reserves, the subsequent announcement of possible inconsistencies thereof and the announcement of the intended re-categorisation, can be regarded as events, which caused damage to third parties, namely, to persons who acquired Shell shares in the period mentioned, resulted from the effect of those events on the price listing. An agreement providing for compensation

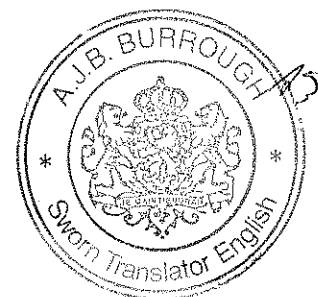

payments for damage caused by the events mentioned, such as the Settlement Agreement, is therefore an agreement subject to application of Section 7:907(1) DCC, and can be declared binding on the basis of this provision if the other requirements for a binding declaration of an agreement are satisfied. The provision concerning criteria to be satisfied, is not changed by the fact that the Settlement Agreement limits the circle of aggrieved persons for the benefit of whom it provides for compensation, briefly put, to persons who acquired Shell shares in the period from 8 April 1999 up to and including 18 March 2004, persons residing or domiciled outside of the United States at the time they acquired those shares, and persons who acquired those on the stock exchange outside the United States. Section 7:907 DCC does not contain a requirement that the agreement that is requested to be declared binding must provide for compensation for all those who have suffered damage caused by the events mentioned, and that is why, in principle, it allows such limitation of persons, unless - on the basis of Section 7:907(3)(b) DCC - the limitation would cause the amount of the awarded compensation to be unreasonable (more on which under 6.19).

6.3 Section 907(1) DCC exclusively provides for the possibility of a binding declaration of an agreement for compensation for damage as is meant by said section if such agreement is concluded by (i) one or more parties who have committed themselves to the agreement for compensation for damage, (ii) one or more foundations or associations with full legal capacity, which pursuant to their articles of association represent the interests of the persons to whom the damage has been caused.

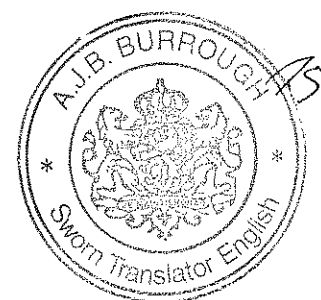
The requirement under (i) is satisfied, since Shell as party to the Settlement Agreement, has bound itself to compensate damage.

The requirement under (ii) is satisfied in respect of the Foundation and the VEB. The former is a foundation [*stichting*], the second one is an association [*vereniging*] with full legal capacity. The Foundation represents, pursuant to Article 3 of its Articles, explicitly (inter alia) the interests of the persons for whose benefit the Settlement Agreement provides for compensation in connection with damage caused by the events mentioned under 6.1. The VEB represents, by virtue of Article 3 of its Articles of Association, "the interests of holders of securities in the widest sense of the word", under which interests can

also be understood the interests of the persons concerned, who all, after all, are or have been shareholders and who have suffered damage in their said capacity. It is of no relevance that the activities of the VEB, as the Court of Appeal understands, are actually limited to the Netherlands, on which grounds one might argue that it cannot be expected from the VEB by virtue of its Articles of Association to (also) represent the interests of persons outside the Netherlands, who have suffered damage caused by the events mentioned under 6.1. After all, the law does not dictate that each requesting foundation or association is to represent separately, under its own Articles, the interests of all persons to whom the damage has been caused.

6.4 The requirement under (ii) is not satisfied in respect to ABP and PGGM. ABP and PGGM are pension funds established with the object, according to their instrument of incorporation, being - in brief - pension insurance for employees and their surviving dependants, of entities joined under the pension funds, and performance of all actions which serve said object. This object statement, even when interpreted in the widest sense of the word, cannot be understood to include the representation of the interests of persons to whom damage has been caused by the events mentioned under 6.1. This, after all, concerns persons who at some given moment acquired Shell shares, and not the persons whose pension is insured by the funds ABP or PGGM and whose interests they represent. The fact that ABP and PGGM themselves have acquired Shell shares and themselves have suffered damage, with as a result that the persons who had their pension insured by these funds suffered indirect damage due to a reduction in the funds available for pension payments, does not mean that ABP and PGGM can be expected to represent the interests of persons who at some point in time acquired Shell shares under their respective Articles of Associations. Since the requirement under (ii) is not satisfied in

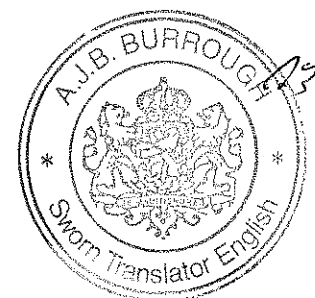

respect to ABP and PGGM, the Settlement Agreement cannot be declared binding in respect to these two parties.

The requirements of Section 7:907(2) DCC

6.5 In order for an agreement to be eligible to be declared binding, insofar as such agreement is concluded between Shell, the Foundation and VEB, the Settlement Agreement has to contain the information required to be included in the agreement pursuant to Section 7:907(2) DCC. The Settlement Agreement does not observe the design provided by said Section, and is therefore not readily clear on various issues concerned. However, the Settlement Agreement does contain a definition of the group of persons for whose benefit the agreement is concluded (mentioned under 6.2) (in the definition of "Participating Shareholders" in Article XIII.A.54), an indication of the number of persons belonging to that group (more than five hundred thousand, as mentioned in the recital of reasons on page 5), and the amount of compensation that will be awarded to those persons (comprising a principal sum of USD340,100,000 mentioned in the recital of reasons and in Article XIII.A.80, and a supplementary sum in the amount of USD12,500,000 mentioned in the recital of reasons and in Article XIII.A.89, which sums are to be distributed among the persons for whose benefit the Settlement Agreement is concluded, and which sums - provided certain conditions to be discussed in 6.13 hereunder are satisfied - will be increased by an amount paid by Shell to the SEC).

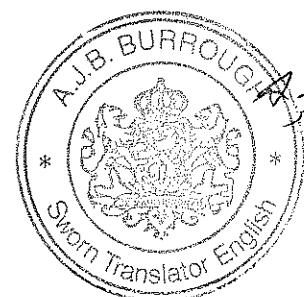
6.6 The criteria the aforementioned persons have to meet in order to be eligible for compensation, can partially be understood from the definition of "Participating Shareholders" in Article XIII.A.54 of the Settlement Agreement, partially from Articles II.C and II.D of the Settlement Agreement and partially from the "Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders", attached to the Settlement Agreement as Annex C. From these aforementioned Articles II.C and II.D and from Annex C mentioned it can also be

understood according to which criteria the compensation payable to persons eligible for such payment will be determined and can be received. Considering this information and the information as described under 6.5, the Settlement Agreement contains the information required pursuant to Section 7:907(2) (a) to (e) inclusive DCC.

6.7 By virtue of Section 7:907(2)(f) DCC the Settlement Agreement must also to contain an overview of the name and address of the entity which - should the Settlement Agreement be declared binding - the persons eligible to a compensation can inform in writing of the fact that they do not wish to be bound by the agreement declared binding. Article VII.A of the Settlement Agreement stipulates, in brief, that a written notice concerning such issue must be addressed to the "Administrator", and Article XIII.A.4 further defines such Administrator as an entity engaged by the Foundation for assistance in the implementation of the provisions of the Settlement Agreement, including also, as it follows from that Article under (iii), the acceptance and administration of notifications such as the aforementioned. Neither the name nor address of the Administrator are mentioned in the Settlement Agreement (in a narrow sense).

6.8 In Article D of the First Amendment (as already considered under 3.27 above) it is also included that Administrator is company under foreign law, Epiq Systems, Inc., (likewise) located in Portland, Oregon, the United States, which was selected as such by the Foundation and which, as far as the Court of Appeal understands, accepted the assignment concerned. From the contents of the first page of the notification to appear for the case hearing, employed by/on behalf of the applicants, the Court of Appeal concludes that for the purpose of its duties as Administrator Epiq Systems Inc. will be acting from London, the United Kingdom, and will perform its duties under the name "Royal Dutch Shell Settlement Administrator" from the address 128-129 Cheapside, London EC2V 6BT, United Kingdom. The Court

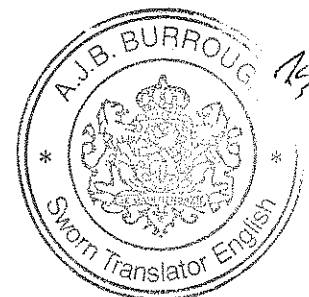
of Appeal understands that the applicants intended to supplement the Settlement Agreement with this information. There is no legal rule objecting against this, and therefore the Settlement Agreement can be considered to contain the name and address, as abovementioned, of the entity that - should the Settlement Agreement be declared binding - persons eligible to compensation can inform that they do not wish to be bound by the agreement declared binding.

6.9 That considered above leads to the conclusion that the Settlement Agreement satisfies the requirements under Section 7:907(2) DCC. Therefore, there is no ground for dismissal of the application as provided by Section 7:907(3) (a) DCC.

The requirement of Section 7:907(3) (b) DCC.

6.10 In accordance with Section 7:907(3) (preamble) and (b) DCC the application is to be disallowed if the amount of the compensation payments provided by the Settlement Agreement is not reasonable, also in view of the extent of damage, the ease and expediency with which the compensation payments can be obtained and the possible causes of the damage. The amount of the compensation payments has been discussed under 3.16 et seq. above, to which reference is first made here. For the current assessment at this point the following must be mentioned. The (overall) relief which will be awarded to those for whose benefit the Settlement Agreement is concluded comprises a principal amount of USD340,100,000.00 and an additional amount of USD12,500,000.00, which amounts will be increased under certain conditions. The total relief to be awarded without reservation amounts therefore to USD352,600,000.00.

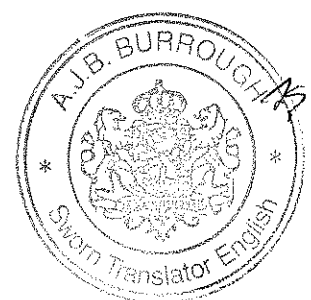
6.11 The aforementioned principal amount of USD340,100,000.00 will be allocated in accordance with certain criteria set out in part D of the "Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders", mentioned in paragraph 6.6. Those criteria divide the shareholders who can be regarded as those who have suffered damage caused by the events mentioned in paragraph 6.1, into three groups in proportion to the extent of their damage. The

reference points in this connection are the date upon which they acquired Shell shares (from 8 April 1999), the date they possibly sold those shares again (before 9 January 2004 or between 9 January 2004 and 18 March 2004) and the possibility that they still were holding the acquired shares on 18 March 2004, and also the purchase price in comparison to a reference price. For each of these groups the criteria were determined according to which the compensation amount to be awarded to the shareholders of said group is to be calculated. And finally, a provision was determined for the calculation of compensation payments to shareholders belonging to one of the aforementioned groups, who, in brief, already held Shell shares on 8 April 1999 or who conducted multiple purchase and sale transactions in the period from 8 April 1999 through 18 March 2004.

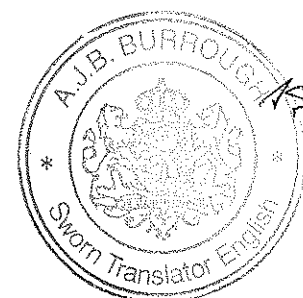
6.12 The supplementary amount of USD12,500,000.00 will - as it follows from Article II.D of the Settlement Agreement - equally be divided among the shareholders who are eligible for compensation as determined in the Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders and who communicated their wish to receive such compensation. From this the Court of Appeal understands, also having taken into account the explanations given by the applicants, that the compensation which will be awarded from the amount of USD12,500,000.00 to each of the shareholders involved, is to be calculated by dividing this amount by the number of eligible persons, regardless of the number of Shell shares they held and regardless the number of purchase and sale transactions thereof effected in the period from 8 April 1999 through 18 March 2004. The Settlement Agreement, in particular, Article II.D, must therefore be interpreted as explained above.

6.13 The sums mentioned above will be increased by part of the sum paid by Shell to the SEC (USD120,000,000.00) and the possible interest thereupon, if the SEC decides to make available this sum, increased by

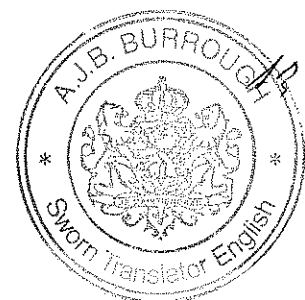
the possible interest, for making payments to parties that suffered damage as a result of the events mentioned in paragraph 6.1. The sum made available will have to be distributed in this case among (i) the persons for the benefit of whom the Settlement Agreement has been entered into, (ii) the persons residing in the United States when they purchased shares in Shell (in the period from 8 April 1999 up to and including 18 March 2004), and (iii) persons having bought the shares in question on stock exchanges in the United States, irrespective of their then place of residence or abode. In so far as this concerns persons belonging to group (i), Article I.H of the Settlement Agreement and the (first) Ancillary Agreement to Settlement Agreement, that is part of the Settlement Agreement as Annexe A, provide the awarding of compensation. The amount of this compensation will be set for the groups mentioned in this paragraph "on equal and equitable terms" as mentioned in the letter of 30 March 2007 of the SEC that is part of the Settlement Agreement as Annexe F. The Court of Appeal understands from the (first) Ancillary Agreement to Settlement Agreement that a distribution plan will be drawn up to this end (the SEC Distribution Plan, as described in Article XIII.A.75 of the Settlement Agreement), which will be carried out by the Administrator mentioned in paragraphs 6.7 and 6.8. The Court of Appeal understands from the explanation the applicants have given during the oral hearing that the entire sum paid by Shell to the SEC (USD120,000,000.00) will be made available for payment to the persons belonging to the aforementioned groups, so that it has now been established that part of this sum will be paid to the parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded. Furthermore, the Court of Appeal understands from the opinions of Professor A. Ferrel and Professor M.A. Perino submitted to the Court by the applicants, which will be discussed in further detail in paragraph 6.16, that this part amounts to approximately USD96,000,000.

6.14 In order to qualify for the compensation as defined in the paragraphs 6.11 up to and including 6.13, the parties in question will

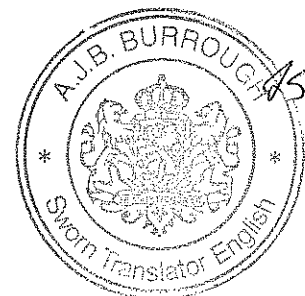
have to complete an application form (a Claim Form, as described in Article XIII.A.19 of the Settlement Agreement) and file this with the Administrator. The Court of Appeal understands from Article II.C.2 of the Settlement Agreement and Article I.C.4.a of the (first) Ancillary Agreement to the Settlement Agreement that one form suffices to qualify for all kinds of compensation mentioned above, so that the Settlement Agreement has to be interpreted in that manner. Briefly put, the application form has to include those data necessary to ascertain whether the applicant is one of the parties entitled to compensation on the basis of the Settlement Agreement and those data that are necessary to calculate the amount or amounts of compensation in question. In addition, it has to be stated in the application form, briefly put, that Shell will be granted release with regard to its liability on the basis of the events mentioned in paragraph 6.1. It arises from Article VIII.A.4 of the Settlement Agreement that the assessment of the application forms, the calculation of the amount of compensation and the payment thereof will be in the hands of the Administrator.

6.15 There are no grounds to assume that the amount of the compensation of USD352,600,000.00, increased by part of USD120,000,000.00 (approximately USD96,000,000.00), which the Settlement Agreement awards to the parties for the benefit of whom it has been concluded, taking as a basis the criteria laid down in the Settlement Agreement, is not reasonable. Therefore the application will not be disallowed on these grounds. First and foremost it is important that the Settlement Agreement enjoys broad support and that those who have expressed their support belong to the interested parties that have to be considered knowledgeable and well-informed, such as institutional investors and organisations promoting the interests of investors.

6.16 In the second place, on the basis of the unconditional compensation of USD352,600,000.00, the applicants have advanced without dispute and supported by the opinions of two American professors (A. Ferrel and M.A. Perino) that this amount is on the generous side with respect to, and in any case can be compared to, the compensations that have been agreed upon in similar cases in the United States. Professor Ferrell calls the compensation provided by the Settlement Agreement (on page 6 of his opinion) "quite generous" compared to settlement amounts in the last-mentioned cases, and Professor Perino mentions (on page 2 of his opinion) "a recovery that is equivalent to and likely better than settlements that have been approved as fair in similar cases" in the United States. Both opinions are supported by the empirical data they contain. In this connection, Professor Perino has calculated, inter alia (on page 16 of his opinion) that the Settlement Agreement provides a compensation between 9.79% and 12.46% of the estimated damage of parties outside the United States as a consequence of the events mentioned in paragraph 6.1, which percentages are described by him as "much better than the typical plaintiff could hope to recover" in proceedings in the United States and (on page 18 of his opinion) as a "seemingly far superior result" in comparison to the settlement amounts in comparable cases in the United States.

6.17 In the third place, it cannot be said that the system of compensation provided by the Settlement Agreement is not reasonable, if one takes into account the uncertainty of the outcome of possible legal actions against Shell of parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded as a consequence of the events mentioned in paragraph 6.1, the costs that may arise for these parties when they pursue such legal actions, and the interests of said parties in the termination of said uncertainty and the prevention of said costs. It is also of importance in this assessment that the applicants have stated without dispute, while the Court of Appeal has not found

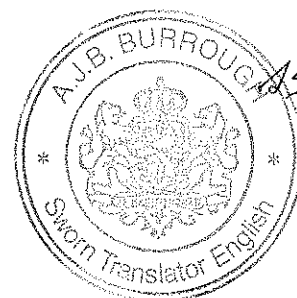
otherwise, that the events mentioned in paragraph 6.1 have not given rise outside the United States to proceedings in which parties that can be considered to have suffered damage due to these events have claimed compensation for this damage from Shell. No other conclusion can be drawn from this that the uncertainty of the outcome of such legal actions and the costs arising from carrying on such legal actions apparently are obstacles for interested parties, in any case outside the United States, for attempting to obtain the compensation of their damage in this manner, which obstacle is removed by the Settlement Agreement for the parties for the benefit of whom it has been concluded up to the amount of the compensations awarded in it.

6.18 Other facts and circumstances on the basis of which it should be assessed that the amount of the compensation provided by the Settlement agreement is not reasonable have not occurred to the Court of Appeal.

That the extent and the possible causes of the damage suffered cannot support such an assessment already arises from the considerations in paragraphs 6.15 up to and including 6.17.

That the persons wishing to qualify for compensation on the basis of the Settlement Agreement have to fill in a form and file it as described in paragraph 6.14 is unavoidable in view of the substantive data needed for the compliance with the provisions of the Settlement Agreement, in particular for the calculation and payment of compensations. Accordingly, no hindrance can be found for the ease and speed with which the compensation can be obtained (as defined in Section 7:907(3) DCC), while no other similar hindrance has become apparent otherwise either.

That the Settlement Agreement solely provides compensation in American Dollars, even though the persons for the benefit of whom it has been concluded resided or had their abode outside of the United States, and thus the risk of a decrease in value of the American Dollar with regard to other currencies is imposed on the receivers of said compensation, this too does not lead

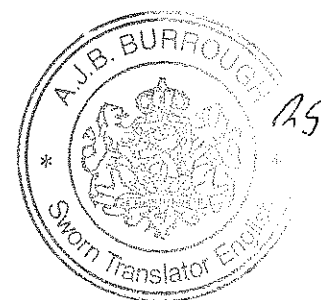

to the assessment that the amount of compensation awarded is not reasonable. The choice of the American Dollar is sustainable, because (i) it is a currency that is widely used in international payment transactions which, in general, can be easily exchanged for other currencies, (ii) the parties qualifying for compensation reside or have their abode in countries with a variety of currencies, and (iii) this choice provides uniformity in the amount of compensation awarded.

6.19 The reasonings in paragraphs 6.15 up to and including 6.18 are not affected by the fact that the circle of parties qualifying for compensation on the basis of the Settlement Agreement is limited, because the Settlement Agreement solely provides compensation for, briefly put, persons having bought shares in Shell in the period of 8 April 1999 up to and including 18 March 2004, persons residing or with abode outside the United States when they bought these shares, and persons having bought the shares in question on stock exchanges outside the United States, all of which criteria have to be complied with, if they wish to qualify for compensation.

The first limitation, as to time, is explained by the fact that the first public disclosure by Shell in which reserves may have been categorised incorrectly was made on 8 April 1999, while the full extent of the possibly incorrect data and Shell's intention to re-categorise the reserves in question can be deemed to have been made public by Shell's disclosure to that end on 18 March 2004 (after its earlier disclosure on 9 January 2004). Therefore the pricing of the Shell shares on the basis of a possibly incorrect rendering of reserves by Shell took place from 8 April 1999 up to and including 18 March 2004, so that the damage the holders of shares in Shell (may) have suffered is limited to this period.

The second and third limitations, as to geography, arise from the fact that a separate settlement has been agreed for the benefit of persons residing or with abode in

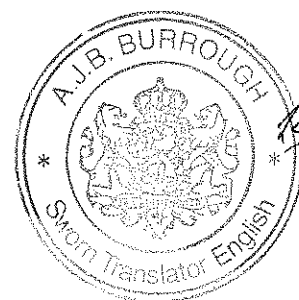

the United States when they bought shares in Shell and on behalf of those persons buying the shares in question on a stock exchange in the United States, which settlement provides compensation for such persons in a way similar to that of the Settlement Agreement.

Under these circumstances, it cannot be said that the amount of compensation provided by the Settlement Agreement is not reasonable due to the limitations mentioned above.

6.20 The defence of Dexia et al. that comes down to the amount of compensation awarded by the Settlement Agreement not being reasonable has to be disallowed in so far as it is based on the grounds discussed hereinabove. The same applies in so far as the defence is based on the argument that the Settlement Agreement does not make it clear whether persons having bought shares in Shell in another manner than on a stock exchange (in the period of 8 April 1999 up to and including 18 March 2004) qualify for compensation, as well as in so far as the defence implies that such a limitation would lead to unreasonableness in the amount of compensation.

It is sufficiently clear from the consideration on page 4 of the Settlement Agreement that the agreement means to compensate the damage of persons (outside the United States) having bought shares in Shell "on markets or exchanges outside of the United States" in conjunction with the description of the Participating Shareholders in Article VIII.A.54 and the further descriptions in Article VIII.A.41 and VIII.A.42 that the Settlement Agreement solely awards compensation to the persons having bought shares in Shell on stock exchanges. The Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders, which is part of the Settlement Agreement as Annexe C, confirms this in the Articles D.1 and D.2 that solely provide compensation to parties having bought shares in Shell "on the open market", after which a list of stock exchanges with their names is given. Therefore the Settlement Agreement has to be interpreted such that solely the persons having bought shares in Shell on stock exchanges (as well as complying with the other requirements of the

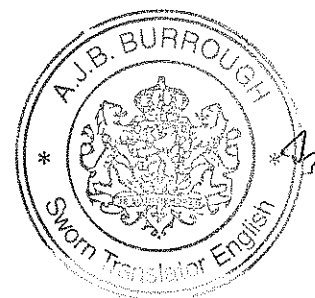

agreement) qualify for compensation on the basis of the Settlement Agreement. Such a limitation does not render unreasonable the amount of the compensation awarded, now that the price setting of the shares in Shell is created usually on stock exchanges on the basis of information made public by Shell (including the information regarding the categorisation of reserves), and thus the damage due to the events mentioned under 6.1 can be considered to have been suffered in principle by buyers of shares on stock exchanges. Apart from that, the trading in Shell shares usually takes place on stock exchanges and the purchases made on stock exchanges and prices on stock exchanges are in general simply demonstrable afterwards, which is less often the case with purchases not made on stock exchanges, so that awarding compensation to persons having bought shares in Shell other than on stock exchanges would encounter practical obstacles as well.

The requirement of Section 7:907(3)(f) DCC

6.21 Section 7:907(3) (preamble) and (f) DCC provides that a request to declare an agreement binding has to be disallowed, if the foundation or association having concluded the agreement to which the request refers is not sufficiently representative as to the aspect of the interests of those parties for the benefit of whom the agreement has been concluded. That is why the Court of Appeal has to answer the question whether the legal persons that have concluded the Settlement Agreement with Shell are sufficiently representative within the above meaning. This question need solely be answered for the Foundation and VEB, because the Settlement Agreement cannot be declared binding with regard to ABP and PGGM in any case, as considered in paragraph 6.4, because the objects of these legal persons according to the Articles of Association do not meet the provisions of Section 7:907(1) DCC.

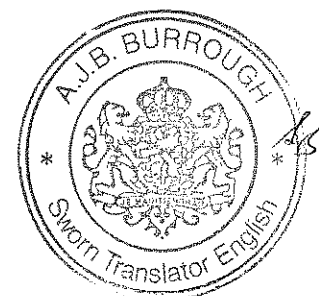
6.22 It amounts to the question whether the Foundation and VEB are jointly sufficiently representative with regard to the interests of

the persons for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded. The law does not require them to be so separately with regard to all these persons, as long as each of them is sufficiently representative for a sufficiently large portion of said persons.

When answering the question whether the Foundation and VEB are sufficiently representative, it has to be taken into account that a clear majority of the persons for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded resides or has their abode outside the Netherlands, or at least did so at the time of the events mentioned in paragraph 6.1. In 1999, according to a list submitted by the applicants (section 3.2.12 of the application), approximately 27% of the shares in Shell were held by persons residing in the Netherlands, 40% by persons residing in the United Kingdom, 9% by persons residing in other European countries and 24% by persons residing in the United States. In 2003 (the last year listed by the applicants), approximately 39% of the shares in Shell were held by persons residing in the United Kingdom, 41% by persons residing in other European countries (no separate percentage was given for the Netherlands in 2003), 19% by persons residing in the United States and 1% by persons residing elsewhere. The Settlement Agreement has not been concluded on behalf of shareholders residing in the United States, so that this group can be ignored in the assessment of the extent to which the Foundation and VEB are representative.

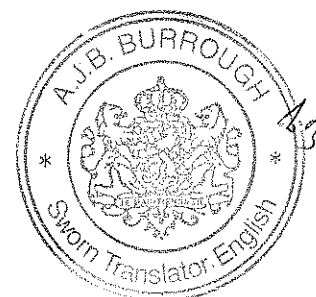
6.23 As mentioned in paragraph 6.3, VEB promotes "the interests of shareholders in the widest sense of the word", according to its Articles, and it actually develops numerous activities that can be qualified as the common promotion of the interests of shareholders residing or having abode in the Netherlands. That is why it is indeed sufficiently representative within the meaning defined above with regard to persons residing or having abode in the Netherlands for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded. Taking as a basis the percentages listed by the applicants, this is approximately 25% of the

holders of shares in Shell at the time of the events mentioned in paragraph 6.1.

6.24 The Foundation, which according to its Articles promotes the interests of persons for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded, is a foundation whose Articles include the possibility that so-called participants can join it by way of concluding a participation agreement with the Foundation. Participants may be institutional investors and representatives promoting the interests of institutional and/or private investors, all this as described in further detail in the Articles of the Foundation. The parties having concluded participation agreements with the Foundation and having thus become participants include, according to the applicants' list, institutional investors from the Netherlands, the United Kingdom and other European countries, including pension funds and investment companies, as well as associations of investors in stocks, including VEB and similar associations from other European countries. The United Kingdom Shareholders' Association, an association of shareholders having their registered offices in the United Kingdom, expressed its support in a letter of 10 April 2007 (exhibit 11 to the application) to what has been agreed in the Settlement Agreement. In addition, written expressions of support have been given by institutional investors from various European countries that cannot be considered as participants (exhibit 12 to the application).

6.25 The persons that have joined the Foundation as participants or have expressed their support in favour of the Settlement Agreement not only comprise institutional investors, but also associations that (inter alia) promote the interests of private investors, and not only legal persons having their registered offices in the Netherlands, but also legal persons from the United Kingdom and other European countries. Apart from that, their numbers are significant, whereby a majority of the largest known shareholders of Shell outside the United States support the Settlement Agreement, according to the applicants (section 3.2.24 of the application). Taking also into account the

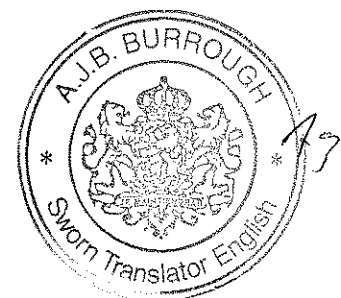

considerations in paragraph 6.22 with regard to the geographical distribution of shareholders of Shell, it arises from the foregoing that the Foundation, together with VEB, is deemed sufficiently representative with regard to the interests of the parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded. Therefore the ground for rejection listed in Section 7:907(3)(f) DCC is not present.

The other requirements of Section 7:907(3) DCC

6.26 The last-mentioned observation also applies to the other grounds for disallowal of Section 7:907(3) DCC, which have not been discussed hereinabove as yet.

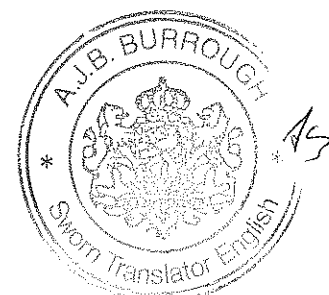
With regard to the question as to whether sufficient security has been furnished for the payment of the claims of those parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded (Section 7:907(3) DCC), it is important that the Settlement Agreement stipulates in Article I.A that Shell will pay the sums of USD340,100,000.00 and USD12,500,000.00 to be paid to those qualifying for compensation into a restricted bank account (the escrow account) within twenty days after the agreement has been declared binding. With regard to this bank account, Shell and the Foundation have committed themselves to conclude a separate agreement, the escrow agreement, as laid down in Annexe E to the Settlement Agreement. Shell and the Foundation will jointly manage this restricted bank account. Said sums will be kept on the restricted bank account until the possibility of termination of the Settlement Agreement, which is provided in its Article XI, no longer exists. Subsequently, the sums will be paid into another bank account, the cash settlement account, which is solely managed by the Foundation, from which bank account the sums will then be paid to the persons entitled to compensation according to the allocation formulas stipulated in the Settlement Agreement. It cannot be said that the set-up just

mentioned offers insufficient security for the payment of the claims of the parties able to claim compensation on the basis of the Settlement Agreement. In this aspect it is important as well that there is no reason to doubt that Shell is actually able and prepared to pay the aforementioned sums.

6.27 It cannot be said either that the Settlement Agreement does not provide an independent setting of the compensation that can be claimed on the basis of this agreement (Section 7:907(3)(d) DCC). The Administrator mentioned in paragraphs 6.7 and 6.8 has been charged with setting this compensation, which is the legal person independent from the applicants Epiq Systems, Inc., as is apparent from the task description of the Administrator in Article XIII.A.4 sub (vi). For it is apparent that "calculating and distributing settlement relief consistent with Section II above" and (the part of the Settlement Agreement on the basis of which the compensation has to be established) is reserved for the Administrator. Subsequently, Article XIII.A.4 sub (vii) explicitly stipulates that "acting as and performing the duties of the Independent Reviewer" is part of the Administrator's task, after which Article XIII.A.43 states, with reference to Section 7:907(3) DCC, that it is beyond doubt that this Independent Reviewer is intended to be the party charged with the independent setting of the compensation arising from the Settlement Agreement.

6.28 The administration of the bank account out of which the compensation under the Settlement Agreement will be paid is effected by the Foundation, as considered in paragraph 6.26. That is why the Foundation has to be deemed to provide this compensation and, in addition, it is accountable in law for the provision of the compensation, as follows from the set-up of the Settlement Agreement, in particular the Articles II.A and II.B. The involvement of Epiq Systems, Inc., in the performance of the Settlement Agreement (and the Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders that is part of it as Annexe C) does not

affect the foregoing. Epiq Systems, Inc., is only the contractor of the Foundation for said performance. Therefore it is not a legal person providing compensation under the Settlement Agreement without itself being party to this agreement. It follows that the ground for rejection defined in Section 7:907(3)(h) DCC, does not occur either.

6.29 Additionally, it cannot be said that the group of parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded is of insufficient size to justify the agreement being declared binding (Section 7:907(3)(g) DCC), in view of the size of said group mentioned by the applicants under 5.3.3 of the application, which has also been mentioned in the introductory considerations of the Settlement Agreement. The number mentioned there of more than five hundred thousand speaks for itself.

6.30 It cannot be said either that the interests of the parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded are insufficiently guaranteed in other aspects than those discussed in paragraphs 6.10 up to and including 6.20, 6.26 and 6.27, so that the ground for rejection defined in Section 7:907(3)(e) DCC, does not occur, all this except for what will be observed below in paragraph 6.33 et seq.

6.31 First and foremost, it has to be considered in this respect that the Settlement Agreement provides a regulation in Article II.C.5 for the event that a dispute arises as to the question whether a person claiming entitlement to compensation under the Settlement Agreement is entitled or otherwise, or about the amount of the compensation awarded. In such event, the person involved has to submit the dispute within thirty days after its occurrence either before the District Court in Amsterdam (the Court of Appeal understands: by instituting proceedings against the Foundation) or to a disputes committee consisting of three persons that will give a decision under Dutch law by way of a binding advice. The applicants have informed the Court of Appeal that this

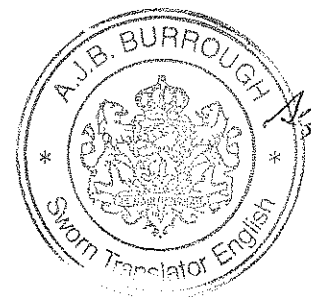

committee will consist of A.H. van Delden, E.H. Swaab and Professor E.C. du Perron. The Court of Appeal has been made cognisant with regulations to be taken into account by the dispute committee in the performance of its duties. The dispute regulation meant here offers sufficient guarantees for the parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded, should a dispute arise during its performance about the question whether a right to compensation exists or about the amount of said compensation. The short period (thirty days of its occurrence) within which a dispute has to be submitted to the District Court or the disputes committee is justified by the advisability of a speedy completion for all persons entitled to compensation of the settlement laid down in the Settlement Agreement.

6.32 In the second place, it has to be considered that all costs arising from the conclusion and performance of the Settlement Agreement, including the management costs of the Foundation and the costs of the aforementioned dispute committee, will be borne by Shell (as is apparent, inter alia, from the Articles I.E, I.F and I.G). Therefore these costs will not be deducted from the compensation the parties for the benefit of whom the Settlement Agreement has been concluded can claim, so that their interests are sufficiently guaranteed in this aspect as well.

Partial nullity

6.33 During the oral hearing, the Court of Appeal pointed out a number of passages in the Settlement Agreement (including the annexes that are part of it) that appear to be contrary to the law or that appear to be meaningless. The applicants have stated that, should it be apparent that a passage is contrary to the law or is meaningless, it will agree to the Court of Appeal deleting such passages or interpreting these such that these comply with the law.

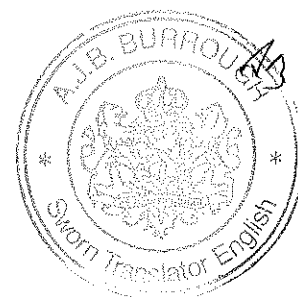
6.34 Article II.C.6 of the Settlement Agreement stipulates that a right to compensation lapses on the day after the Claim Date. In view of Section 7:907(6) DCC, this provision only has legal validity if this Claim Date is at least one year after the commencement of the day following that on which the eligible person has become cognisant of his right to compensation being due and payable. Accordingly, the Court of Appeal will interpret this provision in this manner.

6.35 Article VII.A and B of the Settlement Agreement stipulates that the opt-out statement has to be in writing, inter alia (VII.A.1) as to its form, has to be sent by mail (with a postmark) to the Administrator (VII.A2 and B) and, as to its content, has to include, inter alia, a list of purchase and selling dates and purchase and selling prices.

Section 7:908(2) and (3) DCC, however, require, as to form, only a written notice and, as to content, that one does not wish to be bound. According to legislative history, it is a light requirement that should not put up barriers and the notice can also be sent by e-mail. The applicants have stated, inter alia during the oral hearing, that the notice can also be sent by e-mail and that the absence of a list of the aforementioned information does not affect the validity of the opt-out statement.

The Court of Appeal deems the provisions of the Settlement Agreement null and void, in so far as these do not comply with the statutory provisions. Therefore the Court of Appeal interprets these provisions in the sense that the opt-out statement can be made either by mail or by e-mail and that, as to content, the announcement that one does not wish to be bound suffices, to which, if so desired, the further information meant in VII.A.3 can be added, on the understanding that those who wish not to be bound will not be held to provide this information and that it cannot be put to them that they are held to do so.

6.36 Article VII.B of the Settlement Agreement also refers to Article XIII.A.111 (the definition of the Unknown Claim), which in its turn refers to Article XIII.A.32 (the definition of the Exclusion Termination Date). This combination of provisions pertains to

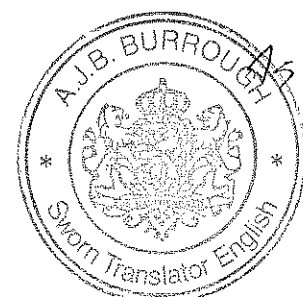

the opt-out statement in the extraordinary case in which an interested party could not be cognisant of its damage within the normal period for the opt-out statement.

The following parts do not comply with Section 7:908(3) DCC. The opt-out period for this extraordinary case is set in advance at six months, commencing as soon as the interested party has become cognisant of its claim and Shell is moreover permitted to reduce this period of six months without limits, once the regular opt-out period has passed. Moreover, it is required that the interested party also mentions in the opt-out statement why it could not be cognisant of its damage within the regular period and states that it defers to the jurisdiction of the District Court of Amsterdam, without the right to appeal, with regard to the question whether it could or should have been cognisant of its right to damages within the regular period.

Section 7:908(3) DCC, requires no more than a written notice that one does not wish to be bound and sets the period at a minimum of six months; however, this period does not start until after the person entitled to compensation has been informed of it in writing, which does not happen before the party that has to make the payments has been informed that there is a person entitled to compensation as meant above.

The Court of Appeal deems the provisions of the Settlement Agreement null and void, in so far as these do not comply with the statutory provisions. Therefore the Court of Appeal interprets these provisions in the sense that the opt-out statement can be made either by mail or by e-mail also in this extraordinary case, that as to content the announcement suffices that one does not wish to be bound, to which, if so desired, the further information stipulated in Article XIII.A.111 can be added (on the understanding that the parties who do not wish to be bound will not be held to provide this information and that it cannot be put to them that they are held to do so) and that the period does not start until the person entitled to compensation has been given notice of it in writing, which does not happen before the party that has to make the payments has been informed that there is a person entitled to compensation as meant above, whereas the period then has to be set

at a minimum of six months without Shell having the authority to reduce this period.

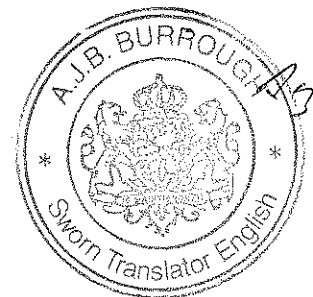
6.37 Article XI.B up to and including E of the Settlement Agreement includes provisions for cases in which the Settlement Agreement is terminated by operation of law or can be terminated at the request of Shell or the Foundation. The possibility of such a termination is also stipulated for those cases after the date of an awarding decision of the Court of Appeal. In so far as this provision is contrary to Section 7:908(4), first sentence, DCC, in which, in so far as of importance now, such a provision that comes into effect "after having been declared binding" is declared null and void. Contrary to the applicants, the Court of Appeal does not find any support in the explanatory memorandum with regard to Section 7:908(4) DCC and in Section 1015(2) (preamble) and (f) DCCP for the opinion that the possibility of termination can be stipulated for the period until the moment upon which the awarding decision has become final and conclusive.

The Court of Appeal will interpret the passages at hand such that these solely provide for the possibility of termination until the time of an awarding decision of the Court of Appeal, being the time of pronouncement of the court decision at hand.

6.38 In the Plan of Allocation etc., Article F, the Court of Appeal will consider the words "dismissing this Action" as not having been written, because these are apparently based on an error.

7. Conclusion on the allowability of the request to declare binding

The conclusion to which the foregoing leads is that the request to declare binding the First Amendment of the amended Settlement Agreement complies with the requirements to be set, if these are interpreted taking into account the above considerations in paragraphs 6.34 up to and including 6.38. It is not apparent that there is a reason to grant the applicants the opportunity to (further) complete or amend the agreement. The agreement cannot be declared binding

in respect of ABP and PGGM. No grounds have been found to reject the request with regard to other parts. Therefore the agreement will be declared binding with regard to the applicants 1 up to and including 4.

8. Further handling

Duration of opt-out period

8.1 There is no reason not to set the duration of the opt-out period in accordance with the request. The duration will be set as done below.

Application of Section 1017(3) DCCP

8.2 It appears to be expedient and responsible in this case for Section 1017(3) DCCP to be implemented as follows.

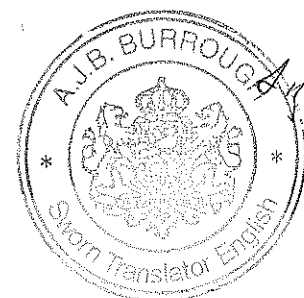
8.3 In view of the large number of interested parties and the large size of this court decision, it is acceptable that the applicants 1 up to and including 4 need only provide paper copies of the court decision upon request, as the decision will be published on various websites immediately.

8.4 In addition, the applicants 1 up to and including 4 have to announce:

- the fact that the Settlement Agreement (including the annexes that are part of it) has been declared binding with this court decision and that this court decision has become final,

and to impart in the announcement:

- a short description of said agreement and in particular of the way in which compensation can be obtained and the period within which the

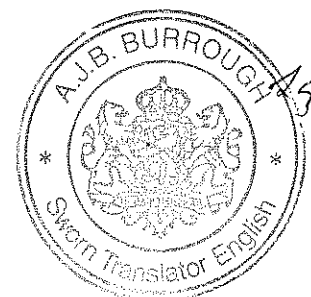
claim is to be filed;

- the consequences of the agreement being declared binding;
- the period within which and the way in which the interested parties can release themselves from the consequences of the agreement being declared binding;
- the possibility to inspect the court decision and the agreement on the applicants' websites mentioning the address data of these websites as stated in Eisma's letter of 13 November 2008;
- the possibility for the interested parties to receive upon request copies (paper copies; or, if the applicant wishes it, an electronic version) of the court decision and the agreement from one or more of the applicants 1 up to and including 4, mentioning a postal address in the Netherlands and in one in England and an e-mail address to which such requests can be sent;
- the possibility to inspect the court decision and the agreement on the website of the Court of Appeal in Amsterdam (www.rechtspraak.nl and then 'actualiteiten/dossier') and, for the interested parties, upon request at the Registry of the Commercial Section of this Court of Appeal.

8.5 The announcement and information defined in 8.4 have to be made as soon as possible after this court decision has become final:

- by ordinary letter or by e-mail message to the persons potentially entitled to compensation (as meant in Section 1017(3) DCCP) known to the applicants 1 up to and including 4;
- in advertisements in the newspapers appointed earlier by the Court of Appeal (in a letter of 25 March 2008 and in an e-mail message of 8 May 2008);
- in announcements on the applicants' websites as referred to in paragraph 8.4.

8.6 In addition, the text of this court decision and that of the agreement is to be placed on the aforementioned websites of the applicants 1 up to and including 4.

8.7 After this decision has become final, after copies (on paper; or an electronic version) of the court decision and/or the agreement are requested from the applicants 1 up to and including 2 by or on behalf of an interested party at one of the addresses listed in accordance with paragraph 8.4, Shell is to ensure that this request is honoured as soon as possible, costs to be borne by Shell.

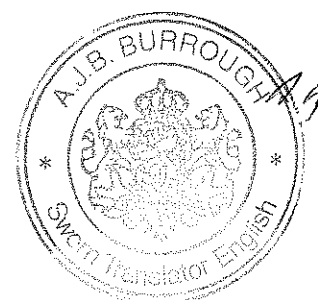
9. Decision

The Court of Appeal:

rules that the Articles II.C.6, II.D, VII.A and B, XIII.A.32 and 111, as well as XI.B up to and including E, of the Settlement Agreement (in the restricted sense) and Article F of the Plan of Allocation etc. (being part of the Settlement Agreement) are interpreted as considered above, in particular in the paragraphs 6.8, 6.12 and 6.34 up to and including 6.38;

declares the Settlement Agreement of 11 April 2007 as amended by the First Amendment of 27 February 2008 (including the Précis - Statement of Intent preceding the Settlement Agreement in the restricted sense, as well as the subsequently amended Exhibit C, Plan of Allocation etc. with both tables belonging to it, and Exhibit D, Steps for Calculating etc.) binding with regard to the applicants 1 up to and including 4 for the persons defined in Articles XIII.A.54 (Participating Shareholders) and 41 (Home Exchange Purchasers) viewed together, as well as for their successors in title as meant in Section 7:907(1), last sentence, DCC;

directs that the period within which a person entitled to compensation as mentioned above can make known by a written notice to wish not to be bound (the opt-out period) will start on the day of announcement (in the newspapers appointed in this court decision) that this court decision has become final and conclusive and ends on the last day of the third

calendar month following the calendar month in which this day of announcement falls;

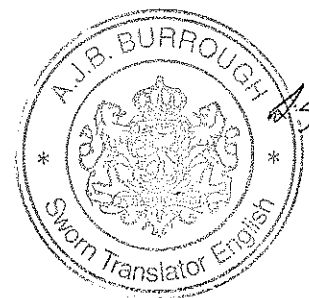
orders that the Court Registrar provides copies of this court decision by ordinary letter as well as an electronic version by e-mail of this court decision to the applicants' counsel as soon as possible;

orders the applicants 1 up to and 4 to act as provided in paragraphs 8.4 up to and including 8.7;

rejects all that has been requested otherwise or additionally by applicants and defendants.

This decision is rendered by Justices J.M.J. Chorus, M.P. van Achterberg and W.H.F.M. Cortenraad and was pronounced at the public hearing on 29 May 2009.

[signed]

FOTOKOPIE

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

ZEVENDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

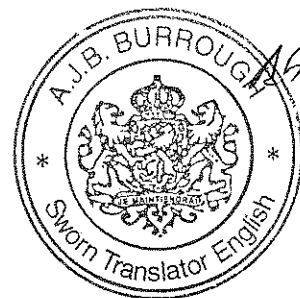
BESCHIKKING

in de zaak van:

1. de naamloze vennootschap SHELL PETROLEUM N.V.,
gevestigd te Den Haag, en
2. de rechtspersoon naar Engels recht
THE "SHELL" TRANSPORT AND TRADING COMPANY LIMITED,
gevestigd te Londen, Verenigd Koninkrijk,
verzoeksters 1 en 2 advocaat: mr. S.E. Eisma te Amsterdam,
3. de stichting STICHTING SHELL RESERVES COMPENSATION
FOUNDATION,
gevestigd te Den Haag,
advocaat: mr. J.H. Lemstra te Den Haag,
4. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid
VERENIGING VAN EFFECTENBEZITTERS, gevestigd te Den Haag,
advocaat: mr. E.J. Ferman te Amsterdam,
5. de stichting STICHTING PENSIOENFONDS ABP,
gevestigd te Heerlen, en
6. de stichting STICHTING PENSIOENFONDS ZORG EN WELZIJN (eer-
der genaamd STICHTING PENSIOENFONDS VOOR DE GEZONDHEID,
GEESTELIJKE EN MAATSCHAPPELIJKE BELANGEN),
gevestigd te Utrecht,
verzoeksters 5 en 6 advocaat: mr. D.F. Lunsingh Scheurleer
te Amsterdam,

VERZOEKSTERS,

t e g e n

1. de naamloze vennootschap DEXIA BANK NEDERLAND N.V.,
gevestigd te Amsterdam,
2. Frédérique Dominique VAN POLANEN, wonend te Wassenaar, en
3. Mark Richard AARTSMA, wonend te Leiden,
advocaat: mr. J.M.K.P. Cornegoor te Amsterdam,

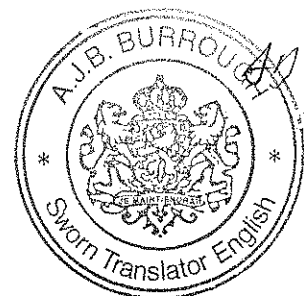
VERWEERDERS.

1. Procesverloop

1.1 De verzoeksters 1 en 2 worden hierna gezamenlijk aangeduid als Shell en afzonderlijk ook als Shell Petroleum dan wel de Nederlandse vennootschap, respectievelijk Shell Transport and Trading dan wel de Engelse vennootschap, de verzoeksters 3 tot en met 6 achtereenvolgens als de Stichting, VEB, ABP en PGGM, de verweerders gezamenlijk ook als Dexia c.s. en de verweester 1 als Dexia.

1.2 De verzoeksters hebben bij verzoekschrift, als bedoeld in artikel 1013 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) en binnengekomen ter griffie van dit hof op 11 april 2007, (hierna ook: het oorspronkelijke verzoekschrift) verzocht om verbindendverklaring van een overeenkomst (hierna: Settlement Agreement) strekkende tot collectieve afwikkeling van massaschade, als bedoeld in artikel 7:907 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Bij het oorspronkelijke verzoekschrift zijn elf producties gevoegd.

1.3 Het oorspronkelijke verzoekschrift met producties ging vergezeld van een brief aan het hof van 11 april 2007, waarin enkele procedurele aspecten aan de orde werden gesteld. Bij die brief is een afschrift gevoegd van de brief van 11 april 2007 die de Amerikaanse advocaten van Shell hebben gezonden aan de rechter die de Amerikaanse (consolidated) class action in de Shell-reserve-hercategorisatiekwestie in behandeling

had. Deze brief beoogde de Amerikaanse rechter op de hoogte te brengen van de Settlement Agreement die in Nederland is gesloten, en van het oorspronkelijke verzoekschrift dat in verband daarmee bij het hof in Amsterdam is ingediend.

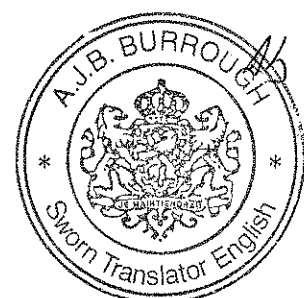
1.4 Bij brief van 30 mei 2007 heeft de voorzitter, onder meer, aan de verzoeksters meegedeeld dat het hof voornemens was op 12 juli 2007 een zogenoemde regiezitting te houden, ter bespreking, uitsluitend met de advocaten van de verzoeksters, van kwesties die in dat stadium besproken konden worden zonder dat verdere belanghebbenden daarover hun licht lieten schijnen. Ter voorbereiding van de regiezitting en mede naar aanleiding van het in de brief van de verzoeksters van 11 april 2007 onder "Ten eerste" tot en met "Ten zesde" gestelde, heeft het hof daarbij een dertiental vraagpunten geformuleerd.

1.5 Bij memorandum, dat als bijlage is gevoegd bij hun brief van 28 juni 2007, hebben mrs. Eisma en M.A. Leijten, mede namens de raadslieden van elk van de verzoeksters 3 t/m 6, op de vraagpunten gereageerd.

1.6 Op 12 juli 2007 heeft de regiezitting plaatsgevonden, bij welke gelegenheid de verdere loop van de procedure is besproken. Van het ter zitting verhandelde is proces-verbaal opgemaakt.

1.7 Vervolgens is op verzoek van de verzoeksters de verdere behandeling enige tijd aangehouden, om de ontwikkelingen in enige verwante class actions voor de rechter in de Verenigde Staten af te wachten.

1.8 Op 29 februari 2008 hebben de verzoeksters een herzien en aangevuld verzoekschrift (hierna ook: het verzoekschrift) ingediend. Bij het verzoekschrift zijn 22 producties gevoegd.

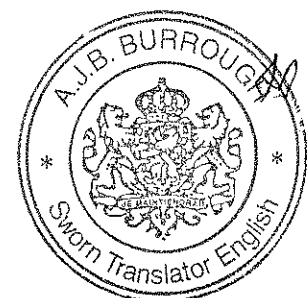
1.9 Het verzoekschrift met producties ging vergezeld van een brief aan het hof van 29 februari 2008 met vijf verdere bijlagen. Tot die producties en bijlagen behoorden concepten voor de oproeping voor de mondelinge behandeling en de aankondiging van die oproeping, tevens oproeping van rechtspersonen als bedoeld in artikel 1014 Rv. Op aanwijzing van het hof is de Nederlandse tekst hiervan vervolgens op enige punten aangepast en vastgesteld, behoudens enige nog in te vullen gegevens. Op de wijze van oproeping en aankondiging wordt hierna onder 5.7 e.v. ingegaan.

1.10 Bij brief van 25 maart 2008 heeft de voorzitter een aantal beslissingen van het hof aan de verzoeksters meege-deeld. Daartoe behoorden vaststelling van de diverse voor de procedure relevante dagen en uren en het geven van nadere aanwijzingen voor de wijze van aankondiging en verspreiding van de oproeping.

1.11 Belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld uiterlijk op 9 oktober 2008 een verweerschrift in te dienen. Op 9 oktober 2008, derhalve tijdig, is door mr. Cornegoor, namens Dexia en twee natuurlijke personen, een verweerschrift ingediend ter griffie van het hof. Bij het verweerschrift zijn twee producties gevoegd. Andere verweerschriften zijn bij het hof niet ingekomen.

1.12 Bij brief van 31 oktober 2008 heeft de voorzitter de verzoeksters verzocht bepaalde stukken over te leggen en hun enkele vragen naar aanleiding van het verweerschrift voorgelegd.

1.13 Op 13 november 2008 heeft mr. Eisma, mede namens de raadslieden van elk van de verzoeksters 3 t/m 6, met het oog op de mondelinge behandeling en tevens in antwoord op de laatstgenoemde brief van de voorzitter twee brieven bij het

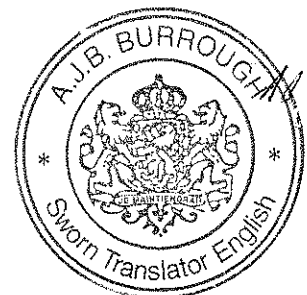
hof doen inkomen, respectievelijk met tien bijlagen en met één bijlage.

1.14 Op 18 november 2008 is nog een brief van 17 november 2008 binnengekomen van mr. Eisma, mede namens voornoemde raadslieden, met drie verdere bijlagen inzake, kort gezegd, de oproepingen voor de mondelinge behandeling en de aankondiging daarvan.

1.15 Op 20 november 2008 heeft de mondelinge behandeling van het verzoekschrift plaatsgevonden. Bij die gelegenheid hebben de verzoeksters en de verweerders hun stellingen mondeling doen toelichten door hun voornoemde advocaten, Shell respectievelijk ABP en PGGM mede door hun advocaten mrs. R.W. Polak en I.N. Tzankova, beiden te Amsterdam, telkens aan de hand van schriftelijke aantekeningen die aan het hof zijn overgelegd. Voorts hebben bij die gelegenheid de verzoeksters een productie met "aantekeningen bij processen-verbaal", een proces-verbaal inzake oproeping in Portugal, een handgeschreven schema (van de structuur van de Koninklijke Shellgroep ten tijde van de gebeurtenissen waarop de Settlement Agreement betrekking heeft) en het beoogde Reglement van de in de Settlement Agreement genoemde geschillencommissie (*Regulation Dispute Committee Shell Settlement*) in het geding gebracht. Aan het slot van de mondelinge behandeling is medegedeeld dat uitspraak zal worden gedaan op een nader te bepalen datum. Van het ter zitting verhandelde is proces-verbaal opgemaakt.

2. Eerdere beslissingen in deze zaak

Bij diverse gelegenheden is reeds, van de kant van of door het hof, op een aantal punten in deze zaak beslist. Een aantal van de kant van het hof (te weten: door de voorzitter of de griffier) genomen beslissingen is neergelegd in brieven aan de advocaten van de verzoeksters. De door het hof genomen beslis-

singen zijn neergelegd in het proces-verbaal van de terechtzitting van 12 juli 2007 (de regiezitting) en in het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 november 2008, waar de mondelinge behandeling van het verzoekschrift plaats vond. Het hof neemt over, casu quo blijft bij, hetgeen bij de hiervoor bedoelde gelegenheden van de kant van of door het hof is beslist, voor zover daarvan later niet is, of thans wordt teruggekomen.

3. Feiten

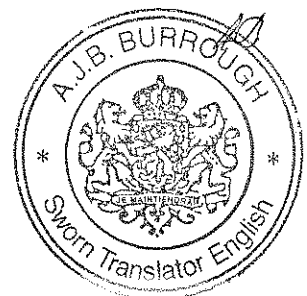
Juridische structuur Shell

3.1 Shell Petroleum N.V. (verzoekster 1, de Nederlandse vennootschap) is vanaf 21 december 2005 als gevolg van een juridische fusie tussen Shell Petroleum N.V. als verkrijgende vennootschap en de voormalige N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij (hierna ook: Royal Dutch) als verdwijnende vennootschap, de rechtsopvolgster onder algemene titel van Royal Dutch.

De voormalige The "Shell" Transport and Trading Company, p.l.c. (hierna ook: STT), een public limited company, is op 20 juli 2005 "re-registered" als een limited company en heeft thans de naam The "Shell" Transport and Trading Company Limited (verzoekster 2, de Engelse vennootschap).

Royal Dutch en STT waren in de periode 1907 tot en met 2005 de moedermaatschappijen van de Koninklijke/Shell Groep. De aandelen in de dochtermaatschappijen van de Koninklijke/Shell Groep werden gehouden door Shell Petroleum N.V. en Shell Petroleum Company. Royal Dutch hield op haar beurt 60% van de aandelen in Shell Petroleum N.V. en 60% van de aandelen in Shell Petroleum Company. STT hield 40% van de aandelen in Shell Petroleum N.V. en 40% van de aandelen in Shell Petroleum Company.

Beide moedermaatschappijen hadden nagenoeg geen andere activa dan het aandelenbelang in de twee genoemde vennootschappen. Er werden door Royal Dutch en STT één groepsjaarverslag en één

groepsjaarrekening uitgegeven, waarin de resultaten van de tot de Koninklijke/Shell Groep behorende maatschappijen waren geconsolideerd. De na te noemen mededelingen inzake de hercategorisatie van reserves waren identiek en werden gelijkkelijk door Royal Dutch en door STT gedaan. Het ontbreken van toereikende mededelingen over de reserves voordat die mededelingen inzake de hercategorisatie werden gedaan, deed zich ook gelijkkelijk bij Royal Dutch en STT voor.

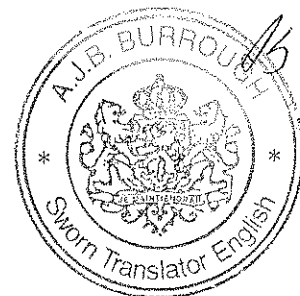
3.2 Op 18 maart 2004 stonden uit 2.083.500.000 gewone aandelen met een nominale waarde van elk € 0,56 in het kapitaal van Royal Dutch en 9.776.500.000 gewone aandelen met een nominale waarde van elk GBP 0,25 in het kapitaal van STT. De aandelen van Royal Dutch waren genoteerd aan effectenbeurzen in, onder andere, Amsterdam, Londen en New York en de aandelen van STT aan effectenbeurzen in, onder andere, Londen en New York.

In de periode 1999-2003 werd circa 68% van de aandelen Royal Dutch gehouden door (rechts)personen gevestigd of woonachtig in continentaal Europa, circa 2% door (rechts)personen in het Verenigd Koninkrijk en circa 30% door (rechts)personen in de Verenigde Staten. Circa 96% van de aandelen STT werd in die periode gehouden door (rechts)personen in het Verenigd Koninkrijk en circa 4% door (rechts)personen in de Verenigde Staten. (Ruim) 85% van de aandelen Royal Dutch en STT werd in die periode gehouden door institutionele beleggers en 15% of minder door particuliere beleggers.

Hercategorisaties van bekendgemaakte bewezen reserves

3.3 Shell heeft op 9 januari 2004, na een intern onderzoek, meegedeeld dat zij een equivalent van ongeveer 3,9 miljard vaten olie (hierna: evo) van haar opgegeven bewezen reserves zou hercategoriseren, die eerder voor het boekjaar 2002 waren opgegeven als bewezen reserves.

Shell heeft op 9 januari 2004 tevens meegedeeld dat door haar nader onderzoek werd uitgevoerd, met inbegrip van analyses om

vast te stellen in hoeverre de hercategorisatie ook effect had op de opgegeven bewezen reserves van voorafgaande jaren.

3.4 Op 18 maart 2004 heeft Shell meegedeeld dat zij op basis van haar nadere onderzoek 0,25 evo extra van eerder gerapporteerde bewezen reserves zou hercategoriseren en dat zij nog eens 0,22 evo minder dan verwacht zou rapporteren voor het einde van het boekjaar 2003. Royal Dutch en STT hebben in (de toelichting op) hun jaarrekeningen over 2003 (gedateerd 22 mei 2004) medegedeeld dat Shell haar eerder bekendgemaakte bewezen reserves voor de jaren tot en met 2002 als volgt zou hercategoriseren:

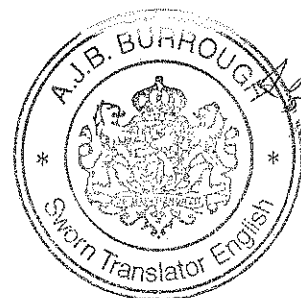
Jaar	Reductie van bewezen reserves	% Reductie
1997	3,13 evo	16%
1998	3,78 evo	18%
1999	4,58 evo	23%
2000	4,84 evo	25%
2001	4,53 evo	24%
2002	4,47 evo	23%.

3.5 Na de aankondiging van de hercategorisaties is de koers van de aandelen Royal Dutch en STT gedaald.

3.6 Na de mededeling van 9 januari 2004 hebben, onder meer, de Amerikaanse Securities and Exchange Commission (hierna: SEC), en de Financial Services Authority van het Verenigd Koninkrijk (hierna: FSA) onderzoeken ingesteld naar de omstandigheden waaronder de hercategorisaties van de reserves van Shell hebben plaatsgevonden.

3.7 Op 24 augustus 2004 hebben de FSA en de SEC een definitieve regeling inzake Shell bekendgemaakt.

Op basis van de voorwaarden van de FSA-regeling is Shell akkoord gegaan, zonder de bevindingen en conclusies van de FSA te erkennen of te ontkennen, met een Final Notice, waarin de FSA concludeert dat Shell inbreuk heeft gemaakt op bepalingen inzake marktmisbruik van de Britse Financial Services and Markets Act 2000 en de krachtens die wet uitgevaardigde Lis-

ting Rules. Daarnaast heeft Shell aan de FSA een boete betaald van GBP 17.000.000.

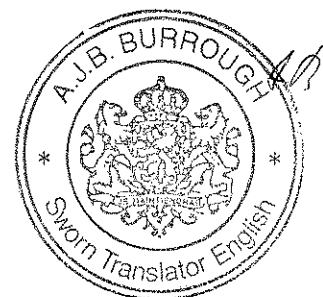
De regeling met de SEC houdt in dat Shell akkoord is gegaan met een administratieve beschikking van de SEC, zonder haar conclusies te aanvaarden of te betwisten, waarin is vastgesteld dat Shell bepaalde antifraude-, verslagleggings-, boekhoud- en interne controlebepalingen van de Amerikaanse effectenwetgeving en daaraan gerelateerde SEC-regels heeft geschonden. Shell heeft op basis van een overeenkomst met de SEC een civielrechtelijke boete van USD 120.000.000 betaald. De SEC heeft bij brief van 30 maart 2007, voor zover thans van belang, meegedeeld:

"The staff intends to recommend that the \$ 120 million fund be made available to securities holders of [STT] and [Royal Dutch] harmed by the violations alleged in the above-captioned case (...) and that securities holders of every nationality, residency and domicile, and irrespective of the market on which such securities were purchased, will be eligible to participate in the distribution of the \$ 120 million penalty fund on equal and equitable terms."

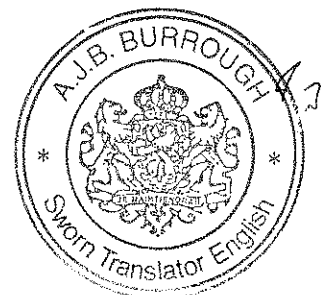
Namens de verzoeksters is meegedeeld dat inmiddels het bedrag van USD 120.000.000 beschikbaar is gesteld voor uitkering aan iedereen die via een Amerikaanse of niet-Amerikaanse beurs in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 (hierna ook: de Relevante Periode) in (certificaten van) aandelen van Shell heeft gehandeld.

Procedures in de Verenigde Staten

3.8 Na de mededeling van 9 januari 2004 en daarop volgende aankondigingen zijn veertien zogenaamde "securities class actions" aangespannen bij de Amerikaanse rechter tegen, onder meer, Shell. De rechtszaken zijn geconsolideerd - gevoegd - voor één Amerikaanse rechter, de United States District Court for the District of New Jersey (hierna: de United States Court). Twee publieke pensioenfondsen uit Pennsylvania zijn benoemd tot "lead plaintiffs" als bedoeld in de Private Secu-

rities Litigation Reform Act 1995. Deze pensioenfondsen hebben een gewijzigde geconsolideerde vordering ingediend (de "consolidated class action"), waarbij als gedaagden, onder meer, zijn aangewezen Royal Dutch en STT. De eisers hebben hun vorderingen gebaseerd op schending van de Amerikaanse federale effectenwet- en regelgeving. Meer in het bijzonder wordt betoogd, zo schrijven de verzoeksters in het verzoekschrift onder 5.2.4 e.v., dat op 8 april 1999 Shell een persbericht heeft uitgebracht waarin de toenames van de bewezen koolwaterstofreserves zijn beschreven. De mededelingen van Shell met betrekking tot die toename van de reserve vervangingsratio (de ratio van nieuw ontdekte bewezen koolwaterstofreserves in een bepaalde periode in verhouding tot datgene wat daadwerkelijk gewonnen wordt in diezelfde periode) en de volumes van bewezen koolwaterstofreserves, die zijn besproken tijdens de conferenties met fondsmanagers en analisten gehouden op de twee daaropvolgende dagen, en die zijn opgenomen in documenten die Shell tevens op haar website had geplaatst, waren volgens evengenoemde eisers opzettelijk onjuist en misleidend. Verder wordt betoogd dat Shell in aanvulling daarop beweerdelijk onjuiste en misleidende mededelingen heeft gedaan, gedurende de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004, met betrekking tot haar bewezen koolwaterstofreserves, met inbegrip van haar reserve vervangingsratio, in jaar- en andere rapporten aan de diverse toezichthouders, in jaarverslagen, in presentaties aan analisten en investeerders, in besprekingen met ondernemingen, zoals Bloomberg, en bij mededelingen van kwartaal- en jaarresultaten. De Lead plaintiffs betogen dat als een gevolg van de beweerdelijk opzettelijk onjuiste en misleidende mededelingen die door Shell vanaf 8 april 1999 zijn gedaan met betrekking tot haar bewezen koolwaterstofreserves de aandelenkoersen kunstmatig zijn opgedreven. Hierdoor waren de koersen van aandelen Royal Dutch en STT hoger dan zij zouden zijn geweest als de waarheid over de bewezen koolwaterstofreserves bekend was geweest. Op grond hiervan zou de aandelenkoers van de aandelen Royal Dutch en STT tot en met 18

maart 2004 niet in overeenstemming zijn geweest met de werkelijke waarde die deze aandelen vertegenwoordigden.

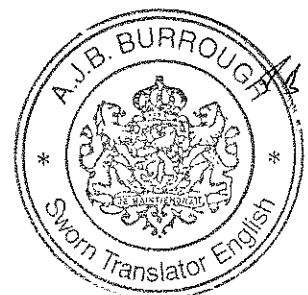
3.9 De vorderingen zijn ingesteld ten behoeve van een wereldwijde "purported class" van aandeelhouders die in de Relevante Periode aandelen hebben verworven in Royal Dutch en STT.

3.10 Naast de onder 3.8 genoemde consolidated class action heeft in januari 2006 een aantal Europese institutionele aandeelhouders, onder wie ABP, PGGM en DEKA Investment GmbH, eveneens een tweetal procedures in de Verenigde Staten aanhangig gemaakt. De stellingen die in deze procedures naar voren zijn gebracht, verschillen niet wezenlijk van de stellingen in de consolidated class action. De United States Court heeft deze procedures gevoegd met de consolidated class action ten behoeve van de zogenoemde "fact discovery". De rechtszaken van de Europese institutionele aandeelhouders zijn voor het overige door de United States Court aangehouden in afwachting van het verdere verloop in de consolidated class action.

Rechtsmacht United States Court

3.11 Partijen in de consolidated class action hebben zich eerst gebogen over de vraag of de United States Court rechtsmacht heeft om de vorderingen van de niet-Amerikaanse aandeelhouders te behandelen. Niet-Amerikaanse aandeelhouders zijn (rechts)personen die in de Relevante Periode aandelen Royal Dutch en/of aandelen STT hebben gekocht op een effectenbeurs buiten de Verenigde Staten én die ten tijde van de aankoop/aankopen buiten de Verenigde Staten woonachtig of gevestigd waren.

3.12 De United States Court heeft bij vonnis van 13 november 2007 beslist dat zij niet bevoegd is van de vorderingen van de niet-Amerikaanse aandeelhouders kennis te nemen. Dit vonnis is op 7 januari 2008 onherroepelijk geworden. Bij vonnis van 5

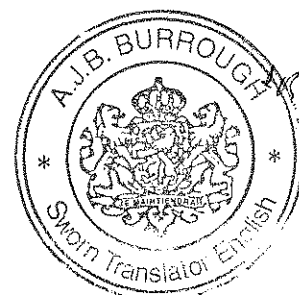

december 2007 heeft de United States Court de vorderingen van niet-Amerikaanse aandeelhouders afgewezen. Deze uitspraak is inmiddels ook onherroepelijk geworden.

3.13 Op 13 mei 2008 hebben de partijen in de consolidated class action een schikkingsovereenkomst ten behoeve van de Amerikaanse aandeelhouders gesloten. Amerikaanse aandeelhouders zijn (rechts)personen die in de Relevante Periode aandelen Royal Dutch en/of aandelen STT hebben gekocht op een effectenbeurs in de Verenigde Staten of die ten tijde van de aankoop/aankopen in de Verenigde Staten woonachtig of gevestigd waren. De schikking is bij vonnis van de United States Court van 17 juni 2008 voorlopig goedgekeurd. Op 26 september 2008 heeft voor de United States Court een zogenaamde *Fairness Hearing* plaatsgevonden. Bij die gelegenheid heeft de United States Court de schikking goedgekeurd als "fair, reasonable and adequate". Binnen de beroepstermijn van 30 dagen hebben twee personen daar beroep tegen aangetekend.

Settlement Agreement ten behoeve van Deelnemende Aandeelhouders

3.14 Shell heeft besloten de Deelnemende Aandeelhouders (*Participating Shareholders*) een compensatie te bieden voor door hen geleden verliezen als gevolg van koersdalingen zonder te erkennen dat de aandeelhouders door de hercategorisaties enige schade hebben geleden die voor vergoeding in aanmerking komt. Deelnemende Aandeelhouders worden gedefinieerd als (rechts)personen die in de Relevante Periode op een effectenbeurs buiten de Verenigde Staten aandelen Royal Dutch en/of STT hebben gekocht én die ten tijde van de aankoop/aankopen buiten de Verenigde Staten woonachtig of gevestigd waren en die, kort gezegd, geen opt-outverklaring in de zin van artikel 7:908, tweede lid, BW hebben ingediend. De verzoeksters schatten dat meer dan 500.000 (rechts)personen zullen voldoen aan de definitie van Deelnemende Aandeelhouders. Shell is vervolgens in onderhandeling getreden met de Stichting, verenigingen

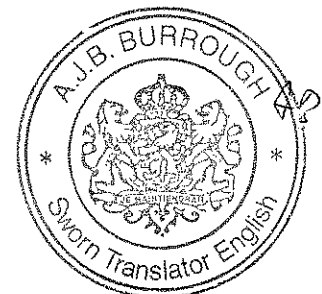

die de belangen van individuele aandeelhouders behartigen, en institutionele aandeelhouders. Dit heeft geresulteerd in de totstandkoming van de *Settlement Agreement*, van 11 april 2007. Op 27 februari 2008 zijn de verzoeksters de Eerste Wijziging (*First Amendment*) van de *Settlement Agreement* overeengekomen. Van de *Settlement Agreement* maken naast de reeds genoemde Eerste Wijziging, ook deel uit de aan de *Settlement Agreement* (in engere zin) voorafgaande Resumé - Intentieverklaring (*Précis - Statement of Intent*), het gecorrigeerde Plan van Verdeling (*Plan of Allocation etc.*, de nieuwe versie van Bijlage/*Exhibit C*, opgenomen achter de Eerste Wijziging, inclusief de twee daarbij behorende tabellen, elk van één pagina, respectievelijk getiteld "Shell Transport LSE" en "Royal Dutch Amsterdam"), alsmede de Stappen voor het berekenen etc. (*Steps for Calculating etc.*, Bijlage/*Exhibit D*). De Bijlagen/*Exhibits A, B en E* bij de *Settlement Agreement* (twee Aanvullende overeenkomsten / *Ancillary Agreements* en een *Escrow* overeenkomst/*Agreement*) maken geen deel uit van de *Settlement Agreement*.

3.15 Op grond van artikel 7:907, eerste lid, BW juncto artikel 1013, eerste lid onder b, Rv, moet een omschrijving worden gegeven van de gebeurtenis of de gebeurtenissen waardoor de schade die de overeenkomst beoogt te vergoeden, is veroorzaakt, en waarop de overeenkomst betrekking heeft. Mede naar aanleiding van vraagpunt 2 in de (onder 1.4 genoemde) brief van de voorzitter van 30 mei 2007 is in het verzoekschrift onder 5.2.2 e.v. een omschrijving van de gebeurtenissen opgenomen.

Aldaar is vooreerst vermeld:

"In deze zaak gaat het in de kern om het klassieke geval waarin beleggers stellen aandelen in een bepaalde periode tegen een te hoge koers te hebben gekocht, omdat gedurende die periode de uitgevende instelling een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven over materiële feiten betreffende de onderneming die door die uitgevende

instelling wordt gevoerd. De beleggers stellen verder dat op het moment dat de uitgevende instelling de beweerde verkeerde voorstelling van zaken heeft gecorrigeerd, de koers van de gekochte aandelen is gedaald. Die koersdaling beschouwen de beleggers als de materialisering van de schade die is veroorzaakt door de verkeerde voorstelling van zaken die de uitgevende instelling voordien heeft laten bestaan."

Vervolgens wordt een beschrijving gegeven van de hiervoor onder 3.3 e.v. weergegeven gang van zaken bij de hercategorisaties van de bekendgemaakte bewezen reserves van Shell en de procedures in de Verenigde Staten.

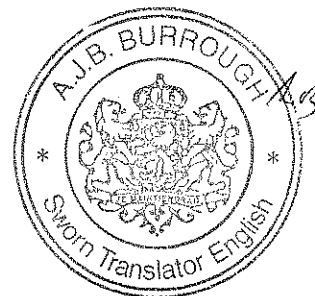
Hierna, onder 6.1 e.v., zal hieromtrent nader worden overwogen.

3.16 De Settlement Agreement voorziet in een aantal uitkeringen.

Indien de Settlement Agreement verbindend wordt verklaard, zal Shell een bedrag van USD 340.100.000 als Schikkingsbedrag (*Settlement Amount*) beschikbaar stellen. Dit bedrag zal worden verdeeld overeenkomstig het reeds genoemde Plan van Verdeling (*Plan of Allocation etc.*, ook veelal aangeduid als *Settlement Distribution Plan*).

Daarnaast zal Shell, indien de Settlement Agreement verbindend wordt verklaard, een Aandeelhouders' Betaling (*Shareholders' Payment*) van USD 12.500.000 beschikbaar stellen.

Voorts zal Shell, na definitieve goedkeuring van een schikking in de Verenigde Staten, een Aanvullend Bedrag (*Additional Amount*) van USD 28.342.000 ter beschikking stellen, dat ook verdeeld wordt overeenkomstig het Plan van Verdeling. Het gaat hier om een bepaling van de Settlement Agreement die inhoudt dat Shell, indien zij regelingen treft met de Amerikaanse Aandeelhouders op voorwaarden die gunstiger zijn dan die zijn opgenomen in de Settlement Agreement, onder bepaalde omstandigheden (zoals nader omschreven in de Settlement Agreement en de Eerste Wijziging), een Aanvullend Bedrag zal (doen) storten

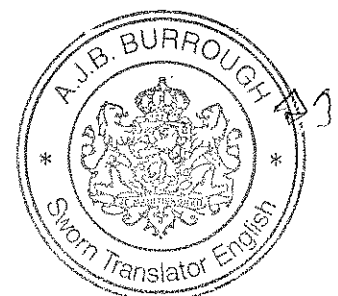
op een rentedragende rekening. De partijen hebben meegedeeld dat aan de Amerikaanse Aandeelhouders de volgende bedragen ter beschikking worden gesteld: USD 79.900.000 als Schikkingsbedrag, USD 2.950.000 als Aandeelhouders' Betaling en USD 6.658.000 als Aanvullend Bedrag. Zij hebben voorts meegedeeld dat ervan uit wordt gegaan dat van de aandeelhouders die in de Relevante Periode aandelen Royal Dutch en STT hebben verworven, circa 81% Deelnemende Aandeelhouder is en circa 19% Amerikaanse Aandeelhouder.

Shell zal het voormelde Schikkingsbedrag van USD 340.100.000 binnen twintig dagen nadat de Settlement Agreement verbindend is verklaard, overmaken naar een rentedragende escrowrekening, die onder gezamenlijk beheer staat van Shell en de Stichting. Shell zal ook het bedrag van de voormelde Aandeelhouders' Betaling van USD 12.500.000 binnen twintig dagen na de verbindendverklaring overmaken naar een rentedragende escrowrekening.

3.17 Indien de Settlement Agreement verbindend wordt verklaard en niet wordt beëindigd op één van de gronden genoemd in de Settlement Agreement, zullen de uit te keren bedragen worden verdeeld op basis van de door de Deelnemende Aandeelhouders ingediende claimformulieren.

De hoogte van de vergoeding wordt echter wat betreft het Schikkingsbedrag en het Aanvullend Bedrag, bepaald overeenkomstig het Plan van Verdeling.

3.18 Op basis van het Plan van Verdeling wordt voor iedere Deelnemende Aandeelhouder vastgesteld wat zijn proportionele aanspraak is bij de verdeling van het bedrag van USD 340.100.000, en tevens bij de verdeling van het eventuele Aanvullend Bedrag van USD 28.342.000, beide bedragen eventueel te vermeerderen met rente vanaf de datum waarop die bedragen op een rentedragende escrowrekening zijn bijgeboekt. Deze proportionele aanspraak wordt aangeduid als een Erkende Claim (*Recognized Claim*).

De vaststelling van de hoogte van een Erkende Claim vindt als volgt plaats.

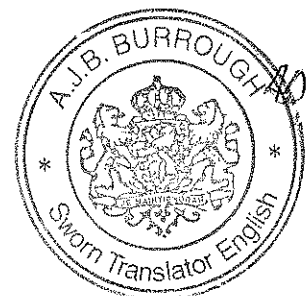
a. Voor ieder aandeel gekocht tijdens de Relevante Periode, maar verkocht vóór 9 januari 2004, of voor ieder aandeel gekocht tijdens de Relevante Periode voor een koopprijs van minder dan de "90 Day Lookback Price" (gedefinieerd als de gemiddelde koers gedurende de 90 dagen na 18 maart 2004, hetgeen neerkomt op € 40,63 voor Royal Dutch en op GBP 3,86 voor STT) zal de Erkende Claim voor ieder aandeel van Royal Dutch € 0,04 en voor ieder aandeel van STT € 0,0057 zijn.

b. Voor ieder aandeel gekocht tijdens de Relevante Periode, maar verkocht tussen 9 januari 2004 en 18 maart 2004, is de Erkende Claim het bedrag van de kunstmatige inflatie op de datum van aankoop, verminderd met het bedrag van de kunstmatige inflatie op de datum van verkoop (waarbij de bedragen van de kunstmatige inflatie moeten worden afgeleid uit de twee tabellen bij het Plan van Verdeling).

c. Voor ieder aandeel gekocht tijdens de Relevante Periode, maar gehouden op of na 18 maart 2004, zal de Erkende Claim per aandeel het bedrag van de kunstmatige inflatie op de datum van aankoop (volgens de twee tabellen) zijn.

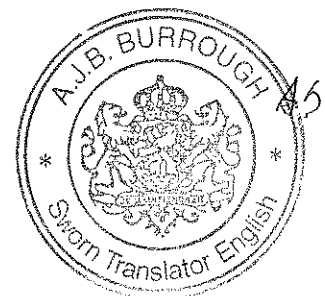
d. Indien een Deelnemende Aandeelhouder bij het begin van de Relevante Periode aandelen Royal Dutch/STT hield, of gedurende de Relevante Periode meer aan- of verkopen van aandelen Royal Dutch/STT deed, wordt de "first-in, first-out (hierna: FIFO)"-methode toegepast, waarbij het er niet toe doet op welke effectenbeurs de aandelen zijn gekocht of verkocht. Bij de FIFO-methode wordt elke verkoop tijdens de Relevante Periode eerst in mindering gebracht op de aandelen Royal Dutch/STT die bij het begin van de Relevante Periode werden gehouden. De resterende verkopen van Royal Dutch/STT gedurende de Relevante Periode worden in chronologische volgorde in mindering gebracht op de aankopen Royal Dutch/STT gedurende de Relevante Periode.

3.19 Ter illustratie voor elke categorie een voorbeeld.

- a. Een Deelnemende Aandeelhouder heeft op 15 maart 2000 100 aandelen Royal Dutch gekocht en deze aandelen niet vóór 18 maart 2004 verkocht. Volgens de tabel Royal Dutch Amsterdam bij het Plan van Distributie bedroeg de koopprijs in het eerste kwartaal van 2000 € 57,4034 per aandeel, hetgeen meer is dan de *90 Day Lookback Price* van € 40,63. De Erkende Claim is dan € 430,11: de *Average Artificial Inflation* in het eerste kwartaal van 2000, volgens de tabel € 4,3011 per aandeel, maal 100, het aantal gekochte aandelen.
- b. Indien de aandeelhouder de 100 aandelen die hij op 15 maart 2000 heeft gekocht, op 10 februari 2004 heeft verkocht, is de Erkende Claim € 363,96: het verschil tussen de *Average Artificial Inflation* op 15 maart 2000 (aankoopdatum) en op 10 februari 2004 (verkoopdatum), blijkens de tabel € 4,3011 minus € 0,6615 is € 3,6396 per aandeel, maal 100.
- c. Indien de aandeelhouder de 100 aandelen hetzij heeft gekocht op of na 8 april 1999 en verkocht vóór 9 januari 2004, hetzij heeft gekocht op of na 9 januari 2004 en verkocht vóór 19 maart 2004, hetzij heeft gekocht op of na 8 april 1999 en vóór 19 maart 2004 voor minder dan € 40,63, heeft hij geen schade geleden. De Erkende Claim is in dat geval € 4,00: € 0,04 maal 100.
- d. Indien de aandeelhouder bij het begin van de Relevante Periode al 100 aandelen Royal Dutch hield en tijdens de Relevante Periode achtereenvolgens 50 aandelen verkocht, 50 aandelen kocht en 100 aandelen verkocht, dan heeft hij volgens de FIFO-methode geen verlies geleden (de eerste verkoop van 50 aandelen wordt in mindering gebracht op de 100 aandelen die de aandeelhouder reeds in zijn bezit had; de aankoop van 50 aandelen wordt geteld bij de resterende 50 aandelen en daarop wordt in mindering gebracht de verkoop van 100 aandelen, waarvan de uitkomst 0 is).

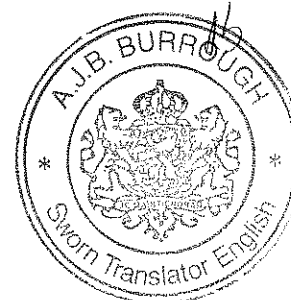
3.20 De Erkende Claim is niet identiek aan het bedrag van de uitkering uit het Schikkingsbedrag van USD 340.100.000 en het eventuele Aanvullend Bedrag van USD 28.342.000, met de eventue-

ele rente. Het bedrag van die uitkering is afhankelijk van het totaal van de Erkende Claims. Indien het totaal van de Erkende Claims bijvoorbeeld € 425.125.000 zou bedragen en aangenomen dat de waarde van 1 Amerikaanse dollar gelijk is aan 1 euro, dat er geen Aanvullend Bedrag beschikbaar wordt gesteld en dat het Schikkingsbedrag niet met rente is vermeerderd, ontvangt aandeelhouder a 80% van € 430,11 = € 344,09, omdat het Schikkingsbedrag van USD 340.100.000 80% van € 425.125.000 is. Aandeelhouder b ontvangt 80% van € 363,96 = € 291,17. Aandeelhouder c ontvangt 80% van € 4,00 = € 3,20.

3.21 Daarnaast ontvangen de Deelnemende Aandeelhouders die een Erkende Claim indienen, onafhankelijk van de hoogte van hun claim, een uitkering uit het onder 3.15 genoemde bedrag van de Aandeelhouders' Betaling (*Shareholders' Payment*) van USD 12.500.000, te vermeerderen met de eventuele rente. Het bedrag van USD 12.500.000, met de eventuele rente, wordt namelijk gelijkelijk verdeeld over alle Deelnemende Aandeelhouders die daadwerkelijk en tijdig aanspraak hebben gemaakt op een deel van het Schikkingsbedrag. Iedere Deelnemende Aandeelhouder zal derhalve, ongeacht het aantal aandelen dat hij in de Relevante Periode hield, een gelijk deel van het bedrag van USD 12.500.000, met de eventuele rente, ontvangen. Zouden derhalve 500.000 Deelnemende Aandeelhouders tijdig aanspraak maken op een deel van het Schikkingsbedrag, dan zou uit dezen hoofde USD 25, eventueel te vermeerderen met rente, aan elke Deelnemende Aandeelhouder worden uitgekeerd.

3.22 Ten slotte zal iedere Deelnemende Aandeelhouder een gedeelte kunnen ontvangen van het hierboven, onder 3.7, genoemde bedrag van USD 120.000.000 dat Shell aan de SEC heeft betaald (het SEC-bedrag, *SEC Amount*) en dat door de SEC beschikbaar is gesteld voor uitkering aan, onder anderen, de Deelnemende Aandeelhouders.

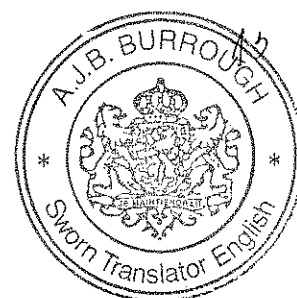

3.23 Over de onderscheiden hierboven besproken uitkeringen zal hierna (met name onder 6.10 e.v.) nader worden overwogen.

3.24 De Settlement Agreement houdt verder onder meer in dat het recht op schadevergoeding tegenover Shell en de Vrijgestelden (*Releasees*), zoals gedefinieerd in de Settlement Agreement, met betrekking tot de hercategorisaties van de reserves vervalt en dat de Deelnemende Aandeelhouders aan Shell kwijting verlenen ter zake van iedere bekende en onbekende vordering die voortvloeit uit of verband houdt met de hercategorisaties van de reserves van Shell (zie artikel IX van de Settlement Agreement).

3.25 Artikel 7:908, vierde lid, BW bepaalt dat partijen kunnen bedingen dat de overeenkomst nadat deze verbindend is verklaard, kan worden beëindigd op de grond dat de verbindendverklaring voor te weinig gerechtigden gevolgen heeft. Conform deze bepaling zijn partijen overeengekomen dat Shell het recht heeft de Settlement Agreement, nadat de opt-outperiode is verstreken, op te zeggen in een tweetal gevallen (artikel XI, F van de Settlement Agreement). Nu, zoals hierboven, onder 3.12, overwogen, de United States Court heeft beslist dat zij niet bevoegd is van de vorderingen van de niet-Amerikaanse aandeelhouders kennis te nemen en die vorderingen heeft afgewezen en deze uitspraken inmiddels onherroepelijk zijn geworden, kan alleen het eerste van de twee genoemde gevallen zich nog voordoen. Dit geval doet zich voor indien een groep niet-Amerikaanse aandeelhouders (*Home Exchange Purchasers*) die tezamen volgens het Plan van Verdeling een bedrag zouden hebben ontvangen dat gelijk is aan of groter is dan 5% van het Schikkingsbedrag van USD 340.100.000, tijdig hun voornemen niet aan de verbindendverklaring gebonden te willen zijn schriftelijk meedelen. Shell moet uiterlijk binnen zes maanden na het einde van de zogenaamde opt-outperiode van deze bevoegdheid gebruik maken.

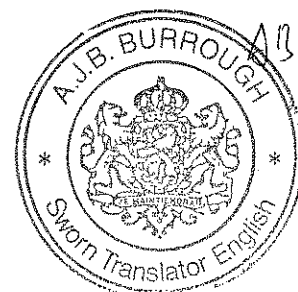
3.26 De Eerste Wijziging van 27 februari 2008 brengt een aantal wijzigingen in de Settlement Agreement aan. Artikel A, onder 1 aanhef en a, van de Eerste Wijziging vervangt artikel B, onder 1 aanhef en a tot en met c, van de Settlement Agreement. De in genoemd artikel opgenomen regeling betreft het Aanvullende Bedrag (*Additional Amount*) dat hierboven, onder 3.16 e.v., al besproken is en beoogt te voorkomen dat de Deelnemende Aandeelhouders minder ontvangen dan de Amerikaanse Aandeelhouders indien met laatstgenoemden een "betere" schikking zal zijn getroffen.

De Eerste Wijziging houdt verder in dat de gelden die overblijven nadat al het redelijke is gedaan om deze onder de Deelnemende Aandeelhouders te verdelen, niet meer kunnen terugvloeien naar Shell.

Hierboven, onder 3.14, is al vermeld dat achter de Eerste Wijziging het gecorrigeerde Plan van Verdeling is opgenomen.

3.27 Van de verdere inhoud van de Eerste Wijziging wordt hier nog genoemd dat in artikel D wordt vermeld dat de Administrateur/*Administrator*, zijnde degene aan wie, voor zover thans van belang, schriftelijke opt-outverklaringen kunnen worden gezonden, is: Epiq Systems, Inc., (mede) gevestigd te Portland, Oregon, Verenigde Staten. Het hof begrijpt overigens dat Epiq Systems, Inc., haar hoofdzetel heeft te 501 Kansas Avenue, Kansas City, Kansas, Verenigde Staten. Het hof leidt af, uit de inhoud van de eerste pagina van de door/namens de verzoeksters gebezigde oproeping voor de mondelinge behandeling in deze zaak, dat Epiq Systems, Inc., voor het doel van haar werkzaamheden als Administrator werkzaam zal zijn vanuit Londen, Verenigd Koninkrijk, en hierbij mede zal handelen onder de naam "Royal Dutch Shell Settlement Administrator", vanaf het adres 128-129 Cheapside, London EC2V 6BT, United Kingdom.

3.28 De Settlement Agreement (in engere zin) en de Eerste Wijziging bevatten een keuze voor het recht van Nederland, met

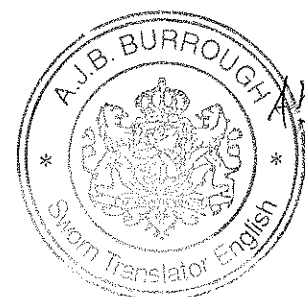

uitzondering van de daartoe behorende regels van conflictenrecht.

4. Verzoek

Het verzoek, dat een gewijzigde versie is van het bij het oorspronkelijke verzoekschrift gedane verzoek en dat laatstelijk is aangevuld bij de brief van de verzoeksters van 13 november 2008, strekt ertoe, voor zover thans nog van belang:

- dat het hof de Settlement Agreement verbindend zal verklaren voor de in die Settlement Agreement omschreven personen, onder wie mede begrepen rechtverkrijgenden als bedoeld in artikel 7:907, eerste lid, laatste zin, BW;
- dat het hof de termijn, bedoeld in artikel 7:908, tweede lid, BW - kort gezegd: de opt-outperiode - aldus zal bepalen dat die termijn eindigt op de laatste dag van de derde kalendermaand volgend op het einde van de kalendermaand waarin de dag van aankondiging dat de onderhavige beschikking onherroepelijk is, zoals bedoeld in artikel 1017, derde lid, Rv, valt, althans een termijn voor de opt-outperiode zal bepalen die het hof in goede justitie juist zal achten;
- en voorts dat het hof, ingeval de Settlement Agreement verbindend wordt verklaard, met toepassing van artikel 1017, derde lid, Rv zal bepalen dat de verzoeksters, zo spoedig mogelijk nadat deze beschikking onherroepelijk is geworden:
  - a. bij gewone brief, in de vorm en met de inhoud zoals door het hof goed te keuren, afschrift van deze beschikking zullen verstrekken aan alle potentiële Deelnemende Aandeelhouders over wier adres de verzoeksters beschikken; en
  - b. aankondiging, in de vorm en met de inhoud zoals door het hof goed te keuren, zullen doen van deze beschikking in de nieuwsbladen die het hof eerder (bij brief van 25 maart 2008 en bij e-mailbericht van 8 mei 2008) heeft aangewezen ter publicatie van de in artikel 1013, vijfde lid, Rv bedoelde aankondiging en oproeping, dan wel in nader door het hof vast te stellen nieuwsbladen;

waarnaast de verzoeksters de in artikel 1017, derde lid, Rv bedoelde brief en aankondiging ook op een aantal websites zullen plaatsen.

5. Oproeping en aankondiging, rechtsmacht, andere procesrechtelijke kwesties

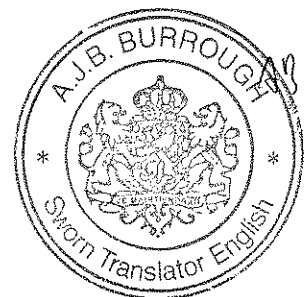
De vereisten van artikel 1013, eerste en tweede lid, Rv

5.1 Het verzoek is erop gericht dat de Settlement Agreement, als overeenkomst als bedoeld in artikel 7:907, eerste lid, BW, verbindend wordt verklaard voor personen aan wie schade is veroorzaakt door de gebeurtenissen die hierboven, onder 3.15, al aan de orde kwamen, en de rechtverkrijgenden van die personen, als bedoeld in artikel 7:907, eerste lid, laatste zin, BW. Shell Transport and Trading heeft haar woonplaats in het Verenigd Koninkrijk; de overige vijf verzoeksters en de drie verweerders hebben allen hun woonplaats in Nederland.

5.2 De - naar schatting van de verzoeksters meer dan 500.000 - bij de overeenkomst betrokken (rechts)personen aan wie schade is veroorzaakt, aangeduid als de Deelnemende Aandeelhouders (zie hierboven, onder 3.14), hebben de aandelen in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 gekocht buiten de Verenigde Staten, op effectenbeurzen te Amsterdam, Londen, in Oostenrijk, België, Frankrijk, Duitsland, Luxemburg of Zwitserland. Zij hadden ten tijde van de aankopen hun woonplaats buiten de Verenigde Staten. Zij zijn aan te merken als belanghebbenden bij het verzoekschrift.

5.3 Volgens de opgave van de verzoeksters - waarvan kan worden uitgegaan, nu niet blijkt van grond om de juistheid in twijfel te trekken - geldt met betrekking tot deze belanghebbenden het volgende.

Hun naam en woonplaats is in het algemeen moeilijk vast te stellen. Wat Royal Dutch betreft, was slechts 1% van de - niet in de Verenigde Staten verhandelde - aandelen in handen van

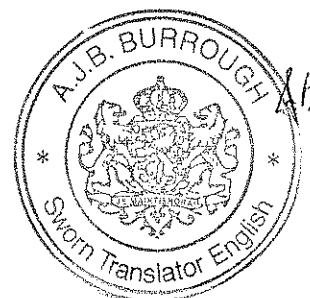

geregistreeerde aandeelhouders en was de rest, 99%, in handen van (rechts)personen wier identiteit bij Royal Dutch niet bekend was, althans niet door haar geregistreerd was. Wat STT betreft, waren de aandelen wel grotendeels geregistreerd, echter veelal ten name van "nominees", zoals banken, die de aandelen ten behoeve en voor rekening van derden bewaarden.

In de periode 1999-2003 werd circa 68% van de aandelen Royal Dutch gehouden door (rechts)personen met woonplaats in continentaal Europa (vooral in Nederland, Zwitserland, Frankrijk, Duitsland en België), circa 2% door (rechts)personen met woonplaats in het Verenigd Koninkrijk, minder dan 1% door (rechts)personen met woonplaats buiten Europa en buiten de Verenigde Staten en circa 30% door (rechts)personen in de Verenigde Staten. Circa 96% van de aandelen STT werd in die periode gehouden door (rechts)personen met woonplaats in het Verenigd Koninkrijk, minder dan 1% door (rechts)personen met woonplaats in continentaal Europa of buiten Europa en buiten de Verenigde Staten en circa 4% door (rechts)personen in de Verenigde Staten (zie ook hierboven, onder 3.2).

5.4 Shell beschikt wél over naam- en woonplaatsgegevens van een aantal *potentiële* Deelnemende Aandeelhouders. Deze gegevens zijn, zowel op elektronische gegevensdragers als op papier, overgelegd aan het hof. Voor zover het hier om niet slechts potentiële maar werkelijke Deelnemende Aandeelhouders gaat, kunnen zij worden beschouwd als aan de verzoeksters "bekende personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten" in de zin van artikel 1013, eerste lid onder c, Rv.

5.5 Blijkens het overzicht dat de verzoeksters als bijlage bij hun brief van 17 november 2008 aan het hof hebben toegezonden, was inmiddels gebleken dat de gegevens van 111.588 potentiële Deelnemende Aandeelhouders bruikbaar waren voor oproeping. Het gaat hier om adressen in 104 verschillende landen. In deze overweging worden daarvan alleen de landen met meer dan 100 bruikbaar geachte adressen vermeld: Australië met 588 adressen, België met 114, Canada met 319, Duitsland met 190, Eiland

Man met 364, Frankrijk met 413, Guernsey met 213, Ierland met 2.376, Italië met 103, Jersey met 330, Nederland met 798, Nieuw Zeeland met 528, Spanje met 213, Verenigd Koninkrijk met 103.685, Zuid Afrika met 158 en Zwitserland met 217 adressen.

5.6 Het hof stelt vast dat het verzoekschrift voldoet aan de vereisten inzake de inhoud van het verzoekschrift en de erbij te voegen bijlage, die in artikel 1013, eerste en tweede lid, Rv worden gesteld. Dat geldt in het bijzonder ook wat betreft het vereiste van vermelding van namen en woonplaatsen van de aan de verzoeksters bekende personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten, nu de onder 5.4 genoemde gegevens van potentiële Deelnemende Aandeelhouders aan het hof zijn overgelegd; aldus is in toereikende mate aan dit vereiste voldaan.

Oproeping in en buiten Nederland

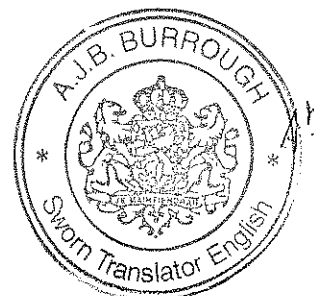
5.7 Met betrekking tot de oproeping, voor de mondelinge behandeling, van de personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten (hierna ook: belanghebbenden), heeft het hof, ingevolge artikel 1013, vijfde lid, Rv, tijdens de regiezitting van 12 juli 2007 het volgende bepaald.

De oproeping van de aan de verzoeksters bekende personen in Nederland ten behoeve van wie de schikking is gesloten, zal bij gewone brief geschieden en voor deze oproeping zullen de verzoeksters zorg dragen, waarbij zij zich kunnen houden aan de laatste hun bekende woonplaatsen binnen Nederland.

Voor de oproeping van de aan de verzoeksters bekende personen ten behoeve van wie de schikking is gesloten, van wie geen laatste woonplaats binnen Nederland aan de verzoeksters bekend is, maar die wel een bekende woonplaats of bekend werkelijk verblijf hebben in een ander land dan Nederland, zullen de verzoeksters zorg dragen door deze oproeping te doen geschieden door een gerechtsdeurwaarder en met inachtneming van het volgende.

Voor zover het daarbij gaat om personen die een bekende woonplaats of bekend werkelijk verblijf hebben in een staat waar de EG-betekendingsverordening van toepassing is, zal de oproeping geschieden bij brief met inachtneming van de in artikel 14, tweede lid, van die verordening bedoelde voorwaarden waaronder de desbetreffende staat kennisgeving van gerechtelijke stukken per post aanvaardt.

Voor zover het daarbij gaat om personen die een bekende woonplaats of bekend werkelijk verblijf hebben in enige andere staat waar enig relevant betekendings- of rechtsovereenkomstverdrag van toepassing is, waarbij ook Nederland partij is, zal de oproeping zoveel mogelijk rechtstreeks bij brief geschieden met inachtneming van de voorwaarden waaronder de desbetreffende staat kennisgeving van gerechtelijke

stukken per post aanvaardt, en anders op een andere door het desbetreffende verdrag toegelaten wijze.

Voor zover het daarbij gaat om personen die een bekende woonplaats of bekend werkelijk verblijf hebben in enige andere staat, zal de oproeping bij aangetekende brief (zonder bewijs van ontvangst) geschieden.

(...)het is aan de deurwaarder te onderzoeken welke verordeningen-, verdrags- en andere regels en voorwaarden in een concreet geval toepasselijk zijn en de deurwaarder moet zich daaraan houden.

De deurwaarder die de internationale oproepingen heeft gedaan, zal ten behoeve van het hof proces-verbaal dienen op te maken, ter vastlegging van de wijze waarop, de dag waarop en de aantallen waarin de oproepingen zijn gedaan, gespecificeerd naar land van bestemming, voorts ter vastlegging van de aantallen berichten van ontvangst die zijn ontvangen, alsmede van de aantallen oproepingen die zijn geretourneerd en de aantallen oproepingen ten aanzien waarvan (anderszins) bericht is ontvangen dat de oproeping de geadresseerde niet heeft bereikt, wederom steeds gespecificeerd naar land van bestemming, en ten slotte ter mededeling van wat de deurwaarder verder nog nuttig voorkomt.

Indien de oproeping in enkele individuele gevallen niet tot resultaat heeft geleid, zal dit enkele feit voor het hof geen reden zijn om de mondelinge behandeling uit te stellen en ook niet om een nadere mondelinge behandeling voor die gevallen te bepalen.

Bij deze gelegenheid is van de kant van het hof tevens meegedeeld dat het hof de vraag of behoorlijk is opgeroepen, heeft te beoordelen aan de hand van de feitelijke omstandigheden, alsmede dat bij de beoordeling mede van belang is hoe de publiciteit in de media is verlopen.

5.8 Bij brief van 25 maart 2008 zijn nadere beslissingen van het hof inzake de in artikel 1013, vijfde lid, Rv voorziene onderwerpen aan de verzoeksters meegedeeld, voor zover thans nog van belang als volgt.

Het hof heeft, mede gelet op hetgeen dienaangaande door de verzoeksters naar voren is gebracht, een aantal voor de procedure relevante data en uren als volgt vastgesteld.

De schriftelijke oproepingen (voor de mondelinge behandeling) dienen uiterlijk op 16 mei 2008 te zijn verzonden.

De advertenties, houdende de aankondiging van de oproeping, dienen uiterlijk op 16 mei 2008 in de diverse nieuwsbladen te zijn geplaatst.

Een verweerschrift dient uiterlijk op 9 oktober 2008 te zijn ingediend.

Schriftelijke mededeling dat men bij de mondelinge behandeling het woord wil voeren, dient uiterlijk op 23 oktober 2008 te zijn gedaan.

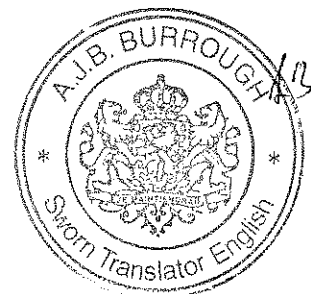
Een schriftelijk verzoek om meer spreektijd (dan 15 minuten) dient uiterlijk op 23 oktober 2008 te zijn gedaan.

Schriftelijke mededeling dat men de mondelinge behandeling wil bijwonen, dient uiterlijk op 23 oktober 2008 te zijn gedaan.

Een verweerschrift tegen eventuele reconventionele verzoeken dient uiterlijk op 7 november 2008 te zijn ingediend.

De mondelinge behandeling vindt plaats op donderdag 20 november 2008 vanaf 9.30 uur, met uitlopmogelijkheid op vrijdag 21 november 2008 vanaf 9.30 uur.

Het hof heeft (...) voorts als volgt beslist.

De aankondiging van de oproeping, tevens oproeping van rechtspersonen als bedoeld in artikel 1014 Rv., zal plaatsvinden door middel van een advertentie, uiterlijk op voormelde datum, in de nieuwsbladen die zijn opgesomd in het herziene verzoekschrift, onder 7.1.4. Daarnaast zal de oproeping verspreid worden via de zogenaamde Routing Information Service en geplaatst worden op een aantal websites, zoals vermeld in het herziene verzoekschrift, onder 7.1.5 en 6. Het hof ziet, bij gelegenheid van de mondelinge behandeling, gaarne een schriftelijk rapport van de verzoeksters tegemoet, inhoudende (1) opgave van de dagen waarop de advertenties in de onderscheiden nieuwsbladen zijn geplaatst, alsmede een weergave van de tekst van de afzonderlijke advertenties (bewijsexemplaren van de nieuwsbladen zijn daarnaast niet nodig), en voorts (2) opgave van hetgeen verder is gedaan ter verspreiding/bekendmaking van de oproeping/aankondiging. Aangezien in de oproeping is opgenomen dat de indiener van een verweerschrift gelijktijdig met de indiening kopieën daarvan aan de procureurs van de partijen bij de Schikkingsovereenkomst dient te zenden, zal het hof na binnenkomst van enig verweerschrift eigener beweging géén afschrift zenden aan de verzoeksters, maar volstaan met mededeling van zodanige binnenkomst.

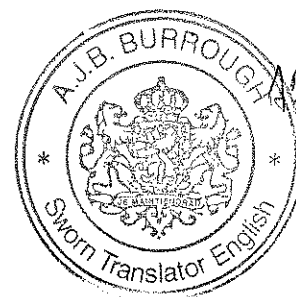
5.9 Vervolgens is aan vorenstaande aanwijzingen van het hof voldaan. Een rapport inzake verspreiding/bekendmaking van oproeping en aankondiging, als verzocht, is overgelegd. In dat rapport zijn mede opgenomen de gevraagde, door de deurwaarder opgemaakte processen-verbaal.

5.10 Uit de overgelegde bescheiden, zoals bij de mondelinge behandeling toegelicht, blijkt onder meer het volgende (waarbij de cijfers slechts een benadering vormen; niet is beoogd volstreekte nauwkeurigheid na te streven).

In totaal is het (hierboven, onder 5.5, al genoemde) aantal van 111.588 oproepingen uitgegaan.

a. Aan 798 potentiële belanghebbenden, van wie de verzoeksters een *adres in Nederland* bekend was, is door de verzoeksters een oproeping bij gewone brief, per post, aan dat adres toegezonden. In 1 van de 47 gevallen waarin de brief is geretourneerd, is later opnieuw op dezelfde manier een oproeping verzonden.

b. Aan 103.685 potentiële belanghebbenden, van wie de verzoeksters een *adres in het Verenigd Koninkrijk* bekend was, is door een Nederlandse deurwaarder een oproeping bij aangetekende brief (met verzoek om bewijs van ontvangst), per post, aan dat adres toegezonden; bewijs van ontvangst is ten aanzien van 71.911 van deze brieven ingekomen. In 97 van de 12.083 gevallen waarin de brief is geretourneerd, is later opnieuw op dezelfde

manier een oproeping verzonden, waarvan evenwel geen bewijs van ontvangst is ingekomen; in 1 geval is de brief opnieuw geretourneerd.

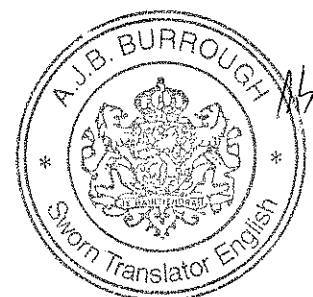
c. Van 7.105 potentiële belanghebbenden was de verzoeksters een *adres in een ander land dan Nederland en het Verenigd Koninkrijk* bekend.

d. Aan 340 van die 7.105 is door een Nederlandse deurwaarder gepoogd een oproeping bij exploit aan dat adres (in alfabetische volgorde: in Argentinië tot en met Zwitserland) te doen uitreiken; in 237 gevallen daarvan blijkt dat uitreiking inderdaad op deze wijze tot stand is gekomen. In 5 van de gevallen waarin de stukken zonder zodanige uitreiking waren geretourneerd, is later opnieuw een dergelijke poging gedaan; niet is gebleken dat de poging is geslaagd.

e. Aan 1.126 van voornoemde 7.105 potentiële belanghebbenden is door een Nederlandse deurwaarder een oproeping bij aangetekende brief (met verzoek om bewijs van ontvangst), per post, aan dat adres (in alfabetische volgorde: in België tot en met Tsjechië) toegezonden; bewijs van ontvangst is ten aanzien van 822 van deze brieven ingekomen. In 8 van de gevallen waarin de stukken zonder zodanig bewijs van ontvangst waren geretourneerd, is later opnieuw op dezelfde manier een oproeping verzonden, waarvan evenwel geen bewijs van ontvangst is ingekomen; in 4 gevallen is de brief opnieuw geretourneerd.

f. Aan 2.722 van voornoemde 7.105 potentiële belanghebbenden is door een Nederlandse deurwaarder een oproeping bij aangetekende brief (zonder verzoek om bewijs van ontvangst), per post, aan dat adres (in alfabetische volgorde: in Andorra tot en met Zuid-Afrika) toegezonden. In 7 van de 260 gevallen waarin de brief is geretourneerd, is later opnieuw op dezelfde manier een oproeping verzonden; in 1 geval is de brief opnieuw geretourneerd.

g. Aan de resterende 2.917 van voornoemde 7.105 potentiële belanghebbenden is door een Nederlandse deurwaarder een oproeping bij gewone brief, per post, aan dat adres (in alfabetische volgorde: in Antigua en Barbuda tot en met Zweden) toegezonden. In 5 van de 187 gevallen waarin de brief is

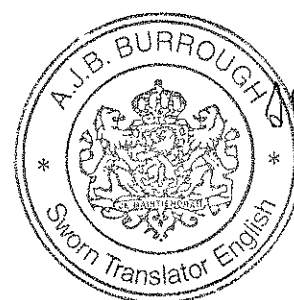

geretourneerd, is later opnieuw op dezelfde manier een oproeping verzonden.

Uit deze cijfers volgt dat van bijna 73.000 oproepingen vast staat dat zij de geadresseerden hebben bereikt en dat van nog eens bijna 6.000 oproepingen niet is gebleken dat zij de geadresseerden niet hebben bereikt.

5.11 Ten aanzien van ruim 19.000 oproepingen naar adressen in het Verenigd Koninkrijk waarvan geen bewijs van ontvangst is ingekomen, maar die ook niet retour zijn gekomen, deelt het hof de mening van de verzoeksters dat, mede gelet op de overgelegde brief van 4 november 2008 van Royal Mail Netherlands, het ervoor gehouden mag worden dat circa 98% van die oproepingen de geadresseerden in feite wel heeft bereikt.

5.12 Verder blijkt uit de overgelegde bescheiden, zoals bij de mondelinge behandeling toegelicht, het volgende. De oproeping van de aan de verzoeksters bekende potentiële belanghebbenden in Nederland is geschied bij gewone brief aan hun laatste aan de verzoeksters bekende woonplaatsen in Nederland en daarvoor hebben de verzoeksters zorg gedragen. Voor de oproeping van de aan de verzoeksters bekende potentiële belanghebbenden van wie geen laatste woonplaats in Nederland aan de verzoeksters bekend is, maar die wel een bekende woonplaats of bekend werkelijk verblijf hebben in een ander land dan Nederland, hebben de verzoeksters zorg gedragen door deze oproeping te doen geschieden door een gerechtsdeurwaarder en met inachtneming van de voormelde, door het hof gegeven aanwijzingen. Met name is gebleken dat de voorschriften van de EG-Betekenningsverordening van 29 mei 2000, het Haagse Betekenningsverdrag 1965, het Rechtsvorderingsverdrag 1954, het Nederlands-Brits Rechtsvorderingsverdrag 1933 en het Rechtsvorderingsverdrag 1905 genoegzaam in acht zijn genomen. Voor zover zich het geval voordoet, waarin niet het in artikel 7, eerste lid, Uitvoeringswet EG-Betekenningsverordening, respectievelijk artikel 10, eerste lid, Uitvoeringswet Haags Betekenningsverdrag 1965, bedoelde bewijs is ontvangen, kan het hof niettemin in de onderhavige zaak beslissen, nu aan de in die artikelleden gestelde eisen is voldaan,

waarbij het hof in elk zodanig afzonderlijk geval de daar bedoelde termijn op zes maanden stelt, te rekenen vanaf 14 mei 2008, de dag van toezending van de oproeping.

5.13 Met betrekking tot de oproeping van de belanghebbenden die niet aan de verzoeksters bekend waren, of wier woonplaatsen niet bekend waren, heeft het hof geen andere expliciete aanwijzingen gegeven dan dat aankondiging van die oproeping diende plaats te vinden in bepaalde nieuwsbladen en op websites, conform het bepaalde in artikel 1013, vijfde lid, Rv.

Als belanghebbenden wier woonplaatsen niet bekend waren, moeten ook worden aangemerkt degenen ten aanzien van wie de verzoeksters aanvankelijk wél over woonplaatsgegevens beschikten maar achteraf (bijv. door retournering wegens onjuist adres) moet worden aangenomen dat die woonplaatsgegevens niet juist waren. Gelet op het eerder overwogene gaat het hier om meer dan 400.000 (rechts)personen. Voor beantwoording van de vraag of zij deugdelijk zijn opgeroepen, moet ook worden gelet op de verdere publiciteit.

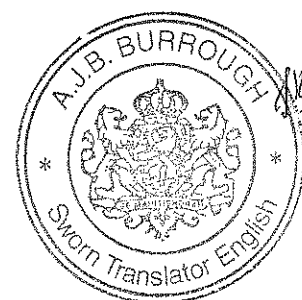
De oproeping voor de mondelinge behandeling is aangekondigd, op de door het hof aangegeven wijze, op of omstreeks 15 mei 2008 in 47 nieuwsbladen (verschenen in edities voor 22 landen, daarnaast voor Azië, Zuid-Amerika, Europa en de hele wereld) en op 7 oktober 2008 nogmaals in The Times. Van elk land waar ten minste 50 bekende potentiële belanghebbenden woonplaats hadden, met uitzondering van landen als Eiland Man, Guernsey en Jersey, is ten minste één in dat land verschijnend nieuwsblad onder genoemd aantal van 47 begrepen.

De aankondiging is tevens op een aantal websites geplaatst.

Voorts is de mondelinge behandeling bekendgemaakt door middel van verzending via de Routing Information Service.

Ten slotte is, op 7 oktober 2008, een Engelstalig persbericht waarin de mondelinge behandeling werd aangekondigd, door ANP Pers Support uitgebracht.

Uit de stukken blijkt nog van verdere publicitaire activiteiten van de verzoeksters en van aandacht voor de mondelinge behandeling in de media.

Tegen deze achtergrond mag het ervoor worden gehouden dat in toereikende mate is voldaan aan de voorschriften voor oproeping van personen wier woonplaats niet bekend is, die door het nationale procesrecht van de afzonderlijke landen waarom het hier gaat, zijn gesteld.

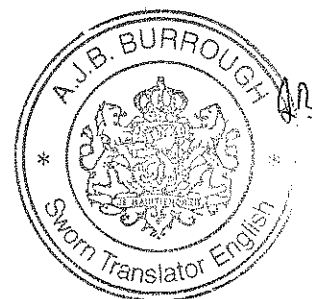
5.14 Alles overziende bevindt het hof de gegevens die in de processen-verbaal van deurwaarders en in schriftelijke rapporten zijn vastgelegd en ter terechtzitting door de verzoeksters zijn toegelicht, van dien aard zijn dat in voldoende mate is voldaan aan de eisen van de wet, van verordeningen en verdragen.

Internationale rechtsmacht

5.15 Het hof is ingevolge artikel 1013, derde lid, Rv bij uitsluiting bevoegd tot kennisneming van het verzoek, maar aan die bepaling kan het hof geen internationale rechtsmacht ontleenen.

5.16 Voor zover het verzoek betrekking heeft op personen ten aanzien van wie verzocht wordt dat de Settlement Agreement verbindend zal worden verklaard, die op de dag waarop het oorspronkelijke verzoekschrift werd ingediend (11 april 2007), géén woonplaats hadden in Nederland of in één van de hierna, onder 5.17, te noemen staten, kan het hof internationale rechtsmacht ontleenen aan artikel 3, aanhef en onder a, Rv. Immers zoals hierboven, onder 5.1, al is overwogen hebben vijf van de verzoeksters hun woonplaats in Nederland.

5.17 Voor zover het verzoek betrekking heeft op belanghebbenden die op voormelde dag van indiening (11 april 2007) woonplaats hadden op het grondgebied van één van de staten die destijds al deelnamen aan de EEX-verordening, dan wel (nog) deelnamen aan het EEX-verdrag, of het EVEX-verdrag (hierna ook: de verordening- en verdragstaten), kan het hof slechts internationale rechtsmacht ontleenen aan de relevante artikelen van deze verordening en verdragen. De onderhavige verzoekschriftprocedure moet immers worden geacht te behoren tot de burgerlijke en handelsza-

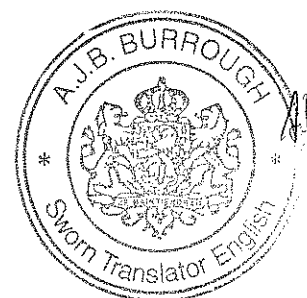
ken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, EEX-verordening, EEX-verdrag en EVEX-verdrag en de thans besproken belanghebbenden moeten immers worden geacht personen te zijn, van wie de artikelen 2, eerste lid, en 3, eerste lid, van genoemde verordening en verdragen bepalen, voor zover thans van belang, dat zij worden opgeroepen voor een gerecht van de staat op wiens grondgebied zij woonplaats hebben, en dat zij slechts voor een gerecht van een andere staat kunnen worden opgeroepen krachtens de regels die in de relevante artikelen van deze verordening en verdragen zijn neergelegd.

5.18 Met betrekking tot de belanghebbenden die destijds woonplaats hadden in Nederland - daarbij gaat het in elk geval om één van de verweerders, namelijk Dexia, en eventueel om ten minste 751 (zie hierboven, onder 5.10.a) (rechts)personen met aan de verzoeksters bekende woonplaats - kan het hof internationale rechtsmacht ontlenen aan artikel 2, eerste lid, van genoemde verordening en verdragen.

5.19 Met betrekking tot de belanghebbenden die destijds woonplaats hadden buiten Nederland in één van de andere verordening- en verdragstaten, kan het hof internationale rechtsmacht ontlenen aan artikel 6, aanhef en onder 1, van genoemde verordening en verdragen, mits aan de in die bepaling omschreven voorwaarde is voldaan. Het hof is immers "het gerecht van de woonplaats" (in de zin van bedoeld artikel 6, aanhef en onder 1, in verband met artikel 1013, derde lid, Rv) van Dexia en voormelde 751 (rechts)personen.

5.20 Te onderzoeken staat dus of aan die voorwaarde is voldaan. De voorwaarde verlangt "dat er tussen de vorderingen een zo nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare beslissingen worden gegeven".

5.21 Bij de "vorderingen" in de zin die de voorwaarde daaraan kennelijk toekent, moet in het onderhavige geval worden gedacht

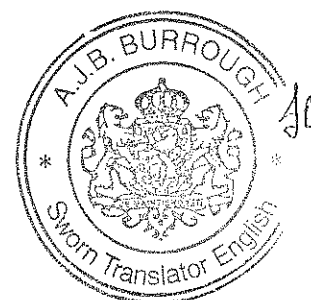

aan door Shell aan te spannen zaken tegen personen aan wie, naar de stellingen van die personen, schade is veroorzaakt door de gebeurtenissen die hierboven, onder 3.15, al aan de orde kwamen, en hun rechtverkrijgenden.

Voor zover die personen woonplaats hebben in Nederland, is één van die "vorderingen" het onderhavige verzoek tot verbindendverklaring op de voet van artikel 1013 Rv. De andere verordeningen en verdragstaten kennen een dergelijke "vordering" niet; in die landen moet men bijv. denken aan vorderingen gericht op een verklaring voor recht dat aan die personen slechts een aanspraak onder de Settlement Agreement toekomt en dat Shell daarnaast uit hoofde van onrechtmatige daad niet aansprakelijk is.

Het is aanstonds evident dat in geval van beslechting van deze geschillen in de afzonderlijke landen, en zelfs bij verschillende rechters binnen één land, zich niet alleen een grote divergentie zal voordoen maar ook dat daarbij tegenstrijdige en onverenigbare beslissingen zullen worden gegeven, nu de divergentie zich tevens zal voordoen in het kader van eenzelfde feitelijke en juridische situatie. Daarbij is van betekenis dat de feiten waarop de vorderingen gegrond zullen zijn, niet in alle afzonderlijke landen maar alleen in Nederland en Engeland zijn begaan.

5.22 Bij de mondelinge behandeling heeft het hof - gegeven de bevoegdheid van de Nederlandse rechter ten aanzien van de in beginsel door Nederlands recht beheerste rechtsverhouding tussen de in Den Haag gevestigde Nederlandse vennootschap (Shell Petroleum) enerzijds en gelaedeerde aandeelhouders van deze Nederlandse vennootschap anderzijds - de vraag aan de orde gesteld of aan de bevoegdheid van de Nederlandse rechter ten aanzien van de rechtsverhouding tussen de in Londen gevestigde Engelse vennootschap (Shell Transport and Trading) enerzijds en gelaedeerde aandeelhouders van deze Engelse vennootschap anderzijds in de weg staan omstandigheden als: dat deze rechtsverhouding mogelijk door vreemd recht, in het bijzonder Engels recht, wordt beheerst; dat verbindendverklaring tot gevolg zou hebben dat bijv. de Engelse rechter deze zou moeten erkennen, zodat de aandeelhouders van de Engelse vennootschap geen (volledige)

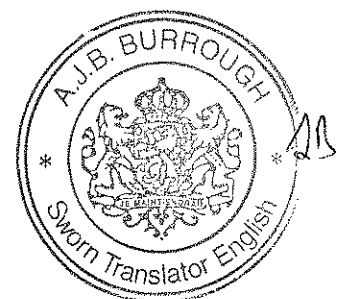
toegang meer zouden hebben tot de, anders bevoegde, Engelse rechter tenzij een opt-outverklaring is afgelegd.

5.23 Het hof is van oordeel dat de mogelijkheid dat de schadevorderingen van aandeelhouders van de Engelse vennootschap geheel of ten dele door een ander rechtsstelsel worden beheerst dan die van de aandeelhouders van de Nederlandse vennootschap, op zichzelf genomen nog niet meebrengt dat tussen die schadevorderingen niet de nauwe band bestaat, die de voorwaarde verlangt. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de aandeelhouders van de Engelse vennootschap geen (volledige) toegang meer zouden hebben tot de, anders bevoegde, Engelse rechter tenzij een opt-outverklaring is afgelegd.

5.24 Het moge immers zo zijn dat een buiten Nederland woonachtige benadeelde aandeelhouder van de Engelse vennootschap er in de regel niet op bedacht zal zijn, dat de rechtsverhouding tussen hem en de Engelse vennootschap door een verbindendverklaring in Nederland wordt gewijzigd, dat daardoor ook het op die rechtsverhouding toepasselijke recht wordt gewijzigd (immers de Settlement Agreement en de Eerste Wijziging bevatten een keuze voor Nederlands intern recht) en dat de aanvankelijk bevoegde rechter geheel of ten dele zijn bevoegdheid verliest, maar dat is nog geen reden om het belang dat artikel 6, aanhef en onder 1, van de genoemde verordening en verdragen beoogt te dienen, te doorkruisen. Dit belang is immers het zwaar wegende belang van de goede rechtsbedeling.

5.25 Om dezelfde reden kan ook niet als juist worden aanvaard de opvatting dat een verbindendverklaring in beginsel slechts werking zou hebben wanneer een gelaedeerde verhaal zoekt binnen het territorium van Nederland, naar analogie van het akkoord in faillissement. Ook dat zou immers een onaanvaardbare doorkruising van voormeld belang opleveren.

5.26 Het hof is voorts van oordeel dat ook het feit dat het hier om schade gaat, die naar de stellingen van de belanghebbenden veroorzaakt is door onrechtmatig handelen respectievelijk van de

Nederlandse vennootschap jegens een bepaalde categorie van haar aandeelhouders en van de Engelse vennootschap jegens een bepaalde categorie van dier aandeelhouders, niet afdoet aan de meer genoemde nauwe band tussen de vorderingen van de aandeelhouders van beide categorieën.

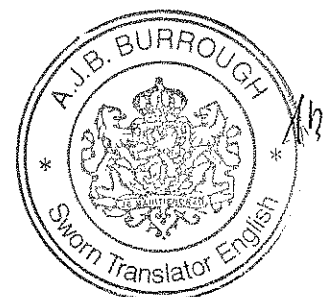
Weliswaar zijn de Nederlandse en de Engelse vennootschap zelfstandige rechtspersonen, die ieder eigen aandelen, met onderling verschillende nominale waarden hebben (althans hadden), maar daar staat tegenover dat de Nederlandse en de Engelse vennootschap onderling sterk verweven waren, zoals hierboven, onder 3.1, is omschreven, en dat zij op het punt van de gebeurtenissen die tot de Settlement Agreement aanleiding hebben gegeven, steeds dezelfde koers volgden en geen materieel van elkaar te onderscheiden handelingen hebben verricht. Zij bedienden zich van één groepsjaarrekening en -verslag, die op geconsolideerde basis waren samengesteld. Mededelingen inzake de reserves in deze jaarrekening en dit jaarverslag, dan wel het ontbreken ervan, zijn gelijkkelijk toerekenbaar aan beide vennootschappen. Het deed er niet toe of die mededelingen door de Nederlandse of door de Engelse vennootschap werden gedaan en niet werden gedaan, hetgeen de verzoeksters bij de mondelinge behandeling ook met zoveel woorden hebben erkend. Daarom bestaat tussen de vorderingen tegen de Nederlandse en de Engelse vennootschap de vereiste nauwe band.

5.27 De gevolgtrekking moet dan zijn dat aan de voorwaarde van artikel 6, aanhef en onder 1, van de genoemde verordening en verdragen is voldaan. Het hof kan derhalve internationale rechtsmacht ontlenen aan die bepaling.

6. Inhoudelijke beoordeling

De vereisten van artikel 7:907, eerste lid, BW

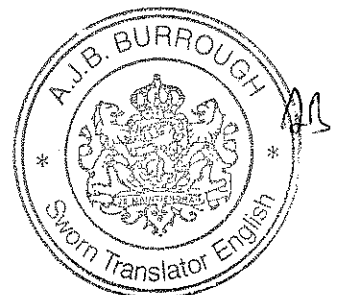
6.1 De Settlement Agreement voorziet in de toekenning van vergoedingen aan bepaalde benadeelden voor schade die is veroorzaakt, kort gezegd (zie ook hierboven, onder 3.15),

doordat in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 door Shell openbaar gemaakte informatie betreffende de categorisatie van olie- en gasreserves en koolwaterstofreserves, waarover zij destijds beschikte, mogelijk niet in overeenstemming was met de wijze waarop deze reserves krachtens de toepasselijke regelgeving hadden moeten worden gecategoriseerd, alsmede door de bekendmakingen door Shell op 9 januari 2004 en op 18 maart 2004 van de desbetreffende mogelijke onregelmatigheden en van haar voornemen tot hercategorisatie van de betrokken reserves, waarbij de eerder opgegeven omvang daarvan zou worden verminderd. De aanvankelijke mogelijk onjuiste categorisatie van de betrokken reserves, waardoor van de omvang daarvan een te rooskleurig beeld werd gegeven, heeft de koers van het aandeel Shell op beurzen waarop dit werd verhandeld, in opwaartse richting gestuwd. De bekendmakingen van de mogelijke onregelmatigheden en het voornemen tot hercategorisatie hebben een tegengesteld effect gehad en juist tot koersdalingen geleid. Personen die in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 aandelen Shell hebben gekocht, kunnen schade hebben geleden doordat zij hebben gekocht tegen een koers die niet in overeenstemming was met de werkelijke omvang van de reserves waarover Shell beschikte en die in zoverre te hoog was, terwijl de werkelijke omvang van die reserves kan worden geacht tot uitdrukking te zijn gekomen in de lagere koers van het aandeel Shell die is tot stand gekomen na de bekendmakingen op 9 januari 2004 en op 18 maart 2004.

6.2 Gebeurtenissen zoals de hierboven genoemde mogelijke onjuistheid van door Shell openbaar gemaakte informatie betreffende de categorisatie van olie- en gasreserves en koolwaterstofreserves, de latere bekendmaking van mogelijke onregelmatigheden dienaangaande en de bekendmaking van het voornemen tot hercategorisatie, kunnen worden beschouwd als gebeurtenissen als gevolg waarvan derden, namelijk personen die in de betrokken periode aandelen Shell hebben gekocht, door de wijze waarop die gebeurtenissen de koersvorming van het aandeel Shell hebben beïnvloed, schade hebben geleden. Een overeenkomst die voorziet in de toekenning van vergoedingen voor

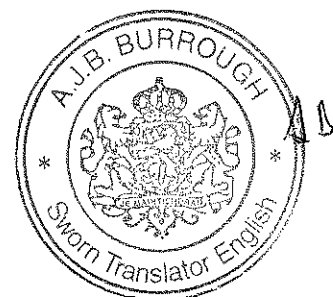

schade die is teweeggebracht door de genoemde gebeurtenissen, zoals de Settlement Agreement, is derhalve een overeenkomst waarop artikel 7:907, eerste lid, BW van toepassing is en die op de voet van deze bepaling verbindend kan worden verklaard, als aan de overige vereisten voor verbindendverklaring is voldaan. Dit wordt niet anders doordat de Settlement Agreement de kring van benadeelden ten behoeve van wie zij in een vergoeding voorziet, beperkt tot, kort gezegd, personen die in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 aandelen Shell hebben gekocht, personen die buiten de Verenigde Staten woonden of verbleven toen zij die aandelen kochten, en personen die de desbetreffende aandelen hebben gekocht op een effectenbeurs buiten de Verenigde Staten, aan al welke maatstaven moet zijn voldaan. Artikel 7:907 BW eist niet dat de overeenkomst waarvan de verbindendverklaring wordt verzocht, voorziet in vergoedingen voor al degenen die als gevolg van de betrokken gebeurtenissen schade hebben geleden en laat dergelijke beperkingen daarom in beginsel toe, tenzij - naar volgt uit artikel 7:907, derde lid onder b, BW - deze tot gevolg zouden hebben dat de hoogte van de toegekende vergoedingen niet redelijk is (waarover nader onder 6.19).

6.3 Artikel 907, eerste lid, BW voorziet uitsluitend in de mogelijkheid van verbindendverklaring van een overeenkomst tot vergoeding van schade zoals in dat artikellid bedoeld, als deze overeenkomst is gesloten door (i) een of meer partijen die zich bij de overeenkomst tot schadevergoeding hebben verbonden en (ii) een of meer stichtingen of verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid die de belangen van de personen aan wie de schade is veroorzaakt, ingevolge hun statuten behartigen.

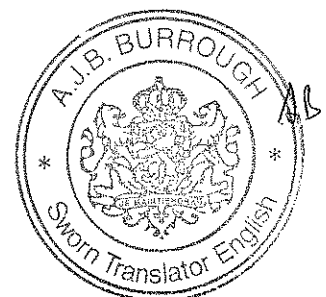
Aan voorwaarde (i) is voldaan, nu Shell zich als partij bij de Settlement Agreement heeft verbonden tot vergoeding van schade.

Aan voorwaarde (ii) is voldaan ten aanzien van de Stichting en VEB. De eerste is een stichting, de tweede een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid. De Stichting behartigt krachtens artikel 3 van haar statuten uitdrukkelijk (mede) de belangen

van de personen voor wie de Settlement Agreement in een vergoeding voorziet ter zake van schade teweeggebracht door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen. VEB behartigt krachtens artikel 3 van haar statuten "de belangen van effectenbezitters in de ruimste zin des woords", waaronder de behartiging van de belangen van de zojuist bedoelde personen, die immers alle effectenbezitters zijn of waren en in deze hoedanigheid schade hebben geleden, mede valt te begrijpen. Hieraan doet niet af dat de werkzaamheid van VEB, naar het hof begrijpt, feitelijk tot Nederland beperkt is, op welke grond zou kunnen worden betoogd dat VEB niet kan worden geacht ingevolge haar statuten (ook) de belangen te behartigen van personen buiten Nederland die door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen schade hebben geleden. De wet eist immers niet dat iedere verzoekende stichting of vereniging afzonderlijk ingevolge haar statuten de belangen behartigt van alle personen aan wie de schade is veroorzaakt.

6.4 Aan voorwaarde (ii) is niet voldaan ten aanzien van ABP en PGGM. ABP en PGGM zijn pensioenfondsen die krachtens hun statuten tot doel hebben, kort gezegd, het verzekeren van pensioenen van werknemers en nagelaten betrekkingen van dezen, van bij de fondsen aangesloten lichamen, en het verrichten van hieraan dienstbare handelingen. Onder deze doelstelling, ook indien in ruime zin uitgelegd, kan niet worden begrepen de behartiging van de belangen van personen aan wie de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen schade hebben veroorzaakt. Het gaat daarbij immers om personen die op zeker moment aandelen Shell hebben gekocht, niet om personen voor wie bij ABP of PGGM een pensioen is verzekerd en van wie deze zich de belangen aantrekken. Dat ABP en PGGM zelf aandelen Shell hebben gekocht en zelf schade hebben geleden, als gevolg waarvan laatstbedoelde personen onrechtstreeks zijn benadeeld, door een vermindering van het voor pensioenuitkeringen beschikbare vermogen, brengt niet mee dat ABP en PGGM kunnen worden geacht de belangen van eerstbedoelde personen ingevolge hun statuten te behartigen. Nu ten aanzien van ABP en PGGM derhalve niet is voldaan aan

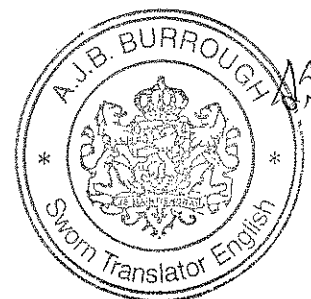

voorwaarde (ii), kan de Settlement Agreement ten aanzien van deze partijen niet verbindend worden verklaard.

De vereisten van artikel 7:907, tweede lid, BW

6.5 Om in aanmerking te komen voor verbindendverklaring voor zover zij tussen Shell, de Stichting en VEB is gesloten, dient de Settlement Agreement de gegevens te bevatten waarvan artikel 7:907, tweede lid, BW voorschrijft dat de overeenkomst deze bevat. De Settlement Agreement volgt de opzet van het genoemde artikellid niet en is hierdoor op de desbetreffende punten weinig inzichtelijk. Desalniettemin kan in de Settlement Agreement een omschrijving worden gevonden van de (onder 6.2 genoemde) groep van personen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten (in de definitie van "Participating Shareholders" in artikel XIII.A.54), een aanduiding van het aantal personen dat tot deze groep behoort (meer dan vijfhonderdduizend, genoemd in de inleidende overwegingen op bladzijde 5), en de vergoeding die aan die personen zal worden toegekend (bestaande uit een hoofdsom van USD 340.100.000,-, genoemd in de inleidende overwegingen en in artikel XIII.A.80, en een aanvullend bedrag van USD 12.500.000,-, genoemd in de inleidende overwegingen en in artikel XIII.A.89, welke bedragen over de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, dienen te worden verdeeld en die indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, waarover nader onder 6.13, zullen worden verhoogd met een deel van het door Shell aan de SEC betaalde bedrag).

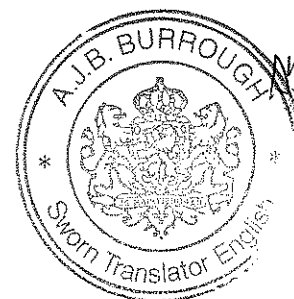
6.6 De voorwaarden waaraan de hiervoor bedoelde personen moeten voldoen om voor een vergoeding in aanmerking te komen, kunnen deels worden begrepen uit de omschrijving van "Participating Shareholders" in artikel XIII.A.54 van de Settlement Agreement, deels uit de artikelen II.C en II.D van de Settlement Agreement en deels uit het "Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders" dat als bijlage C deel uitmaakt van de Settlement Agreement. Uit de zojuist genoemde artikelen II.C en II.D en de genoemde

bijlage C kan tevens worden opgemaakt op welke wijze de vergoeding die toekomt aan daarvoor in aanmerking komende personen, zal worden vastgesteld en kan worden verkregen. Met het vorenstaande en het onder 6.5 vermelde bevat de Settlement Agreement de gegevens waarvan vermelding is voorgeschreven in artikel 7:907, tweede lid onder a tot en met e, BW.

6.7 Krachtens artikel 7:907, tweede lid onder f, BW dient de Settlement Agreement voorts een opgave te bevatten van de naam en de woonplaats van degene aan wie in geval van verbindend-verklaring van de Settlement Agreement, gerechtigden tot een vergoeding door een schriftelijke mededeling kunnen laten weten dat zij niet aan de verbindend verklaarde overeenkomst gebonden willen zijn. De Settlement Agreement bepaalt in artikel VII.A, kort gezegd, dat een hiertoe strekkende schriftelijke mededeling moet worden gericht aan de "Administrator", waarna artikel XIII.A.4 deze Administrator omschrijft als degene die door de Stichting is aangezocht om mee te werken aan de uitvoering van het in de Settlement Agreement bepaalde, daaronder naar blijkt uit dat artikel onder (iii) mede begrepen het in ontvangst nemen en bijhouden van mededelingen zoals zojuist bedoeld. Noch de naam, noch de woonplaats van de Administrator zijn in de Settlement Agreement (in engere zin) vermeld.

6.8 In artikel D van de Eerste Wijziging (waarover hierboven, onder 3.27, al werd overwogen) is evenwel opgenomen dat Administrator is de vennootschap naar buitenlands recht Epiq Systems, Inc., (mede) gevestigd te Portland, Oregon, Verenigde Staten, die als zodanig door de Stichting is uitgekozen en die naar het hof begrijpt de desbetreffende opdracht heeft aanvaard. Het hof leidt af, uit de inhoud van de eerste pagina van de door/namens de verzoeksters gebezigde oproeping voor de mondelinge behandeling in deze zaak, dat Epiq Systems, Inc., voor het doel van haar werkzaamheden als Administrator werkzaam zal zijn vanuit Londen, Verenigd Koninkrijk, en hierbij mede zal handelen onder de naam "Royal Dutch Shell Settlement Administrator", vanaf het adres 128-129 Cheapside, London EC2V

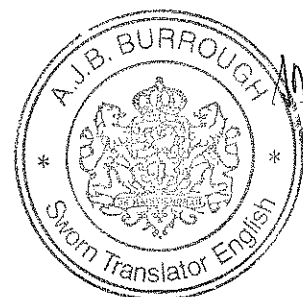
6BT, United Kingdom. Het hof verstaat dat verzoeksters hebben bedoeld de Settlement Agreement met deze gegevens aan te vullen. Er is geen rechtsregel die zich hiertegen verzet, zodat de Settlement Agreement thans kan worden geacht de naam en de woonplaats te bevatten, zoals zojuist vermeld, van degene aan wie in geval van verbindendverklaring van de Settlement Agreement, gerechtigden tot een vergoeding kunnen laten weten niet gebonden te willen zijn.

6.9 Het hierboven overwogene leidt tot de gevolgtrekking dat de Settlement Agreement voldoet aan artikel 7:907, tweede lid, BW. De grond voor afwijzing van het verzoek genoemd in artikel 7:907, derde lid onder a, BW doet zich derhalve niet voor.

Het vereiste van artikel 7:907, derde lid onder b, BW

6.10 Volgens artikel 7:907, derde lid aanhef en onder b, BW moet het verzoek worden afgewezen als de hoogte van de vergoedingen waarin de Settlement Agreement voorziet, niet redelijk is, mede gelet op de omvang van de schade, de eenvoud en snelheid waarmee de vergoedingen kunnen worden verkregen en de mogelijke oorzaken van de schade. De hoogte van de vergoedingen kwam hierboven, onder 3.16 e.v., al ter sprake; daarnaar wordt hier allereerst verwezen. Met het oog op de toetsing die thans aan de orde is, verdient het volgende vermelding. De (totale) vergoeding die aan degenen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, zal worden toegekend, bestaat uit een hoofdsom van USD 340.100.000,- en een aanvullend bedrag van USD 12.500.000,-, welke bedragen onder voorwaarden nog zullen worden verhoogd. Het geheel van de onvoorwaardelijk toe te kennen vergoeding belooft derhalve USD 352.600.000,-.

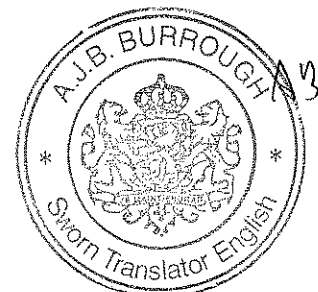
6.11 De genoemde hoofdsom van USD 340.100.000,- zal worden verdeeld volgens bepaalde criteria die zijn vastgelegd in onderdeel D van het onder 6.6 genoemde "Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders". Die criteria verdelen de aandeelhouders die kunnen worden geacht door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen schade

te hebben geleden, in drie groepen naargelang van de omvang van hun schade. Hierbij wordt aangeknoopt bij de datum waarop zij aandelen Shell hebben gekocht (vanaf 8 april 1999), de datum waarop zij die aandelen mogelijk weer hebben verkocht (vóór 9 januari 2004 of tussen 9 januari 2004 en 18 maart 2004) en de mogelijkheid dat zij de gekochte aandelen nog steeds hielden op 18 maart 2004, alsmede bij de hoogte van de koopprijs in vergelijking met een referentieprijs. Voor ieder van deze groepen zijn parameters opgenomen aan de hand waarvan de vergoeding die aan daartoe behorende aandeelhouders toekomt, dient te worden berekend. Ten slotte is een regeling opgenomen voor de berekening van vergoedingen aan aandeelhouders behorend tot één van de hiervoor bedoelde groepen, die, kort gezegd, op 8 april 1999 reeds aandelen Shell hielden of die in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 meer aan- en verkopen hebben gedaan.

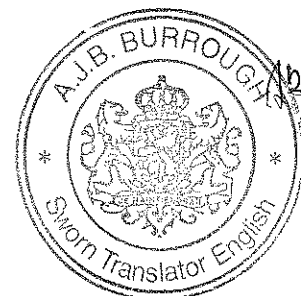
6.12 Het aanvullende bedrag van USD 12.500.000,- zal, naar volgt uit artikel II.D van de Settlement Agreement, gelijkelijk ("equally") worden verdeeld over de aandeelhouders die in aanmerking komen voor een vergoeding zoals bepaald in het Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders en die te kennen hebben gegeven zo'n vergoeding te willen ontvangen. Het hof begrijpt hieruit, mede in aanmerking genomen de door verzoeksters gegeven toelichting, dat de vergoeding die uit het bedrag van USD 12.500.000,- aan ieder van de betrokken aandeelhouders zal worden toegekend, dient te worden berekend door dit bedrag te delen door de som van het aantal in aanmerking komende personen, ongeacht het aantal aandelen Shell dat zij hebben gehouden en ongeacht het aantal aan- of verkopen daarvan dat zij in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 hebben verricht. De Settlement Agreement, in het bijzonder artikel II.D, moet derhalve aldus worden verstaan.

6.13 De hierboven genoemde bedragen zullen worden verhoogd met een gedeelte van het bedrag dat Shell aan de SEC heeft betaald (USD 120.000.000,-) en mogelijke rente daarover, indien de SEC

besluit dat bedrag, vermeerderd met eventuele rente, beschikbaar te stellen voor het doen van uitkeringen aan personen die door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen schade hebben geleden. Het beschikbaar komende bedrag zal in dit geval moeten worden verdeeld over (i) de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, (ii) personen die in de Verenigde Staten woonden of verbleven toen zij aandelen Shell kochten (in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004), en (iii) personen die de desbetreffende aandelen hebben gekocht op een effectenbeurs in de Verenigde Staten, ongeacht hun toenmalige woon- of verblijfplaats. Voor zover het gaat om personen behorend tot groep (i), voorzien artikel I.H van de Settlement Agreement en de (eerste) "Ancillary Agreement to Settlement Agreement", die als bijlage A deel uitmaakt van de Settlement Agreement, in de toekenning van vergoedingen. De hoogte van die vergoedingen zal, voor alle zojuist genoemde groepen, worden bepaald "on equal and equitable terms", zoals vermeld in de brief van 30 maart 2007 van de SEC die als bijlage F tot de Settlement Agreement behoort. Het hof begrijpt uit de (eerste) Ancillary Agreement to Settlement Agreement dat hiertoe een verdelingsplan zal worden opgesteld (het "SEC Distribution Plan" zoals omschreven in artikel XIII.A.75 van de Settlement Agreement), dat zal worden uitgevoerd door de onder 6.7 en 6.8 bedoelde Administrator. Uit de toelichting van verzoeksters tijdens de mondelinge behandeling begrijpt het hof dat de SEC inmiddels heeft besloten dat het gehele bedrag dat Shell aan de SEC heeft betaald (USD 120.000.000,-), beschikbaar zal worden gesteld voor uitkering aan personen behorend tot de hiervoor genoemde groepen, zodat thans vast staat dat een gedeelte van dit bedrag zal worden uitgekeerd aan personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten. Uit de door verzoeksters overgelegde opinies van de professoren A. Ferrell en M.A. Perino, waarover nader onder 6.16, begrijpt het hof voorts dat dit gedeelte omstreeks USD 96.000.000,- bedraagt.

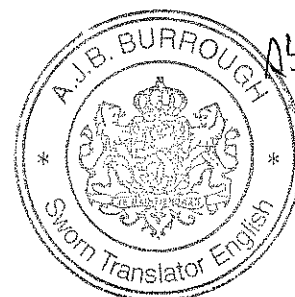
6.14 Teneinde in aanmerking te komen voor vergoedingen zoals onder 6.11 tot en met 6.13 bedoeld, zullen de desbetreffende

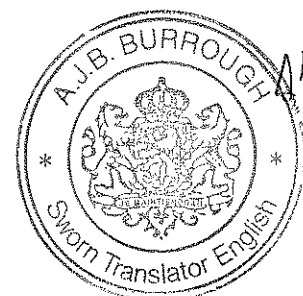
personen een aanvraagformulier (een "Claim Form" zoals omschreven in artikel XIII.A.19 van de Settlement Agreement) moeten invullen en indienen bij de Administrator. Het hof begrijpt uit artikel II.C.2 van de Settlement Agreement en artikel I.C.4.a van de (eerste) Ancillary Agreement to Settlement Agreement dat één formulier volstaat om in aanmerking te komen voor alle hiervoor bedoelde vergoedingen, zodat de Settlement Agreement aldus moet worden verstaan. Op het aanvraagformulier moeten, kort gezegd, de gegevens worden ingevuld die noodzakelijk zijn om vast te stellen of de indiener behoort tot de personen die op grond van de Settlement Agreement recht hebben op een vergoeding, en die noodzakelijk zijn om de hoogte van de desbetreffende vergoeding respectievelijk vergoedingen te berekenen. Voorts dient op het aanvraagformulier te worden vermeld, kort gezegd, dat aan Shell kwijting wordt verleend ter zake van haar aansprakelijkheid uit hoofde van de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen. De beoordeling van de aanvraagformulieren, de berekening van de hoogte van de vergoedingen en de uitbetaling hiervan ligt, naar volgt uit artikel VIII.A.4 van de Settlement Agreement, in handen van de Administrator.

6.15 Er is geen grond om aan te nemen dat de hoogte van de vergoeding van USD 352.600.000,-, aangevuld met een deel van USD 120.000.000,- (omstreeks USD 96.000.000,-), die de Settlement Agreement toekent aan de personen ten behoeve van wie zij is gesloten, uitgaande van de in de Settlement Agreement aangelegde maatstaven voor verdeling, niet redelijk is. Het verzoek zal derhalve niet op deze grond worden afgewezen. Hierbij is op de eerste plaats van belang dat de Settlement Agreement brede steun heeft gekregen, waarover nader onder 6.23 tot en met 6.25, uit kringen van personen die kunnen worden geacht door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen schade te hebben geleden, en dat tot degenen die van hun steun blijken te hebben gegeven, als ter zake kundig en goed ingelicht te beschouwen belanghebbenden behoren, zoals institutionele beleggers en organisaties die voor de belangen van beleggers opkomen.

6.16 Op de tweede plaats hebben verzoeksters, uitgaande van de onvoorwaardelijke vergoeding van USD 352.600.000,-, onweersproken en ondersteund door opinies van een tweetal Amerikaanse hoogleraren (A. Ferrell en M.A. Perino) aangevoerd dat dit bedrag ruim bemeten is ten opzichte van en in ieder geval vergelijkbaar is met vergoedingen die zijn overeengekomen in vergelijkbare zaken in de Verenigde Staten. Professor Ferrell noemt (op bladzijde 6 van zijn opinie) de vergoeding waarin de Settlement Agreement voorziet, "quite generous" in verhouding tot schikkingsbedragen in laatstbedoelde zaken en professor Perino spreekt (op bladzijde 2 van zijn opinie) van "a recovery that is equivalent to and likely better than settlements that have been approved as fair in similar cases" in de Verenigde Staten. Beide opinies worden door daarin vermelde empirische gegevens ondersteund. In dit verband heeft professor Perino onder meer berekend (op bladzijde 16 van zijn opinie) dat de Settlement Agreement voorziet in een vergoeding van 9,79% tot 12,46% van de geschatte schade van personen buiten de Verenigde Staten als gevolg van de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen, welke percentages hij omschrijft als "much better than the typical plaintiff could hope to recover" in een procedure in de Verenigde Staten en (op bladzijde 18 van zijn opinie) als "a seemingly far superior result" in verhouding tot schikkingsbedragen in vergelijkbare zaken in de Verenigde Staten.

6.17 Op de derde plaats kan niet worden gezegd dat het stelsel van vergoedingen waarin de Settlement Agreement voorziet, niet redelijk is, indien acht wordt geslagen op de onzekerheid van de uitkomst van eventuele rechtsgedingen tegen Shell van personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, ter zake van de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen, de kosten die voor deze personen met het voeren van dergelijke gedingen zouden zijn gemoeid, en de belangen van bedoelde personen bij het beëindigen van die onzekerheid en het voorkomen van die kosten. Bij dit oordeel is mede van belang dat verzoeksters onweersproken hebben gesteld, terwijl het hof

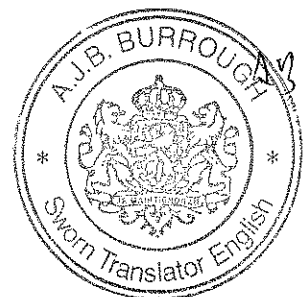
niet anders gewaar is geworden, dat de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen buiten de Verenigde Staten geen aanleiding hebben gegeven tot rechtsgedingen waarin personen die kunnen worden geacht door die gebeurtenissen schade te hebben geleden, Shell tot vergoeding daarvan hebben aangesproken. Hieruit kan geen andere gevolgtrekking worden gemaakt dan dat de onzekerheid van de uitkomst van dergelijke gedingen en de met het voeren hiervan gemoeide kosten klaarblijkelijk, in ieder geval buiten de Verenigde Staten, een obstakel voor belanghebbenden vormen om te trachten langs die weg vergoeding van hun schade te verkrijgen, welk obstakel de Settlement Agreement voor de personen ten behoeve waarvan zij is gesloten, tot het bedrag van de daarbij toegekende vergoedingen wegneemt.

6.18 Andere feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat de hoogte van de vergoedingen waarin de Settlement Agreement voorziet, niet redelijk is, zijn het hof niet gebleken.

Dat de omvang en de mogelijke oorzaken van de geleden schade een zodanig oordeel niet kunnen dragen, volgt reeds uit het onder 6.15 tot en met 6.17 overwogene.

Dat personen die in aanmerking willen komen voor een vergoeding op grond van de Settlement Agreement, een formulier moeten invullen en indienen zoals onder 6.14 beschreven, is gelet op de feitelijke gegevens die zijn benodigd voor de uitvoering van het in de Settlement Agreement bepaalde, in het bijzonder de berekening en de uitbetaling van vergoedingen, onvermijdelijk. Daarin kan derhalve geen beletsel voor de eenvoud en de snelheid waarmee vergoedingen kunnen worden verkregen (zoals bedoeld in artikel 7:907, derde lid onder b, BW), worden gevonden, terwijl een dergelijk beletsel evenmin anderszins is gebleken.

Dat de Settlement Agreement uitsluitend vergoedingen toekent in Amerikaanse dollars, ofschoon de personen ten behoeve van wie zij is gesloten buiten de Verenigde Staten woonden of verbleven, en hiermee het risico van een waardedaling van de Amerikaanse dollar ten opzichte van andere valuta neerlegt bij de ontvangers van de vergoedingen, leidt evenmin tot het

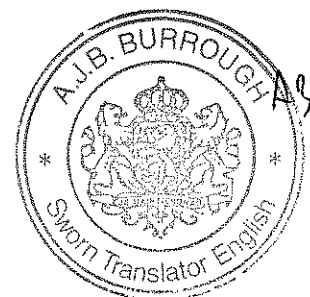

oordeel dat de hoogte van de toegekende vergoedingen niet redelijk is. De keuze voor de Amerikaanse dollar als enige munteenheid is verdedigbaar, nu (i) dit een in het internationale betalingsverkeer gangbare munteenheid is, die in het algemeen eenvoudig in andere valuta kan worden omgewisseld, (ii) degenen die voor een vergoeding in aanmerking komen in landen met uiteenlopende munteenheden wonen of verblijven, en nu (iii) die keuze uniformiteit in de hoogte van de toegekende vergoedingen bewerkstelligt.

6.19 Aan het onder 6.15 tot en met 6.18 overwogene doet niet af dat de kring van personen die voor een vergoeding op grond van de Settlement Agreement in aanmerking komen, beperkt is doordat de Settlement Agreement uitsluitend voorziet in vergoedingen aan, kort gezegd, personen die in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004 aandelen Shell hebben gekocht, personen die buiten de Verenigde Staten woonden of verbleven toen zij die aandelen kochten, en personen die de desbetreffende aandelen hebben gekocht op een effectenbeurs buiten de Verenigde Staten, aan al welke maatstaven moet zijn voldaan wil men voor een vergoeding in aanmerking komen.

De eerste, temporele, beperking vindt een verklaring in het feit dat de eerste openbare bekendmaking door Shell waarbij reserves mogelijk onjuist zijn gecategoriseerd, is gedaan op 8 april 1999, terwijl de volle omvang van de mogelijke onjuistheden en van het voornemen van Shell tot hercategorisatie van de betrokken reserves kan worden geacht openbaar bekend te zijn geworden door de daarop betrekking hebbende bekendmaking van Shell op 18 maart 2004 (na haar eerdere bekendmaking op 9 januari 2004). De koersvorming van het aandeel Shell op de grondslag van een mogelijk onjuiste opgave van reserves door Shell heeft dus plaatsgevonden van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004, zodat de schade die houders van aandelen Shell daardoor (kunnen) hebben geleden, zich tot dit tijdvak beperkt.

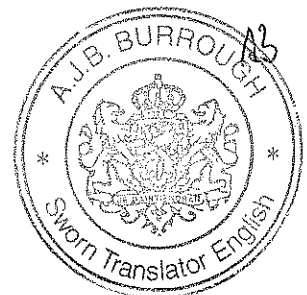
De tweede en derde, geografische, beperkingen volgen uit het feit dat ten behoeve van personen die in de Verenigde Staten woonden of verbleven toen zij aandelen Shell kochten en ten

behoefte van personen die de desbetreffende aandelen kochten op een effectenbeurs in de Verenigde Staten, een afzonderlijke schikking is overeengekomen, die voor zulke personen in vergelijkbare vergoedingen voorziet als de Settlement Agreement. Onder deze omstandigheden kan niet worden gezegd dat de hoogte van de vergoedingen waarin de Settlement Agreement voorziet, wegens de hiervoor genoemde beperkingen niet redelijk is.

6.20 Het verweer van Dexia c.s. erop neerkomend dat de hoogte van de bij de Settlement Agreement toegekende vergoedingen niet redelijk is, moet worden verworpen voor zover het steunt op gronden die hierboven reeds aan de orde zijn geweest. Hetzelfde geldt voor zover het verweer steunt op de stelling dat uit de Settlement Agreement niet duidelijk is of ook personen die (in de periode van 8 april 1999 tot en met 18 maart 2004) aandelen Shell hebben gekocht op een andere wijze dan op een effectenbeurs, voor een vergoeding in aanmerking komen, alsmede voor zover het verweer inhoudt dat een zodanige beperking zou leiden tot onredelijkheid van de hoogte van de vergoedingen.

Uit de overweging op bladzijde 4 van de Settlement Agreement dat de overeenkomst bedoelt schade te vergoeden van personen (buiten de Verenigde Staten) die aandelen Shell hebben gekocht "on markets or exchanges outside of the United States", in samenhang met de omschrijving van Participating Shareholders in artikel VIII.A.54 en de verdere omschrijvingen in de artikelen VIII.A.41 en VIII.A.42, is voldoende duidelijk dat de Settlement Agreement slechts vergoedingen toekent aan personen die aandelen Shell hebben gekocht op een effectenbeurs. Het Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders, dat als bijlage C deel uitmaakt van de Settlement Agreement, bevestigt dit in de artikelen D.1 en D.2, die uitsluitend voorzien in vergoedingen aan personen die aandelen Shell hebben gekocht "on the open market", waarna een opsomming van bij naam genoemde effectenbeurzen wordt gegeven. De Settlement Agreement dient derhalve aldus te worden verstaan dat uitsluitend personen die aandelen Shell hebben gekocht op een effectenbeurs (en die aan de overige

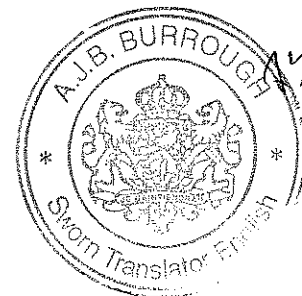

vereisten van de overeenkomst voldoen) voor een vergoeding op grond van de Settlement Agreement in aanmerking komen. Een zodanige beperking maakt de hoogte van de toegekende vergoedingen niet onredelijk, nu de koersvorming van aandelen Shell op de grondslag van door Shell openbaar gemaakte informatie (waaronder informatie betreffende de categorisatie van reserves) tot stand pleegt te komen op effectenbeurzen en schade door de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen derhalve in beginsel kan worden geacht te zijn geleden door kopers van aandelen ter beurse. Hierbij komt nog dat aandelen Shell in het algemeen ter beurse plegen te worden verhandeld en dat daar tot stand gekomen aankopen en prijzen achteraf in de regel eenvoudig aantoonbaar zijn, hetgeen in mindere mate geldt voor aankopen die niet op een effectenbeurs hebben plaatsgevonden, zodat toekenning van een vergoeding aan personen die aandelen Shell anders dan op een effectenbeurs hebben gekocht, ook op praktische bezwaren zou stuiten.

Het vereiste van artikel 7:907, derde lid onder f, BW

6.21 Artikel 7:907, derde lid aanhef en onder f, BW bepaalt dat een verzoek tot verbindendverklaring moet worden afgewezen als de stichting of vereniging die de overeenkomst is aangegaan waarop het verzoek betrekking heeft, niet voldoende representatief is ter zake van de belangen van degenen ten behoeve van wie de overeenkomst is gesloten. Het hof moet daarom de vraag beantwoorden of de rechtspersonen die met Shell de Settlement Agreement zijn aangegaan, voldoende representatief zijn in de zojuist bedoelde zin. Deze vraag behoeft uitsluitend te worden beantwoord voor de Stichting en VEB, aangezien de Settlement Agreement, zoals onder 6.4 overwogen, ten aanzien van ABP en PGGM hoe dan ook niet verbindend kan worden verklaard, nu de statutaire doelstellingen van deze rechtspersonen niet voldoen aan hetgeen artikel 7:907, eerste lid, BW dienaangaande vereist.

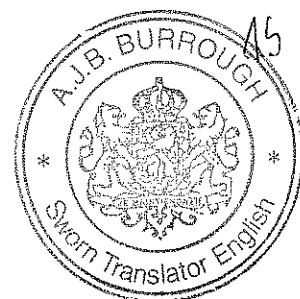
6.22 Waar het op aankomt, is of de Stichting en VEB tezamen voldoende representatief zijn ter zake van de belangen van de

personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten. De wet eist niet dat zij dit ieder afzonderlijk zijn ten aanzien van al die personen, mits elk van hen voldoende representatief is voor een voldoende omvangrijk deel daarvan.

Bij de beantwoording van de vraag of de Stichting en VEB voldoende representatief zijn, moet in ogenschouw worden genomen dat een duidelijke meerderheid van de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, buiten Nederland woont of verblijft, althans woonde of verbleef ten tijde van de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen. Volgens opgave van verzoeksters (onder 3.2.12 van het verzoekschrift) werd in 1999 omstreeks 27% van de aandelen Shell gehouden door in Nederland woonachtige personen, 40% door in het Verenigd Koninkrijk woonachtige personen, 9% door personen woonachtig in andere Europese landen en 24% door in de Verenigde Staten woonachtige personen. In 2003 (het laatste jaar waarover verzoeksters opgave hebben gedaan) werd omstreeks 39% van de aandelen Shell gehouden door personen woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, 41% door personen woonachtig in andere Europese landen (voor Nederland is over 2003 geen afzonderlijke percentage opgegeven), 19% door personen woonachtig in de Verenigde Staten en 1% door elders woonachtigen. De Settlement Agreement is niet gesloten ten behoeve van in de Verenigde Staten wonende aandeelhouders, zodat deze groep buiten beschouwing kan worden gelaten bij de beoordeling van de representativiteit van de Stichting en VEB.

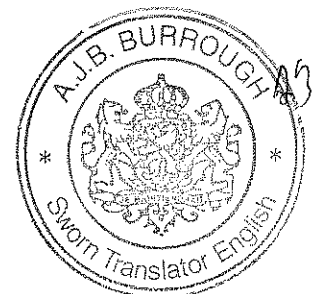
6.23 VEB behartigt, zoals onder 6.3 vermeld, krachtens haar statuten "de belangen van effectenbezitters in de ruimste zin des woords" en zij ontplooit metterdaad tal van activiteiten die onder de noemer van gemeenschappelijke belangenbehartiging ten behoeve van in Nederland wonende of verblijvende aandeelhouders kunnen worden geschaard. Zij is daarom zonder meer voldoende representatief in de hierboven bedoelde zin ten aanzien van in Nederland wonende of verblijvende personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten. Dit betreft, uitgaande van de door verzoeksters opgegeven percen-

tages, omstreeks een kwart van de houders van aandelen Shell ten tijde van de onder 6.1 genoemde gebeurtenissen.

6.24 De Stichting, die krachtens haar statuten de belangen behartigt van personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, is een stichting waarvan de statuten de mogelijkheid kennen dat zogeheten "deelnemers" zich bij haar aansluiten door middel van het aangaan van een participatie-overeenkomst met de Stichting. "Deelnemer" kunnen zijn institutionele beleggers en belangenbehartigers die opkomen voor de belangen van institutionele en/of particuliere beleggers, een en ander zoals in de statuten van de Stichting nader omschreven. Tot degenen die met de Stichting een participatieovereenkomst zijn aangegaan en aldus "deelnemer" zijn geworden, behoren, volgens opgave van verzoeksters, institutionele beleggers uit Nederland, het Verenigd Koninkrijk en andere Europese landen, waaronder pensioenfondsen en beleggingsmaatschappijen, alsmede verenigingen van beleggers in effecten, waaronder VEB en vergelijkbare verenigingen uit andere Europese landen. De United Kingdom Shareholders' Association, een vereniging van aandeelhouders gevestigd in het Verenigd Koninkrijk, heeft bij brief van 10 april 2007 (productie 11 bij het verzoekschrift) haar steun betuigd aan hetgeen bij de Settlement Agreement is overeengekomen. Schriftelijke steunverklaringen zijn voorts gegeven door institutionele beleggers uit verschillende Europese landen die niet als "deelnemer" kunnen worden aangemerkt (productie 12 bij het verzoekschrift).

6.25 Tot degenen die zich als "deelnemer" bij de Stichting hebben aangesloten of die een steunverklaring ten gunste van de Settlement Agreement hebben gegeven, behoren niet alleen institutionele beleggers maar ook verenigingen die (mede) opkomen voor de belangen van particuliere beleggers, en niet alleen in Nederland gevestigde rechtspersonen maar ook rechtspersonen uit het Verenigd Koninkrijk en andere Europese landen. Het gaat bovendien om betekenisvolle aantallen, waarbij volgens verzoeksters (onder 3.2.24 van het verzoekschrift) een

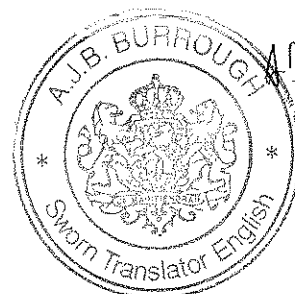

meerderheid van de grootste bekende aandeelhouders van Shell buiten de Verenigde Staten de Settlement Agreement steunt. Mede in aanmerking genomen hetgeen onder 6.22 is overwogen met betrekking tot de geografische spreiding van aandeelhouder- schap van Shell, volgt uit het voorgaande dat de Stichting in ieder geval tezamen met VEB voldoende representatief worden geacht ter zake van de belangen van de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten. De grond voor afwijzing genoemd in artikel 7:907, derde lid onder f, BW doet zich derhalve niet voor.

De overige vereisten van artikel 7:907, derde lid, BW

6.26 Dit laatste geldt ook voor de overige, hierboven niet reeds besproken afwijzingsgronden van artikel 7:907, derde lid, BW.

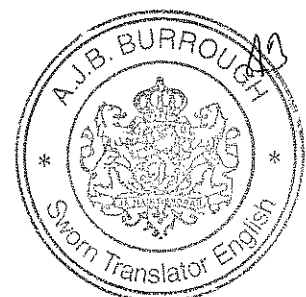
Ten aanzien van de vraag of voldoende zekerheid is gesteld voor de voldoening van de vorderingen van degenen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten (artikel 7:907, derde lid onder c, BW), is van belang dat de Settlement Agreement in artikel I.A bepaalt dat Shell binnen twintig dagen na de verbindendverklaring de bedragen van USD 340.100.000,- en USD 12.500.000,- die zullen worden betaald aan degenen die voor een vergoeding in aanmerking komen, zal overmaken naar een geblokkeerde rekening (de "escrow account"). Met betrekking tot deze rekening hebben Shell en de Stichting zich verplicht een afzonderlijke overeenkomst aan te gaan (de "escrow agreement"), zoals neergelegd in bijlage E bij de Settlement Agreement. Over de geblokkeerde rekening zullen Shell en de Stichting gezamenlijk het beheer voeren. De genoemde bedragen blijven op de geblokkeerde rekening staan totdat de mogelijkheid van beëindiging van de Settlement Agreement, die in artikel XI daarvan is voorzien, niet meer bestaat. Daarna zullen zij worden overgemaakt naar een andere rekening (de "cash settlement account") die onder het uitsluitende beheer van de Stichting staat, vanaf welke rekening zij vervolgens zullen worden uitbetaald aan de gerechtigden volgens de verdeelsleutels die in de Settlement Agreement zijn

bepaald. Dat de zojuist beschreven opzet onvoldoende zekerheid biedt voor de voldoening van de vorderingen van degenen die op grond van de Settlement Agreement aanspraak op een vergoeding kunnen maken, kan niet worden gezegd. Hierbij is mede van belang dat er geen reden is om in twijfel te trekken dat Shell daadwerkelijk in staat en bereid is om de hierboven genoemde bedragen te betalen.

6.27 Dat de Settlement Agreement niet voorziet in een onafhankelijke vaststelling van de vergoedingen waarop krachtens die overeenkomst aanspraak kan worden gemaakt (artikel 7:907, derde lid onder d, BW), kan evenmin worden gezegd. Die vaststelling is opgedragen aan de onder 6.7 en 6.8 genoemde "Administrator", derhalve de van verzoeksters onafhankelijke rechtspersoon Epiq Systems, Inc., naar volgt uit de taakomschrijving van de Administrator in artikel XIII.A.4 onder (vi). Uit deze taakomschrijving blijkt immers dat "calculating and distributing settlement relief consistent with Section II above" (het gedeelte van de Settlement Agreement aan de hand waarvan de vergoedingen dienen te worden bepaald) is voorbehouden aan de Administrator. Artikel XIII.A.4 onder (vii) bepaalt vervolgens uitdrukkelijk dat tot de taak van de Administrator behoort "acting as and performing the duties of the Independent Reviewer", waarna artikel XIII.A.43 met verwijzing naar artikel 7:907, derde lid, BW buiten twijfel stelt dat met deze "Independent Reviewer" wordt bedoeld op degene die is belast met de onafhankelijke vaststelling van de vergoedingen krachtens de Settlement Agreement.

6.28 Het beheer van de rekening vanaf welke de vergoedingen krachtens de Settlement Agreement zullen worden betaald, berust, zoals onder 6.26 overwogen, bij de Stichting. De Stichting moet daarom worden geacht die vergoedingen te verstrekken en zij is bovendien, naar volgt uit de opzet van de Settlement Agreement, in het bijzonder de artikelen II.A en II.B, rechtens verantwoordelijk voor de verstrekking van de vergoedingen. De betrokkenheid van Epiq Systems, Inc., bij de uitvoering van de Settlement Agreement (en het als bijlage C

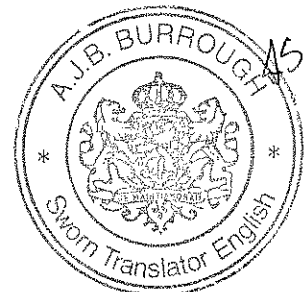

daarvan deel uitmakende Plan of Allocation of the Proceeds of the Settlement among Participating Shareholders) maakt het vorenstaande niet anders. Epiq Systems, Inc., is ter zake van die uitvoering slechts opdrachtneemster van de Stichting. Zij is dus niet een rechtspersoon die ingevolge de Settlement Agreement de vergoedingen verstrekt, zonder zelf partij bij die overeenkomst te zijn. Hieruit volgt dat ook de afwijzingsgrond genoemd in artikel 7:907, derde lid onder h, BW zich niet voordoet.

6.29 Voorts kan niet worden gezegd dat de groep van personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, van onvoldoende omvang is om een verbindendverklaring te rechtvaardigen (artikel 7:907, derde lid onder g, BW), gelet op de door verzoeksters onder 5.3.3 van het verzoekschrift opgegeven omvang van die groep, die tevens is vermeld in de inleidende overwegingen van de Settlement Agreement. Het daar genoemde aantal van meer dan vijfhonderdduizend spreekt voor zichzelf.

6.30 Dat de belangen van de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, onvoldoende gewaarborgd zijn in andere opzichten dan onder 6.10 tot en met 6.20, 6.26 en 6.27 besproken, kan evenmin worden gezegd, zodat ook de afwijzingsgrond genoemd in artikel 7:907, derde lid onder e, BW niet aan de orde is, een en ander behoudens hetgeen hierna onder 6.33 en verder zal worden opgemerkt.

6.31 Hierbij verdient op de eerste plaats nog overweging dat de Settlement Agreement in artikel II.C.5 voorziet in een regeling voor het geval dat een geschil mocht ontstaan over de vraag of een persoon die meent aanspraak te kunnen maken op een vergoeding krachtens de Settlement Agreement, daartoe gerechtigd is, of over de hoogte van een toegekende vergoeding. In zo'n geval moet de betrokken persoon het geschil binnen dertig dagen na het ontstaan ervan voorleggen hetzij aan de rechtbank te Amsterdam (het hof begrijpt: door een geding aanhangig te maken tegen de Stichting), hetzij aan een geschillencommissie bestaande uit drie personen, die bij wijze

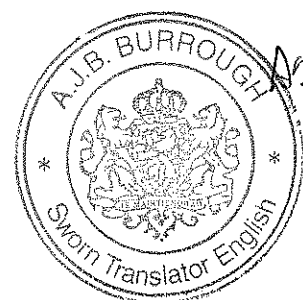

van bindend advies naar Nederlands recht uitspraak zal doen. Verzoeksters hebben aan het hof medegedeeld dat deze commissie zal bestaan uit mr. A.H. van Delden, mr. E.H. Swaab en prof. mr. E.C. du Perron. Een door de geschillencommissie bij haar werkzaamheden in acht te nemen reglement is ter kennis van het hof gebracht. De hier bedoelde geschillenregeling biedt voldoende waarborgen voor de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, mocht bij de uitvoering daarvan een geschil ontstaan over de vraag of recht op een vergoeding bestaat dan wel over de hoogte van die vergoeding. De korte termijn (dertig dagen na het ontstaan) waarbinnen een geschil moet worden voorgelegd aan de rechtbank of aan de geschillencommissie, wordt gebillijkt door de wenselijkheid van een spoedige afwikkeling, voor alle gerechtigden, van de in de Settlement Agreement neergelegde schikking.

6.32 Op de tweede plaats verdient overweging dat alle kosten samenhangend met de totstandkoming en de uitvoering van de Settlement Agreement, met inbegrip van de bestuurskosten van de Stichting en de kosten van de zojuist bedoelde geschillencommissie, voor rekening komen van Shell (naar onder andere blijkt uit de artikelen I.E, I.F en I.G). Deze kosten komen dus niet in mindering op de vergoedingen waarop de personen ten behoeve van wie de Settlement Agreement is gesloten, aanspraak kunnen maken, zodat hun belangen ook in dit opzicht voldoende zijn gewaarborgd.

Gedeeltelijke nietigheden

6.33 Bij de mondelinge behandeling heeft het hof gewezen op een aantal passages in de Settlement Agreement (met inbegrip van de daarvan deel uitmakende bijlagen) die in strijd met de wet lijken te komen, of die zinledig lijken te zijn. De verzoeksters hebben te kennen gegeven dat indien zou blijken dat een passage in strijd met de wet komt of zinledig is, zij ermee instemmen dat het hof zulke passages schrapt of zo leest dat zij wel met de wet stroken.

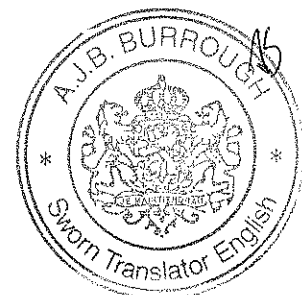
6.34 Settlement Agreement, artikel II.C.6, bepaalt dat een recht op vergoeding vervalt op de dag na Claim Date. Deze bepaling is, gelet op artikel 7:907, zesde lid, BW, slechts rechtsgeldig indien die Claim Date gelegen is ten minste één jaar na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de gerechtigde met de opeisbaarheid van zijn vergoeding bekend is geworden. In die zin zal het hof de bepaling dan ook lezen.

6.35 Settlement Agreement, artikel VII.A en B, verlangt dat de opt-outverklaring, naar haar vorm, onder meer (VII.A.1) geschreven moet zijn, (VII.A.2 en B) per post (met een poststempel) moet worden verzonden aan de Administrator en, naar haar inhoud, onder meer (VII.A.3) moet inhouden een opgave van aankoop- en verkoopdata en -prijzen.

Artikel 7:908, tweede en derde lid, BW verlangen echter als vorm slechts een schriftelijke mededeling en als inhoud dat men niet gebonden wil zijn. Blijkens de wetsgeschiedenis gaat het om een licht vereiste dat geen drempels moet opwerpen, en kan de mededeling ook per e-mail worden gedaan. De verzoeksters hebben, onder meer bij de mondelinge behandeling, meegedeeld dat de mededeling ook per e-mail kan worden gedaan en dat ontbreken van een opgave van voormelde informatie niet afdoet aan de geldigheid van de opt-outverklaring.

Het hof acht de bepalingen van de Settlement Agreement nietig, voor zover zij niet stroken met de wettelijke bepalingen. Het hof leest deze bepalingen dan ook in de zin dat de opt-outverklaring hetzij per post hetzij per e-mail kan worden gedaan en dat als inhoud volstaat de mededeling dat men niet gebonden wil zijn, waaraan desgewenst de verdere onder VII.A.3 bedoelde informatie kan worden toegevoegd, met dien verstande dat degenen die niet gebonden willen zijn, niet verplicht zullen zijn die informatie te verstrekken en dat hun ook niet mag worden voorgehouden dat zij daartoe verplicht zijn.

6.36 Settlement Agreement, artikel VII.B, verwijst mede naar artikel XIII.A.111 (de definitie van de Unknown Claim), dat op zijn beurt verwijst naar artikel XIII.A.32 (de definitie van de Exclusion Termination Date). Dit samenstel van bepalingen

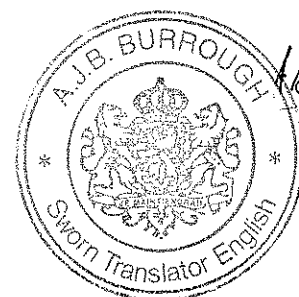

heeft betrekking op de opt-outverklaring in het bijzondere geval waarin de belanghebbende niet met zijn schade bekend kon zijn binnen de reguliere termijn voor de opt-outverklaring.

Met artikel 7:908, derde lid, BW stroken de volgende onderdelen niet. Bij voorbaat wordt de opt-outtermijn voor dit bijzondere geval op zes maanden gesteld, ingaande zodra de belanghebbende bekend raakt met zijn claim en aan Shell is het ook nog toegestaan, als eenmaal de reguliere opt-outtermijn is verstreken, die zesmaandstermijn onbeperkt te reduceren. Bovendien wordt verlangd dat de belanghebbende in de opt-outverklaring tevens meedeelt waarom hij niet met zijn schade bekend kon zijn binnen de reguliere termijn, en verklaart dat hij zich onderwerpt aan de rechtsmacht van de rechtbank Amsterdam, zonder recht van appel, met betrekking tot de vraag of hij niet met zijn recht op schadevergoeding had kunnen of had moeten kennen binnen de reguliere termijn.

Artikel 7:908, derde lid, BW verlangt niet meer dan een schriftelijke mededeling dat men niet gebonden wil zijn en bepaalt de termijn op ten minste zes maanden; deze termijn begint echter eerst te lopen als hij schriftelijk aan de gerechtigde is gesteld, hetgeen pas gebeurt zodra degene die de uitkeringen moet doen, heeft vernomen dat er een gerechtigde is als hier bedoeld.

Het hof acht de bepalingen van de Settlement Agreement nietig, voor zover zij niet met de wettelijke bepalingen stroken. Het hof leest deze bepalingen dan ook in de zin dat de opt-outverklaring ook in dit bijzondere geval hetzij per post hetzij per e-mail kan worden gedaan, dat als inhoud volstaat de mededeling dat men niet gebonden wil zijn, waaraan desgewenst de verdere in artikel XIII.A.111 bedoelde informatie kan worden toegevoegd (met dien verstande dat degenen die niet gebonden willen zijn, niet verplicht zullen zijn die informatie te verstrekken en dat hun ook niet mag worden voorgehouden dat zij daartoe verplicht zijn), en dat de termijn eerst begint te lopen als hij schriftelijk aan de gerechtigde is gesteld, hetgeen pas gebeurt zodra degene die de uitkeringen moet doen, heeft vernomen dat er een gerechtigde is als hier bedoeld, terwijl de termijn dan op ten minste zes maanden moet

worden gesteld, zonder dat Shell de bevoegdheid heeft die termijn te reduceren.

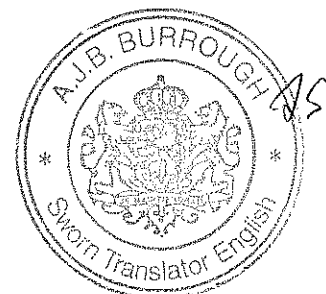
6.37 Settlement Agreement, artikel XI.B tot en met E, voorziet in gevallen waarin de Settlement Agreement van rechtswege wordt beëindigd of op verlangen van Shell of de Stichting kan worden beëindigd. De mogelijkheid van een dergelijke beëindiging wordt voor die gevallen ook nog voorzien na de datum van een toewijzende beschikking van het hof. In zoverre komt deze bepaling in strijd met artikel 7:908, vierde lid, eerste zin, BW, waarin, voor zover thans van belang, een dergelijk beding met werking "na een verbindendverklaring" nietig wordt verklaard. Anders dan de verzoeksters treft het hof in de memorie van toelichting ten aanzien van artikel 7:908, vierde lid, BW en in artikel 1015, tweede lid aanhef en onder f, Rv geen steun aan voor de opvatting dat een beëindigingsmogelijkheid kan worden bedongen voor de periode tot het tijdstip waarop de toewijzende beschikking onherroepelijk is geworden.

Het hof zal de onderhavige passages zo lezen dat zij slechts voorzien in de mogelijkheid van beëindiging tot het tijdstip van een toewijzende beschikking van het hof, zijnde het tijdstip van uitspraak van de onderhavige beschikking.

6.38 In de Plan of Allocation etc., artikel F, zal het hof als niet geschreven beschouwen de woorden "dismissing this Action", die kennelijk op een vergissing berusten.

7. Slotsom over de toewijsbaarheid van het verzoek tot verbindendverklaring

De slotsom waartoe het voorgaande leidt is dat het verzoek tot verbindendverklaring van de bij de Eerste Wijziging gewijzigde Settlement Agreement voldoet aan de daaraan te stellen eisen, indien zij wordt gelezen met inachtneming van het hierboven, onder 6.34 tot en met 6.38, overwogene. Niet is gebleken dat er aanleiding is de verzoeksters gelegenheid tot (verdere) aanvulling of wijziging van de overeenkomst te geven. De

overeenkomst kan niet ten aanzien van ABP en PGGM verbindend worden verklaard. Er is geen grond gevonden om het verzoek ten aanzien van andere onderdelen af te wijzen. De verbindendverklaring zal daarom ten aanzien van de verzoeksters 1 tot en met 4 worden uitgesproken.

8. Verdere afhandeling

Duur van de opt-outperiode

8.1 Er is geen aanleiding de duur van de opt-outperiode niet te bepalen overeenkomstig hetgeen is verzocht. De duur zal worden bepaald zoals hierna te doen.

Toepassing van artikel 1017, derde lid, Rv

8.2 In deze zaak komt het doelmatig en verantwoord voor dat aan artikel 1017, derde lid, Rv als volgt uitvoering wordt gegeven.

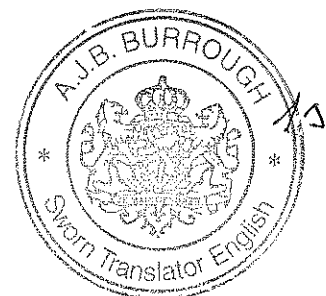
8.3 Gelet op het grote aantal belanghebbenden en de grote omvang van deze beschikking, is het aanvaardbaar dat de verzoeksters 1 tot en met 4 afschrift op papier van de beschikking alleen op aanvraag behoeven te verstrekken, nu de beschikking al meteen op diverse websites zal worden gepubliceerd.

8.4 De verzoeksters 1 tot en met 4 dienen voorts aankondiging te doen van:

- het feit dat de Settlement Agreement (met inbegrip van de daarvan deel uitmakende bijlagen) bij deze beschikking verbindend is verklaard en dat deze beschikking onherroepelijk is geworden,

en bij de aankondiging melding te maken van:

- een korte omschrijving van die overeenkomst en in het bijzonder van de wijze waarop vergoeding kan worden verkregen en

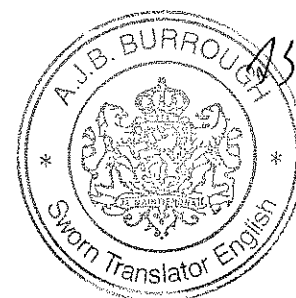
de termijn waarbinnen daarop aanspraak dient te worden gemaakt;

- de gevolgen van de verbindendverklaring;
- de termijn waarbinnen en de wijze waarop de belanghebbenden zich van de gevolgen van de verbindendverklaring kunnen bevrijden;
- de mogelijkheid de beschikking en de overeenkomst in te zien op de websites van de verzoeksters, met vermelding van de adresgegevens van die websites zoals opgegeven in de brief van mr. Eisma van 13 november 2008;
- de mogelijkheid voor de belanghebbenden, op aanvraag, een afschrift (op papier; of als de aanvrager dat wenst, een elektronische versie) van de beschikking en de overeenkomst te verkrijgen bij één of meer van de verzoeksters 1 tot en met 4, met vermelding van een postadres in Nederland en in Engeland en een e-adres waar de aanvraag kan worden gedaan;
- de mogelijkheid de beschikking en de overeenkomst in te zien op de website van het gerechtshof te Amsterdam (www.rechtspraak.nl en vervolgens 'actualiteiten/dossier') en, voor de belanghebbenden, op aanvraag, bij de griffie van de handelssector van dit hof.

8.5 De onder 8.4 bedoelde aankondiging en melding moeten zo spoedig mogelijk nadat deze beschikking onherroepelijk is geworden, worden gedaan:

- bij gewone brief of bij e-bericht aan de bij de verzoeksters 1 tot en met 4 bekende potentiële "gerechtigden" tot een vergoeding (in de zin van artikel 1017, derde lid, Rv);
- bij advertentie in de nieuwsbladen die het hof eerder (bij brief van 25 maart 2008 en bij e-bericht van 8 mei 2008) heeft aangewezen;
- bij bericht op de onder 8.4 bedoelde websites van de verzoeksters.

8.6 Bovendien moet de tekst van deze beschikking en die van de overeenkomst op de meer genoemde websites van de verzoeksters 1 tot en met 4 worden geplaatst.

8.7 Zo spoedig mogelijk nadat namens of door een belanghebbende, nadat deze beschikking onherroepelijk is geworden, aan de verzoeksters 1 tot en met 4, op één van de overeenkomstig 8.4 opgegeven adressen, is verzocht om afschrift (op papier; of een elektronische versie) van de beschikking en/of de overeenkomst, dient Shell, op haar kosten, ervoor zorg te dragen dat aan dit verzoek wordt voldaan.

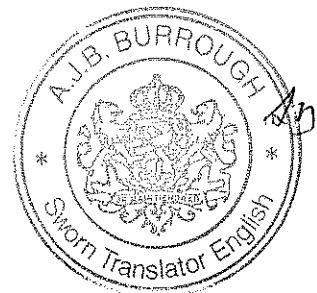
9. Beslissing

Het hof:

verstaat dat de artikelen II.C.6, II.D, VII.A en B, XIII.A.32 en 111, alsmede XI.B tot en met E, van de Settlement Agreement (in engere zin) en artikel F van het (van de Settlement Agreement deel uitmakende) Plan of Allocation etc. worden gelezen zoals hierboven, in het bijzonder onder 6.8, 6.12 en 6.34 tot en met 6.38 overwogen;

verklaart de Settlement Agreement van 11 april 2007, zoals gewijzigd bij de Eerste Wijziging van 27 februari 2008, (met inbegrip van de aan de Settlement Agreement in engere zin voorafgaande Précis - Statement of Intent, alsmede de erop volgende gewijzigde Exhibit C, Plan of Allocation etc. met de twee daarbij behorende tabellen, en Exhibit D, Steps for Calculating etc.) ten aanzien van de verzoeksters 1 tot en met 4 verbindend voor de personen die in de artikelen XIII.A.54 (Participating Shareholders) en 41 (Home Exchange Purchasers), in onderlinge samenhang beschouwd, zijn gedefinieerd, alsmede voor hun rechtverkrijgenden als bedoeld in artikel 7:907, eerste lid, laatste zin, BW;

bepaalt dat de termijn waarbinnen een gerechtigde als voormeld door een schriftelijke mededeling kan laten weten niet gebonden te willen zijn (de opt-outperiode), begint op de dag van aankondiging (in de in deze beschikking aangewezen nieuwsbladen) dat deze beschikking onherroepelijk is geworden, en

eindigt op de laatste dag van de derde kalendermaand volgend op de kalendermaand waarin deze dag van aankondiging valt;

beveelt dat de griffier zo spoedig mogelijk, bij gewone brief een afschrift van deze beschikking, alsmede per e-bericht een elektronische versie van deze beschikking, aan de advocaten van de verzoeksters zal verstrekken;

beveelt de verzoeksters 1 tot en met 4 te handelen zoals onder 8.4 tot en met 8.7 voorzien;

wijst het door de verzoeksters en de verweerders meer of anders verzochte af.

Deze beschikking is gegeven door mrs. J.M.J. Chorus, M.P. van Achterberg en W.H.F.M. Cortenraad en in het openbaar uitgesproken op 29 mei 2009.

M.H. Gool

chorus

